

CUPRINS

CAPITOLUL I – DISPOZIȚII GENERALE. NORME DEFINIȚII	3
CAPITOLUL II – AUTONOMIA UNIVERSITARĂ, LIBERTATEA ACADEMICĂ ȘI RĂSPUNDEREA PUBLICĂ	8
CAPITOLUL III – SPAȚIUL UNIVERSITAR. COMUNITATEA UNIVERSITARĂ	11
CAPITOLUL IV – PRINCIPIILE DE ORGANIZARE ȘI FUNCȚIONARE	12
CAPITOLUL V – MISIUNEA ASUMATĂ DE UNIVERSITATEA „CONSTANTIN BRÂNCUȘI” DIN TÂRGU-JIU. CONCRETIZAREA MISIUNII	13
CAPITOLUL VI – ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA UNIVERSITĂȚII „CONSTANTIN BRÂNCUȘI” DIN TÂRGU-JIU	14
<i>VI.1. REPERE FUNDAMENTALE</i>	14
<i>VI.2. FUNCȚIILE DE CONDUCERE, FUNCȚIILE DIDACTICE ȘI DE CERCETARE, FUNCȚIILE DIDACTICE ȘI DE CERCETARE AUXILIARE</i>	16
<i>VI.3. RAPORTURILE IERARHICE DIN UNIVERSITATE</i>	17
<i>VI.4. INCOMPATIBILITĂȚI ȘI CONFLICTE DE INTERESE</i>	18
CAPITOLUL VII – ORGANISME ȘI FUNCȚII DE CONDUCERE LA NIVELUL UNIVERSITĂȚII. MODALITĂȚI DE CONSTITUIRE/ÎNVESTITURĂ. COMPETENȚE	22
<i>VII.1. SENATUL UNIVERSITAR</i>	22
<i>VII.2. ALEGEREA SENATULUI U.C.B.</i>	23
<i>VII.3. ATRIBUȚIILE SENATULUI</i>	26
<i>VII.4. CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE</i>	30
<i>VII.5. RECTORUL</i>	33
<i>VII.6. PROCEDURA DE ALEGERE A RECTORULUI</i>	36
<i>VII.7. PRORECTORII</i>	37
CAPITOLUL VIII – ORGANISME ȘI FUNCȚII DE CONDUCERE LA NIVELUL STRUCTURILOR COMPONENTE	38
<i>VIII.1. FACULTĂȚILE ȘI DEPARTAMENTELE</i>	38
<i>VIII.2. CONSILIUL FACULTĂȚII</i>	38
<i>VIII.3. CONSILIUL DEPARTAMENTULUI</i>	40
<i>VIII.4. DECANUL ȘI PRODECANII</i>	41
<i>Prodecanii</i>	43
<i>Departamentul</i>	44
<i>VIII.5. DIRECTORUL DE DEPARTAMENT</i>	45
<i>VIII.6. DIRECTORUL STRUCTURII DEPARTAMENTALE</i>	45
<i>VIII.7. DIRECȚIA GENERALĂ ADMINISTRATIVĂ</i>	45
CAPITOLUL IX – GESTIUNEA RESURSELOR U.C.B.	47
<i>IX.1. RESURSA UMANĂ</i>	47
<i>IX.2. RESURSELE MATERIALE. CONSTITUIREA ȘI UTILIZAREA BAZEI MATERIALE. PATRIMONIUL U.C.B.</i>	49
<i>IX.3. RESURSELE FINANCIARE</i>	50
1. <i>Finanțarea universității</i>	50
2. <i>Constituirea și utilizarea fondurilor proprii</i>	51
CAPITOLUL X – RELAȚII DE COOPERARE. PARTENERIATE	52
<i>X.1. PARTENERIATE INTERNE ȘI INTERNAȚIONALE</i>	52

<i>X.2. ASOCIEREA, CONSORTIUNAREA SAU FUZIONAREA U.C.B. CU ALTE UNIVERSITĂȚII SAU ORGANIZAȚII</i>	53
<i>X.3. RELAȚIA CU SINDICATUL ȘI ASOCIAȚIILE STUDENȚEȘTI</i>	53
CAPITOLUL XI – CALITATEA. ASIGURAREA CALITĂȚII	55
CAPITOLUL XII – NORMA UNIVERSITARĂ	58
CAPITOLUL XIII – CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ	60
CAPITOLUL XIV – RĂSPUNDEREA JURIDICĂ	65
1. <i>Răspunderea disciplinară</i>	65
2. <i>Sancțiuni disciplinare</i>	65
3. <i>Răspunderea patrimonială</i>	67
CAPITOLUL XV – DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII	68
CODUL DE ETICĂ UNIVERSITARĂ	70
CAPITOLUL I – DISPOZIȚII GENERALE. NORME DEFINIȚII	70
CAPITOLUL II – NORME MORALE	73
CAPITOLUL III – IDEALUL ETIC. PRINCIPIILE ETICE PROMOVATE ÎN U.C.B.	76
CAPITOLUL IV – VALORI MORALE ALE U.C.B.	78
<i>IV.1. LIBERTATEA ACADEMICĂ</i>	78
<i>IV.2. AUTONOMIA PERSONALĂ</i>	79
<i>IV.3. DREPTATEA ȘI ECHITATEA</i>	79
<i>IV.4. MERITUL</i>	81
<i>IV.5. ONESTITATEA ACADEMICĂ ȘI CORECTITUDINEA INTELLECTUALĂ</i>	81
<i>IV.6. TRANSPARENȚA</i>	82
<i>IV.7. RESPONSABILITATEA PERSONALĂ ȘI PROFESIONALĂ</i>	83
<i>IV.8. RESPECTUL ȘI TOLERANȚA</i>	84
<i>IV.9. BUNĂVOINȚA ȘI GRIJA</i>	84
<i>IV.10. COLEGIALITATEA</i>	85
<i>IV.11. LOIALITATEA</i>	85
<i>IV.12. CONFIDENȚIALITATEA</i>	86
CAPITOLUL V - INCOMPATIBILITĂȚI ȘI CONFLICTE DE INTERESE	86
CAPITOLUL VI – COMISIA DE ETICĂ	91
CAPITOLUL VII – SANCTIUNI	93
CAPITOLUL VIII – DISPOZIȚII FINALE	96

CAPITOLUL I
DISPOZIȚII GENERALE. NORME DEFINIȚII

Art.1.

(1) Carta universitară reprezintă actul normativ al Universității „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu și exprimă opțiunile majore ale comunității universitare.

(2) Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu este instituție publică de învățământ superior acreditată, cu personalitate juridică, componentă a sistemului național de învățământ superior din România, înființată în 1992.

(3) Carta universitară se aplică în spațiul universitar și are incidență asupra tuturor membrilor comunității academice, precum și asupra celorlalți angajați ai universității.

(4) Prevederile Cartei sunt opozabile persoanelor fizice și juridice care intră în raporturi formale sau informale cu instituția de învățământ superior sau cu membrii comunității universitare.

Art.2.

(1) Prezenta Cartă reglementează întreaga activitate a Universității „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu, fiind elaborată în conformitate cu prevederile Constituției României din 1991, revizuită în 2003, cu prevederile Legii Educației Naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea 1 nr.18, anul 179 (XXIII), din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, cu alte acte normative incidente domeniului, în vigoare la data adoptării ei, precum și cu normele Uniunii Europene.

(2) În baza principiului legalității și ierarhiei actelor normative, prevederile Cartei respectă cu strictețe normele emise de autoritățile și instituțiile publice de rang superior. Prevederile contrare actelor normative de rang superior sunt nule de drept.

(3) Prevederile prezentei Cartei se aplică cu prioritate față de celelalte acte normative și individuale adoptate de organismele colegiale sau funcțiile de conducere unipersonale din instituție. Orice prevedere din actele normative/individuale adoptate de organismele și funcțiile de conducere contrară Cartei este nulă de drept.

(4) Organismele de control sunt obligate ca, pe perioada exercitării controlului, să se raporteze la prevederile Cartei. În situația în care organismele de control constată eventuale prevederi ilegale conținute în dispozițiile Cartei, au dreptul de a recomanda cu titlu obligatoriu reformarea dispozițiilor respective sau dreptul de a cere anularea parțială a dispozițiilor Cartei. Anularea operează ex tunc și ex nunc.

(5) Sancționarea cartei se solicită expres Senatului universitar, indicându-se cu exactitate motivele, prin raportare la textul legal încălcat.

Art.3.

(1) Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu își însușește principiul consacrat conform căruia învățământul constituie prioritate națională pentru România, pentru instituțiile de învățământ superior.

Carta Universității „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu

(2) Prin funcțiile și finalitățile lui, învățământul este o activitate de prim rang, un domeniu strategic și o coordonată de bază a dezvoltării durabile.

Ca investiție cu grad ridicat de rentabilitate pe termen lung, educația se bucură de politici publice sustenabile, subordonate principiului subsidiarității, care-i asigură funcționarea în condițiile finanțării optime.

(3) Educația universitară reprezintă principala pârgie în diminuarea sărăciei, în întărirea coeziunii sociale și realizarea convergenței. Statul este obligat ca, prin politicile publice aplicate, să dezvolte și întărească educația de nivel superior.

(4) Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu este entitate fundamentală a comunității / societății.

Art. 4.

(1) Identitatea Universității „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu constă în valorile, simbolurile, creațiile științifice și culturale realizate și promovate de comunitatea academică. Identitatea exprimă specificul capitalului educațional, unicitatea, emblema instituției. Prin identitate se realizează legitimarea și legitimitatea comunității universitare, recunoașterea prestigiului instituției. Identitatea conferă valoare instituției de învățământ superior în competiția pentru participare la circuitul național și universal de valori.

(2) Identitatea Universității „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu se exprimă în spațiul public prin:

- denumirea consacrată;
- sediul instituțional;
- emblema, sigiliul, drapelul și imnul adoptate de Senat;
- spațiul eminent cultural;
- cultura organizațională.

Art.5.

Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu, denumită în continuare „Universitate” este instituție de sine stătătoare și funcționează în coordonarea Ministerului educației – autoritate centrală de specialitate, cu respectarea principiilor autonomiei universitare, libertății academice și răspunderii publice.

(1) Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu, denumită în continuare „Universitate” sau „UCB” este instituție autonomă din punct de vedere instituțional, în coordonarea ministerului educației.

(2) În temeiul principiului legal al autonomiei universitare, Universitatea nu se subordonează niciunei autorități publice centrale sau locale.

(3) În sens juridic, prerogativa de coordonare exercitată de ministerul educației presupune exclusiv o activitate de conlucrare, consultare și informare în vederea elaborării unor politici publice coerente și fezabile pentru dezvoltarea învățământului superior și armonizarea întregii structuri universitare din România.

Art.6.

Prezenta Cartă conține dispoziții referitoare la:

- a) idealul educațional asumat de către universitate;
- b) viziunea asupra educației realizată în universitate și misiunea universității;
- c) finalitățile educației realizată în universitate;
- d) modalitățile de constituire, organizare și funcționare a organismelor colegiale;
- e) modalitățile de investire și eliberare din funcțiile unipersonale de conducere;
- f) modalitățile de constituire și funcționare a organismelor colegiale;
- g) ordinea de precădere și raporturile ierarhice;
- h) valorile asumate de universitate;
- i) normele de etică universitară; situațiile de incompatibilitate și conflictele de interese;
- j) gestiunea și protecția resurselor;
- k) constituirea fondurilor proprii și destinația acestora;
- l) condițiile în care se pot încheia contracte cu instituțiile și autoritățile publice, cu agenții economici în vederea realizării în comun a unor programe de cercetare fundamentală și aplicativă, a creșterii nivelului de calificare a specialiștilor cu studii superioare;
- m) condițiile în care universitatea se poate asocia cu alte instituții de învățământ superior, cu alte organizații și instituții pentru îndeplinirea misiunii sale;
- n) strategiile și direcțiile de dezvoltare durabilă a universității;
- o) modalitățile în care se stabilesc relațiile de cooperare internațională ale instituției, încheierea de contracte și participarea la organizațiile europene și internaționale;
- p) modalitățile de colaborare dintre organismele și funcțiile de conducere și sindicale;
- q) cooperarea cu organizațiile studențești legal constituite;
- r) orice aspecte considerate prioritare și relevante de către Senatul universitar și care nu intră în contradicție cu prevederile legale.

Art.7.

Proiectul prezentei Carte este elaborat de comisia investită de Senat, supus dezbaterii comunității universitare și aprobat de Senat. Senatul răspunde în solidar în privința legalității dispozițiilor adoptate.

Art.8.

(1) Scopul educației universitare și post – universitare din Universitate constă în pregătirea specialiștilor de nivel superior necesari în toate domeniile vieții sociale, în conformitate cu cerințele societății cunoașterii, în formarea cercetătorilor, în producerea și promovarea științei, tehnicii și artei în condițiile globalizării.

(2) U.C.B este instituție publică de învățământ superior cu personalitate juridică, non – profit și apolitică – partinic.

(3) U.C.B poate organiza în România sau în alte state programe de studii comune cu instituții de învățământ superior din străinătate recunoscute legal în statul de origine. În cazul în care aceste programe se organizează în străinătate, vor fi respectate reglementările legale în vigoare atât în România, cât și în statele respective.

Art.9.

(1) *Viziunea* U.C.B exprimă chintesența proiecției ideale asupra universității ca instituție publică, care are ca activitate esențială formarea personalității individuale, prin integrare socială și transmitere culturală în condițiile dezvoltării durabile.

(2) *Viziunea* U.C.B se bazează pe viziunea societății actuale, ca societate bazată pe cunoaștere, despre educația de nivel superior și presupune:

- a) transformarea educației într-un vector al dezvoltării individuale, comunitare, durabile;
- b) reconsiderarea rolului educației, prin definirea ei ca domeniu de importanță strategică, alături de alte domenii ale socialului;
- c) înțelegerea educației ca *proces*: formare individuală și asimilare selectivă de cunoaștere; asimilare culturală continuă și ca *produs*: niveluri de cunoaștere; niveluri de integrare socială; stadii ale transferului de cunoaștere, de deprinderi, capacități intelectual – aplicative etc;
- d) conștiința de sine a individului și conștiința de sine a apartenenței la comunitate/societate; redefinirea verbului *a fi*: a fi cetățean, a fi ca individ integrat, a fi ca specialist, a fi educat.

Art.10.

(1) *Misiunea* U.C.B ca sistem de strategii elaborate și aplicate în spațiul academic, exprimă *rațiunea de a fi* a acesteia, scopul ființării ei.

(2) *Misiunea* Universității se circumscrie misiunii educației universitare și post – universitare și constă în setul de responsabilități asumate de instituțiile de învățământ superior în conformitate cu viziunea și idealul educațional.

(3) *Misiunea* se subordonează *idealului educațional*.

(4) Idealul educațional exprimă, în chintesență, cerințele pe care societatea le pretinde de la membrii săi.

Ca proiecție ideală a tipului de om dezirabil, idealul educațional al U.C.B. presupune:

- un set de valori împărtășite de majoritatea membrilor comunității academice;
- un set complex de cerințe izvorâte din năzuințele generale privitoare la prototipul de absolvent dezirabil;
- un set de criterii în baza cărora se înfăptuiește alegerea rațională.

(5) Idealul educațional reflectă concepția comunității/societății privitoare la rolul și funcțiile educației, semnificațiile și obiectivele formării indivizilor, valorile educației, capitalul educațional, ca specie a capitalului social.

(6) Transpunerea în realitate a idealului educațional se realizează prin *finalitățile educației*.

Acestea se exprimă în termeni operaționali, indicând standardele de atins/pe grade de performanță în formarea inițială și integrarea socială.

Prin standarde se fixează competențe și capacități obligatoriu de dobândit într-un perimetru circumscris idealului educațional.

(7) Subordonată idealului educațional, misiunea educației universitare și post – universitare din U.C.B. constă în generarea cunoașterii și transferul de cunoaștere către societate prin:

a) formare inițială și continuă de nivel superior, în scopul dezvoltării personale, al inserției profesionale individuale și satisfacerii cererii de educație superioară, în condiții de flexibilitate a pieței naționale și internaționale a muncii;

b) cercetare științifică, dezvoltare, inovare și transfer tehnologic prin creație individuală și colectivă, în domeniul științei, tehnologiilor, artelor și literelor și valorificarea rezultatelor acestora.

(8) Misiunea U.C.B. răspunde tipului de absolvent acceptat de comunitate și vizează:

a) așteptările societății «deschise» și pieței muncii în devenire: o formare în care structurile cognitive dezvoltate sunt *flexibile și utilizabile* în contexte reale/anticipate, iar deprinderile sunt multidimensionale și transferabile; o formare care să asigure o cultură a absolventului integrat – cultură generală și de specialitate, civică, morală – cultură care răspunde solicitărilor – și ele în schimbare – ale angajatorilor; o formare subordonată capacităților de comunicare atât în limba națională, cât și în limbi de circulație internațională;

b) așteptările studenților și absolvenților: să coparticipe la propria formare spre a face față competiției, performanței și imperativelor viitorului; să găsească utile, pentru profesie și viață, cunoștințele și deprinderile acumulate în universitate;

c) așteptările corpului didactic: produsele formării inițiale să fie legitimate de comunitate / societate, de către absolvenți, dar și prin rezultatele studenților la evaluările intermitente.

Art.11.

(1) Finalitățile educației de nivel superior din U.C.B. exprimă nivelul în care idealul educațional se realizează.

Ele se evaluează prin raportare la criteriile de performanță, criterii elaborate funcție de obiectivele și standardele planurilor: *cognitiv, practic – acțional, atitudinal – motivațional*.

(2) Obiectivele și standardele se definesc funcție de valorile scop ale U.C.B: științifice, morale, civice, estetice etc.

(3) Finalitățile educației de nivel superior se validează prin nivelul/gradul în care piața muncii absoarbe – pe termen mediu și lung – absolvenții în profilul pentru care s-a realizat formarea inițială, sau profiluri înrudite, de sinteză.

Art.12.

Pregătirea de nivel universitar și post – universitar realizată în U.C.B. are ca finalități principale:

- a) pregătirea teoretică, formarea abilităților de nivel superior și inovația științifică;
- b) pregătirea tehnică pe baze științifice și promovarea progresului tehnic;
- c) pregătirea, pe baze științifice, a personalului necesar vieții economice și comerciale;
- d) pregătirea funcționarilor publici, a specialiștilor din administrație și justiție;
- e) pregătirea personalului didactic din învățământul nonuniversitar;
- f) pregătirea specialiștilor din domeniul medicinei, sportului și extinderea sportului național.

Art.13.

(1) În U.C.B. educația este gratuită pentru studenții bugetați. Pentru activitățile ce exced procesului educațional și planurilor de învățământ, senatul universitar poate stabili taxe.

(2) Studenții care frecventează programe în regim cu taxă suportă taxele de studii.

(3) Cuantumul taxelor se stabilește de către Senatul universitar.

(4) Anual, în baza regulamentului aprobat de Senat, funcție de rezultatele obținute, studenții sunt ierarhizați, asigurându-se posibilitatea trecerii studenților meritorii pe locurile bugetate eliberate de cei cu rezultate inferioare.

(5) U.C.B. este obligată să comunice tipul și cuantumul taxelor tuturor celor interesați să se realizeze publicarea lor inclusiv pe site- ul propriu.

Art.14.

(1) Calificările dobândite de absolvenții programelor de studii din U.C.B. sunt atestate prin diplome, certificate și prin alte acte de studii.

(2) Diplomele corespunzătoare programelor de studii universitare sunt înscrisuri oficiale și conferă drepturile depline recunoscute de lege.

Art.15.

Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu cultivă interesul public ca interes prioritar. Acest interes este concretizat în garantarea și respectarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale studenților, cadrelor didactice și cercetătorilor în îndeplinirea misiunii universității de furnizor de educație și cercetare, de satisfacere a nevoilor comunitare în sensul dezvoltării educației de nivel superior, a creșterii nivelului de civilizație.

CAPITOLUL II

AUTONOMIA UNIVERSITARĂ, LIBERTATEA ACADEMICĂ ȘI RĂSPUNDEREA PUBLICĂ

Art.16.

(1) Autonomia universitară este garantată prin Constituție și consacrată prin lege.

(2) Autonomia universitară consacră independența U.C.B., a comunității față de ingerințele de ordin ideologic, politic – partinic, administrativ, religios.

Ea exprimă libertatea academică instituțională.

(3) Autonomia universitară dă dreptul comunității academice de a-și stabili viziunea și misiunea proprie, strategia instituțională, structura, activitățile, organizarea și funcționarea proprie, gestionarea resurselor și asumarea răspunderii publice, elaborarea politicilor de personal și politicilor salariale, acordarea distincțiilor, premiilor și stimulentele materiale etc.

(4) În spațiul universitar, autonomia se manifestă prin competențe și atribuții specifice exercitate la nivelul departamentelor, facultăților, celorlalte entități și universității.

(5) Autonomia universitară se exercită numai prin respectarea legii și cu condiția asumării răspunderii publice.

(6) Educația este un bun public. Statul este obligat să susțină educația de nivel superior și este împuternicit să exercite, prin organismele sale, controlul asupra calității educației și respectării legalității în instituțiile de învățământ superior.

(7) Controlul administrativ ierarhic și de specialitate se exercită fără a afecta autonomia universitară și vizează:

- a) respectarea politicilor naționale și comunitare în domeniul educației în U.C.B;
- b) legalitatea actelor normative și individuale adoptate de organismele de conducere ale U.C.B;
- c) legalitatea, eficiența și eficacitatea utilizării resurselor;
- d) respectarea normelor de disciplină și a eticii universitare;
- e) realizarea obiectivelor și finalităților asumate; îndeplinirea misiunii U.C.B.

(8) Tutela administrativă constă în posibilitatea statului de a interveni – prin organismele sale – în sistemul național de învățământ superior în vederea eliminării disfuncțiilor și creșterii optimului educațional.

Statul – prin organismele sale – face recomandări de ordin general, obligatorii pentru toate instituțiile de învățământ superior aflate în coordonarea ministerului educației.

Statul își exercită atribuțiile în domeniul învățământului superior prin intermediul Parlamentului, Guvernului și ministerului educației.

(9) Tutela administrativă nu poate depăși domeniile în care statul are drept de control, prevăzute la lit.a – f din alin(7).

Art.17.

(1) Libertatea academică individuală se exercită în limitele autonomiei universitare și asumării răspunderii individuale.

(2) U.C.B. este autonomă în elaborarea direcțiilor și strategiilor de cercetare, asigurându-se libertatea instituției în stabilirea temelor, alegerea metodelor, procedeele și valorificarea rezultatelor, conform legii.

Membrilor comunității universitare li se garantează libertatea alegerii temelor circumscrise direcțiilor de cercetare, alegerea metodelor și procedeele și diseminarea rezultatelor proprii.

(3) Personalul didactic este liber să-și aleagă, suplimentar, teme care exced direcțiile de cercetare stabilite de instituție, fără a fi exonerate de sarcinile repartizate din cercetarea asumată.

(4) În U.C.B. este interzisă îngrădirea dreptului la exprimarea liberă a opiniilor în domeniul științific și artistic, în condițiile în care acestea sunt asumate în nume personal și nu angajează prestigiul instituției.

Prejudicierea prestigiului instituțional prin exprimarea unor opinii neverosimile în plan științific și artistic poate atrage după sine sancționarea celor vinovați.

(5) Studenților le este asigurat dreptul la liberă alegere a cursurilor și specializărilor, în conformitate cu prevederile legale și planurile de învățământ.

Art.18.

Răspunderea publică instituțională obligă U.C.B., prin organismele sale de conducere:

- a) să respecte legislația în vigoare, Carta, principiile naționale și europene în domeniul educației universitare și post – universitare, regulamentele aprobate de Senat;
- b) să respecte și să aplice reglementările referitoare la asigurarea și evaluarea calității în învățământul superior;
- c) să respecte prevederile Codului de etică profesională aprobat de Senat;
- d) să asigure eficiența managerială și eficiența utilizării resurselor și să justifice cheltuirea fondurilor dobândite din surse publice, conform contractului instituțional;
- e) să asigure transparența deciziilor și activităților, mai puțin a celor exceptate prin lege de la publicare, a informațiilor declarate clasificate sau confidențiale;
- f) să respecte libertatea academică a personalului didactic, didactic auxiliar și de cercetare și să vegheze la asumarea răspunderii individuale;
- g) să respecte drepturile și libertățile studenților și să intervină în cazurile în care obligațiile acestora nu sunt îndeplinite;
- h) să-și adapteze continuu oferta educațională la cerințele socio – economice;
- i) să întreprindă măsuri în vederea perfecționării resursei umane;
- j) să publice raportul anual al rectorului privind starea universității.

Art.19.

(1) Răspunderea publică individuală a membrilor corpului didactic, corpului didactic și de cercetare auxiliar, corpului cercetătorilor și studenților se asumă în exercitarea libertății academice, în condițiile autonomiei universitare și decurge din relația de apartenență la comunitatea universitară.

(2) Răspunderea publică individuală obligă fiecare angajat și student al U.C.B:

- a) să respecte legislația în vigoare, Carta, regulamentele aprobate de Senat, principiile naționale și europene aplicate în învățământul superior;
- b) să aplice și să respecte reglementările referitoare la asigurarea și evaluarea calității în învățământul superior;
- c) să-și adapteze strategiile didactice la cerințele educației moderne;
- d) să respecte și să aplice normele cuprinse în Codul de etică profesională și să se implice în protejarea valorilor promovate de UCB;
- e) să asigure transparența activităților didactice, de evaluare și de cercetare pe care le desfășoară prin respectarea cerințelor ce decurg din caracterul public al educației;
- f) să-și asume răspunderea pentru opiniile exprimate în spațiul academic și/sau în afara acesteia, atunci când angajează instituția;
- g) să-și îndeplinească obligațiile didactice și de cercetare;
- h) să respecte drepturile studenților și să-i sprijine în îndeplinirea obligațiilor;
- i) să-și adapteze conținuturile cursurilor, seminariilor, aplicațiilor la cerințele societății actuale;
- j) să participe activ la viața academică a instituției.

CAPITOLUL III SPAȚIUL UNIVERSITAR. COMUNITATEA UNIVERSITARĂ

Art.20.

(1) Spațiul universitar (academic) se definește ca mediu eminent cultural – educațional în care conviețuiesc și acționează membri comunității academice.

(2) Dimensiunile spațiului academic sunt:

a) dimensiunea fizico – materială, definită prin perimetrul în care ființează instituția de învățământ superior având drept conținut: edificiile, terenurile, stațiunile didactice experimentale, institutele de cercetare, fermele, grădinile botanice, casele universitare și casele/cluburile studenților, campusurile universitare ș.a. – toate cu dotările aferente, folosite de universitate, indiferent de titlul juridic sub care aceasta este îndreptățită să le dețină;

b) dimensiunea axiologică, definită printr-un capital educațional întemeiat în valori formale și informale, care întemeiază identitatea instituției;

c) dimensiunea cognitivă, definită prin ascensiunea cunoașterii, creație și inovație;

d) dimensiunea asociativă, definită prin relații individuale și instituționale întemeiate în conștiința apartenenței la comunitatea academică.

(3) Definit prin dimensiunea fizico – materială, spațiul universitar este inviolabil. Accesul în spațiul universitar este permis numai în condițiile stabilite prin lege și prin Carta universitară.

Art.21.

(1) Spațiul universitar, în dimensiunile sale, nu poate ființa separat de comunitatea universitară și cultura organizațională.

(2) Cultura organizațională exprimă conștiința de sine a apartenenței fiecărei persoane din spațiul universitar – ca mediu specific și mod special de viață – la acest spațiu.

Art.22.

(1) Comunitatea universitară (academică) este un mediu de viață elevat, întemeiat într-o ordine specială (ordinea academică), instituită și aplicată într-un spațiu specific (spațiul universitar, academic) în care conviețuiesc indivizi uniți prin încrederea în setul de valori informale și formale și încrederea unul în altul, acționând fiecare (și împreună) pentru realizarea idealului educațional.

(2) Comunitatea universitară, prin misiunea asumată, conferă identitate universității. Comunitatea academică se fundamentează în intercondiționarea relațiilor de statut (contact) și relațiilor de contract.

(3) Comunitatea universitară este constituită din personalul didactic și de cercetare, personalul didactic și de cercetare auxiliar, studenții universității și din relațiile dintre aceștia, ca relații asumate individual și împreună.

(4) Din comunitatea universitară fac parte și personalități cărora li s-a conferit calitatea de membru, prin hotărâre a Senatului universitar.

(5) Membrii comunității universitare au drepturile și îndatoririle stabilite prin dispozițiile legale și prin Carta U.C.B.

CAPITOLUL IV
PRINCIPIILE DE ORGANIZARE ȘI FUNCȚIONARE

Art.23.

(1) Principiile care fundamentează viziunea, misiunea, finalitățile educației și care orientează organizarea și funcționarea U.C.B. sunt desprinse din principiile în baza cărora funcționează sistemul național de învățământ superior.

(2) Principiile de organizare și funcționare a U.C.B. sunt:

- a) principiul autonomiei universitare;
- b) principiul legalității și egalității în fața legii;
- c) principiul libertății academice și asumării responsabilității individuale și instituționale.
- d) principiul răspunderii publice;
- e) principiul asigurării calității și dezvoltării durabile;
- f) principiul echității și egalității de șanse;
- g) principiul eficienței și eficacității manageriale și financiare;
- h) principiul transparenței;
- i) principiul asumării caracterului public al educației;
- j) principiul respectării drepturilor și libertăților studenților, ale personalului didactic și de cercetare și îndeplinirii obligațiilor corelate;
- k) principiul neingerinței de tip religios, ideologic, politic – partinic, administrativ;
- l) principiul libertății de mobilitate națională și internațională a studenților, cadrelor didactice și cercetătorilor;
- m) principiul consultării partenerilor sociali, cu competență în educație, în luarea deciziilor;
- n) principiul centrării educației pe student;
- o) principiul recunoașterii meritului profesional și stimulării motivației profesionale;
- p) principiul respectării ierarhiei profesionale și ordinii de precădere;
- q) principiul nediscriminării pe criterii de vârstă, sex, etnie, origine socială, orientare politică, religioasă;
- r) principiul sprijinului și întrajutorării studenților inclusiv a studenților cu dizabilități;
- s) principiul incluziunii sociale, fundament al formării în raport cu cerințele pieței muncii;
- ș) principiul integrării universității în comunitate, prin participarea activă la viața reală;
- t) principiul complementarității interesului public și interesului individual;
- ț) principiul egalei demnități și egalei măsuri în evaluarea meritelor și conduitelor;
- u) principiul imparțialității;
- v) principiul corectitudinii și loialității față de instituție, față de fiecare membru al comunității universitare;
- w) principiul respectării eticii cercetării științifice;
- x) principiul întemeierii culturii organizaționale în sistemul de valori universale, acceptate în spațiul academic;

z) principiul asumării caracterului public al activităților didactice și de cercetare.

(3) Principiile enumerate în prezentul articol produc efecte asupra comunității universitare și asupra activităților desfășurate în spațiul universitar.

Art.24.

În U.C.B. sunt interzise activitățile care încalcă normele morale, așa cum sunt ele definite în Codul de etică profesională universitară și orice acțiuni care afectează negativ prestigiul instituției sau pun în pericol sănătatea și integritatea fizică a studenților, personalului didactic, și de cercetare, personalului didactic și de cercetare auxiliar și nedidactic.

CAPITOLUL V

**MISIUNEA ASUMATĂ DE UNIVERSITATEA „CONSTANTIN BRÂNCUȘI” DIN
TÂRGU JIU. CONCRETIZAREA MISIUNII**

Art.25.

(1) Misiunea asumată de U.C.B. este cea de educație și cercetare, având ca scop generarea și transferarea cunoașterii către societate prin:

- a) crearea și tezurizarea valorilor culturii și civilizației;
- b) refacerea capitalului educațional;
- c) formarea inițială și continuă de nivel superior, în scopul dezvoltării personale, al inserției profesionale și de satisfacere a nevoii de competențe a mediului socio – economic, administrativ, cultural și educațional;
- d) cercetare științifică, dezvoltare, inovare și transfer tehnologic, inovație didactică în domeniul științei, ingineriei, educației prin asigurarea performanțelor, valorificarea și diseminarea rezultatelor.

(2) Misiunea U.C.B., ca sistem de strategii elaborate și aplicate în spațiul universitar se concretizează în:

- a) desfășurarea și consolidarea unui învățământ universitar performant la nivel de studii universitare de licență, pentru specializarea absolvenților de liceu în profesii recunoscute și necesare pe piața națională și internațională a muncii în era globalizării;
- b) dezvoltarea cadrului necesar pentru afirmarea școlilor masterale și doctorale și desfășurare a cursurilor de formare continuă de calitate;
- c) formarea personalității individuale, prin integrare socială și transmitere culturală;
- d) formarea de specialiști cu studii superioare pentru învățământ, cercetare și activități de producție, activități din domeniul juridic, administrativ, medical, economic, tehnologic, educațional, cultural;
- e) perfecționarea continuă a absolvenților în spiritul progresului cunoașterii și al educației permanente, a accesului la valorile promovate de societatea cunoașterii;
- f) promovarea valorilor culturii și spiritualității naționale și universale;

- g) realizarea unui învățământ flexibil și dinamic între nivelurile educaționale, adaptabil la solicitările ulterioare de specializare;
- h) adaptarea ofertei educaționale la cererea de educație în condiții de competitivitate;
- i) dezvoltarea unor institute de cercetare și întărirea centrelor de cercetare științifică;
- j) implicarea universității, prin programe de cercetare, în dezvoltarea socială durabilă a zonei;
- k) organizarea vieții academice din spațiul universitar astfel încât universitatea să dobândească, pe lângă statutul de centru de pregătire profesională și de cercetare științifică și atribuțiile de principal centru de educație, civilizație și cultură al comunității regionale;
- l) asigurarea performanței în procesul didactic și de cercetare științifică, conform standardelor naționale și europene;
- m) creșterea eficienței practicii studentești; dezvoltarea parteneriatelor cu agenți economici și autorități publice; dezvoltarea activităților de voluntariat și a școlilor de aplicație;
- n) întărirea parteneriatelor cu organisme financiare, organizațiile neguvernamentale, societățile culturale, economice și științifice, cu institutele de cercetare ale Academiei Române;
- o) creșterea rolului decanatelor și a compartimentului specializat de consiliere profesională în asistarea studenților la alegerea traseului de studiu;
- p) eficientizarea sistemului de asigurare a calității și, în cadrul lui, îmbunătățirea evaluării și autoevaluării activității didactice, științifice și administrative;
- q) dezvoltarea infrastructurii didactice și de cercetare; susținerea facilităților pentru studenți;
- r) întărirea și dezvoltarea parteneriatelor cu universități de prestigiu din țară și din străinătate.

CAPITOLUL VI

ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA UNIVERSITĂȚII „CONSTANTIN BRÂNCUȘI” DIN TÂRGU JIU

VI.1. REPERE FUNDAMENTALE

Art.26.

(1) În îndeplinirea obiectivelor ce decurg din misiunea asumată, Universitatea își desfășoară activitatea prin intermediul următoarelor componente organizatorice: facultăți, departamente, structuri departamentale, institute de cercetare, centre de cercetare, centre pentru formarea continuă, Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic (DPPD), Direcția Generală Administrativă (DGA) și alte structuri prevăzute de lege. Universitatea poate înființa, funcție de oportunități, alte structuri, cu respectarea legislației în vigoare.

(2) Universitatea poate înființa, pe perioadă determinată și pe proiecte, unități de cercetare distincte sub raportul bugetului de venituri și cheltuieli, cu autonomie și statute proprii, aprobate de Senatul universitar.

Art. 27.

(1) Organizarea studiilor universitare, privind: structura anului universitar, programele de studii universitare, contractele de studii, admiterea la programe de studii, examenele de finalizare a studiilor, examenele de evaluare pe parcurs a studenților, diplomele și alte acte de studii, creditele de studii, organizarea ciclurilor de studii, organizarea învățământului postuniversitar este reglementată prin regulamente aprobate de Senatul universitar.

(2) Organizarea și desfășurarea studiilor doctorale se reglementează printr-un regulament elaborat de consiliul de administrație și aprobat de senat.

Art.28.

(1) Facultatea este unitatea funcțională care elaborează și gestionează programe de studii. Această structură corespunde unuia sau mai multor domenii ale științelor, artelor sau sportului.

(2) Facultățile din cadrul Universității se înființează, se organizează sau se desființează cu aprobarea Senatului universitar, la propunerea comisiei de specialitate a acestuia și se confirmă prin hotărâre a Guvernului privind structura instituțiilor de învățământ superior, inițiată anual de ministerul de resort.

(3) Prin excepție de la alin (2), pentru instruirea și formarea profesională în domenii de interes național, Guvernul poate înființa, după consultarea Senatului universității, facultăți sau programe de studii.

Art.29.

Facultatea poate include unul sau mai multe departamente, școli doctorale, școli postuniversitare și extensii universitare.

Art.30.

(1) Departamentul este unitatea academică funcțională care asigură producerea, transmiterea și valorificarea cunoașterii în unul sau mai multe domenii de specialitate.

(2) Departamentul poate avea în componentă centre sau laboratoare de cercetare, ateliere artistice, școli postuniversitare și extensii universitare.

(3) Departamentul se înființează, se organizează, se divizează, se comasează sau se desființează prin hotărâre a Senatului universitar, la propunerea consiliului/consiliilor facultății/facultăților în care funcționează.

(4) Departamentul poate organiza centre sau laboratoare de cercetare care funcționează ca unități de venituri și cheltuieli în cadrul universității.

Art.31.

(1) Funcționarea Universității se asigură prin organele sale de conducere, prin organele de conducere ale entităților structurale componente și, după caz, ale consorțiului din care fac parte.

(2) Structurile de conducere din Universitate sunt: Senatul universitar, Consiliul de Administrație, consiliile facultăților, consiliile departamentelor.

(3) Structurile departamentale sunt organizate la nivelul universității pentru gestionarea unor forme de învățământ, a activităților de cercetare, managementul proiectelor, granturilor și contractelor, a activităților de asigurare a calității, a activităților de formare continuă și învățare pe tot parcursul vieții.

(4) Structurile de conducere au statut de organisme colegiale.

VI.2. FUNCȚIILE DE CONDUCERE, FUNCȚIILE DIDACTICE ȘI DE CERCETARE, FUNCȚIILE DIDACTICE ȘI DE CERCETARE AUXILIARE

Art.32.

(1) Conducerea instituțiilor de învățământ superior este exercitată prin organismele sale de conducere, desemnate și investite în conformitate cu principiul autonomiei universitare și cu respectarea procedurilor și prevederilor legale.

(2) Organismele de conducere sunt:

a) organisme colegiale:

(i) organisme colegiale *deliberative*: *Senatul universitar*, la nivelul universității, *consiliul facultății* la nivelul facultății și *consiliul departamentului* la nivelul departamentului;

(ii) organisme colegiale *executive*: *Consiliul de administrație*, la nivelul universității.

b) organisme unipersonale (funcții) executive: rectorul, prorectorii, directorul general administrativ, la nivel de universitate, decanii, prodecanii la nivel de facultate, directorul de departament și directorii structurilor departamentale.

(3) Din perspectiva modalității de investiție organismele de conducere sunt:

a) alese prin vot universal, egal, direct și secret: senatul, consiliul facultății, consiliul departamentului și, după caz, consiliul structurilor departamentale, consiliul școlii doctorale, directorul de departament;

b) alese prin vot indirect și secret: președintele Senatului, vicepreședinții și cancelarul general al Senatului;

c) numite de drept sau prin concurs: consiliul de administrație, prorectorii, decanii, prodecanii, contabilul – șef, directorul general administrativ;

d) rectorul este desemnat în funcție de rezultatul obținut la referendum: prin concurs sau ales prin vot universal, egal, direct și secret în condițiile legii.

(4) Funcțiile unipersonale de conducere ale universității sunt: președintele senatului, rectorul, vicepreședinții senatului, cancelarul general al senatului, prorectorii, directorul general administrativ.

(5) Funcțiile unipersonale de conducere la nivelul facultății sunt: decanul, prodecanul.

(6) Funcțiile de conducere unipersonale la nivelul departamentelor, structurilor departamentale sunt directorii de departament/directorii structurilor departamentale.

(7) Institutul aflat în subordinea Senatului se organizează la nivel de structură departamentală. El are în componență departamente și centre.

(8) În situația constituirii IOSUD funcțiile se completează conform reglementărilor în vigoare.

Art.33.

Funcțiile didactice în Universitate sunt următoarele:

a) asistent universitar;

b) lector universitar/șef de lucrări;

c) conferențiar universitar;

d) profesor universitar.

Art.34.

Funcțiile de cercetare din Universitate sunt:

- a) asistent cercetare;
- b) cercetător științific;
- c) cercetător științific gradul III;
- d) cercetător științific gradul II;
- e) cercetător științific gradul I.

Art.35.

Funcțiile didactice auxiliare din Universitate sunt următoarele: bibliotecar, secretar, administrator financiar, administrator de patrimoniu, inginer catedră, tehnician catedră. În universitate pot exista și alte funcții didactice auxiliare și de cercetare auxiliare, în conformitate cu Nomenclatorul general, elaborat de ministerul educației și ministerul muncii.

Art.36.

Posturile didactice și de cercetare vacante din Universitate se ocupă prin concurs public, în conformitate cu prevederile legale, în baza Metodologiei-cadru, aprobată prin hotărâre a Guvernului și a metodologiei proprii aprobată de Senatul Universității „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu. Senatul universitar aprobă posturile vacante scoase la concurs și rezultatele concursurilor.

VI.3. RAPORTURILE IERARHICE DIN UNIVERSITATE

Art. 37.

(1) Senatul universitar reprezintă comunitatea universitară și este cel mai înalt for de decizie și deliberare la nivelul universității. Ca organism colegial, Senatul este condus de un președinte, sprijinit de 1-2 vicepreședinți și un cancelar general.

(2) Senatul este garantul respectării legii, asigurării autonomiei universitare și libertății academice. Modalitatea de alegere și funcționare, atribuțiile și competențele Senatului sunt stabilite prin Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, prezenta Cartă și Regulamentul de organizare și funcționare a structurilor de conducere în Universitate.

(3) Orice persoană membră a comunității universitare, orice angajat al instituției răspunde în fața Senatului pentru activitatea desfășurată, fiind subordonată acestei structuri de conducere.

(4) Senatul asigură respectarea ordinei de precădere în Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu și își subordonează toate structurile și funcțiile de conducere din universitate.

Art.38.

Alte raporturi ierarhice la nivelul Universității sunt următoarele:

a) Rectorul are în autoritate, subordonare și coordonare directă următoarele funcții: prorector, director general administrativ, decan, prodecan, director de departament și director de structură departamentală, secretar șef universitate;

b) Prorectorul are în autoritate, subordonare și coordonare directă următoarele funcții: decan, prodecan, director de departament și director de structură departamentală;

c) Directorul general administrativ are în autoritate, subordonare și coordonare directă funcțiile de conducere și execuție existente la nivelul entității funcționale pe care o conduce. Directorul general administrativ are raporturi de colaborare cu toate funcțiile de conducere de la nivelul universității și facultăților;

d) Decanul are în autoritate, subordonare și coordonare directă prodecanul, directorul de departament, secretarul șef facultate. Decanul are raporturi de colaborare cu directorul general administrativ, cu ceilalți decani și cu directorii departamentelor funcționale, din cadrul universității;

e) Prodecanul are în autoritate, subordonare și coordonare directă directorul de departament. Prodecanul are raporturi de colaborare cu directorul general administrativ, cu ceilalți decani și cu directorii departamentelor funcționale, organizate la nivelul universității;

f) Directorul de departament are în autoritate, subordonare și coordonare directă toate cadrele didactice și de cercetare precum și personalul didactic auxiliar și nedidactic cuprinse în respectiva structură. Directorul de departament didactic și de cercetare are raporturi de colaborare pe orizontală cu ceilalți directori de departamente;

g) Directorul de structură departamentală, organizată la nivelul Universității, are în autoritate, subordonare și coordonare directă întreg personalul cuprins în organizarea structurii și are relații de colaborare cu ceilalți directori de departamente.

VI.4. INCOMPATIBILITĂȚI ȘI CONFLICTE DE INTERESE

Art. 39.

(1) Incompatibilitatea reprezintă interdicția de a exista raporturi ierarhice directe între personalul didactic, de cercetare sau auxiliar care ocupă o funcție de conducere și soții, afiii sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv ai acestora. În conformitate cu prevederile legii, incompatibilitatea presupune și interdicții privind exercitarea concomitentă a unor funcții și demnități.

(2) Conflictul de interese reprezintă o situație, concretă sau posibilă, în care un cadru didactic, de cercetare sau didactic auxiliar ori o societate, la care acesta este asociat sau acționar, are interese personale ori patrimoniale contrare sau neloiale universității, exercitate astfel încât să influențeze negativ realizarea obiectivă a atribuțiilor funcției ocupate sau să afecteze votul în cadrul organelor colegiale de conducere.

Art. 40.

(1) Funcțiile din Universitate aflate într-o poziție directă de conducere, control, autoritate sau evaluare instituțională, se află în relație de incompatibilitate, în sensul art. 295 alin. (4) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și nu pot fi ocupate concomitent de către soți, afiii și rude până la gradul al III-lea inclusiv, după cum urmează:

a) președintele Senatului universității cu rectorul, vicepreședintele Senatului, cancelarul general, președinții comisiilor Senatului, senatorii, directorul general al Institutului din subordinea Senatului;

b) rectorul cu prorectorii, decanii, prodecanii, directorul general administrativ, reprezentantul studenților în Consiliul de Administrație, directorii de departamente, conducătorii școlilor doctorale și conducătorii unităților din cadrul universității;

c) prorectorul cu decanii, prodecanii, directorul general administrativ, reprezentantul studenților în Consiliul de Administrație, directorii de departamente, conducătorul școlii doctorale și conducătorii unităților aflate în subordonarea prorectorului sau directorului;

d) directorul general administrativ cu decanii, prodecanii, cu persoanele cu funcții de conducere în cadrul departamentului/serviciilor tehnico-administrative și cu personalul aflat în subordine;

e) decanul cu prodecanii facultății respective, directorii de departamente din cadrul facultății respective, conducătorul școlii doctorale subordonate facultății respective și conducătorii unităților subordonate facultății;

f) prodecanul cu directorii de departamente din cadrul facultății respective, conducătorul școlii doctorale subordonate facultății respective și conducătorii unităților subordonate facultății respective;

g) directorul de departament cu conducătorii unităților subordonate departamentului respectiv;

h) conducătorul școlii doctorale cu conducătorii unităților subordonate școlii doctorale respective;

i) conducătorul de doctorat cu studenții - doctoranzi conduși de acesta.

(2) Orice persoana se află în incompatibilitate cu calitatea de membru într-o comisie de evaluare, de contestație, de concurs sau de promovare având ca obiect evaluarea activității profesionale și/sau științifice a unui angajat al universității cu care se află în relație de soți, afini și rude până la gradul al III-lea inclusiv.

(3) Prezența ca membru în următoarele structuri colective de conducere nu generează incompatibilități în sensul art.95 alin.(4) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare:

a) senatul universitar;

b) consiliul facultății;

c) consiliul departamentului;

d) consiliul pentru studiile universitare de doctorat;

e) consiliul școlii doctorale;

f) persoanele care ocupă una dintre funcțiile de conducere de rector, prorector, decan, prodecan, director de departament nu pot fi membre în Senatul universității.

(4) Persoana care ocupă funcția de rector și este numită sau aleasă într-o funcție de conducere sau de demnitate publică sau de conducere în cadrul unui partid politic trebuie să opteze, la solicitarea Senatului, pentru una din cele două funcții în termen de 30 de zile de la numirea sau alegerea în funcția de conducere sau demnitate publică sau de conducere în cadrul unui partid politic.

(5) Persoana care ocupă o funcție de conducere sau de demnitate publică sau de conducere în cadrul unui partid politic și este desemnată în funcția de rector al universității, trebuie să opteze, la solicitarea Senatului, pentru una din cele două funcții în termen de 15 zile de la numirea sau alegerea în funcția de rector. În cazul în care persoana nu renunță în acest termen la funcția sau funcțiile de conducere sau de demnitate publică sau de conducere în cadrul unui partid politic, funcția de rector nu se ocupă și se organizează concurs public sau alegeri parțiale pentru aceasta, potrivit art.209 din Legea nr.1/2011, cu modificările și completările ulterioare. În acest caz, modalitatea de desemnare a noului rector este aceeași cu modalitatea de desemnare a persoanei desemnate în funcția de rector care nu a ocupat această funcție ca urmare a incompatibilității și nu se organizează un nou referendum pentru stabilirea modalității de desemnare a rectorului.

(6) Funcțiile din categoria înalților funcționari publici, funcțiile de conducere sau de demnitate publică se pot cumula cu funcțiile didactice și/sau de cercetare și cu calitatea de membru în organismele colegiale, inclusiv în conducerea acestora.

Art.41.

(1) Nu pot să facă parte din comunitatea universitară persoanele care, prin orice mijloace, au adus atingere prestigiului și bunei funcționări a universității, persoanele care au avut calitatea de titulari și au renunțat la această calitate, precum și persoanele, care au avut calitatea de titulari ai universității și au fost excluși din această comunitate. Excluderea din comunitatea universitară se dispune prin hotărâre a Senatului.

(2) Nu pot ocupa funcții de conducere persoanele care au fost revocate, indiferent de funcția din care au fost revocate.

Art.42.

Personalul didactic, de cercetare și didactic auxiliar, titular, este în conflict de interese dacă se afla în una dintre următoarele situații:

a) este chemat să rezolve cereri, să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane fizice și juridice, cu care are relații cu caracter patrimonial;

b) este chemat să rezolve cereri să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane fizice, care sunt soțul/soția, afini sau rude până la gradul al III-lea inclusiv;

c) participă în cadrul aceleiași comisii sau aceluiași organ colegial de conducere, constituite conform legii, cu alte cadre didactice, de cercetare sau didactice auxiliare, care au calitatea de soț, afin sau rudă până la gradul III inclusiv;

d) interesele sale patrimoniale, ale soțului, afinilor sau rudelor sale până la gradul III inclusiv pot influența deciziile, pe care trebuie să le ia în exercitarea funcției;

e) desfășoară activități în cadrul unor comisii de doctorat, de masterat sau de licență, organizate de către alte universități, fără aprobarea Senatului universitar;

f) ocupă funcții sau desfășoară activități de predare sau cercetare la alte instituții de învățământ superior publice sau private, fără aprobarea Senatului universitar;

g) desfășoară activități ce presupun o conduită neconformă cu etica profesională ori aduc prejudicii de imagine Universității, prin propagandă de destructurare instituțională, campanii de dezinformare în mass-media ori alte activități, care pot afecta realizarea misiunii instituției;

h) deține o funcție de conducere la universitate și este administrator al unei societăți comerciale, care a avut sau are contracte comerciale, contracte de lucrări sau de servicii cu universitatea;

i) deține o funcție de conducere la universitate și funcția de președinte al unui partid politic la nivel național.

Art.43.

(1) Nu pot ocupa funcții didactice și de cercetare, didactice și cercetare auxiliare, persoanele care desfășoară activități incompatibile cu demnitatea funcției didactice, cum sunt:

a) prestarea de către cadrul didactic a oricărei activități comerciale în incinta unității de învățământ sau în zona limitrofă;

b) comerțul cu materiale obscene sau pornografice scrise, audio ori vizuale;

c) practicarea, în public, a unor activități cu componentă lubrică sau altele care implică exhibarea, în manieră obscenă, a corpului.

(2) Nu pot ocupa funcții didactice și de cercetare, didactice și cercetare auxiliare, persoanele care au făcut parte din structurile represive ale securității, au ocupat poziții în structurile centrale de conducere ale Partidului Comunist Român, Uniunea Tineretului Comunist, structurile represive ale statului totalitar sau persoanele pentru care există o hotărâre judecătorească definitivă care stabilește că au făcut poliție politică, precum și persoanele care în urma controalelor medicale periodice sunt declarate incompatibile cu profesia.

(3) Nu pot ocupa funcțiile prevăzute la alin. (2) persoanele lipsite de acest drept printr-o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare penală.

Art.44.

(1) În cazul existenței unui conflict de interese, personalul didactic, de cercetare sau didactic auxiliar, este obligat să se abțină de la rezolvarea cererii, luarea deciziei sau participarea la luarea unei decizii și să-l informeze de îndată pe șeful ierarhic căruia îi este subordonat direct ori să informeze președintele organului colegial de conducere despre abținerea sa.

Art.45.

(1) Orice persoană poate sesiza, sub semnătură proprie, existența situațiilor de incompatibilitate și conflicte de interese. Sesizările anonime nu sunt luate în considerare.

(2) Persoanele care se află în una dintre situațiile de incompatibilitate sau conflict de interese au la dispoziție de 30 zile calendaristice, pentru a ieși din această situație juridică, sub sancțiunea desfacerii contractului individual de muncă.

(3) Răspunderea publică pentru rezolvarea situațiilor de incompatibilitate și de conflicte de interese incumbă Senatului universitar, președintelui Senatului, rectorului și tuturor persoanelor ce ocupă funcții de conducere, în subordinea cărora se ivesc situații de incompatibilitate și conflicte de interese.

(4) Încălcarea dispozițiilor referitoare la incompatibilitate și conflicte de interese atrage, după caz, răspunderea disciplinară, administrativă, civilă ori penală, potrivit legii.

(5) Personalul didactic, de cercetare și didactic auxiliar, care ocupă o funcție de conducere ori candidează pentru ocuparea unei astfel de funcții va da o declarație pe propria răspundere referitoare la incompatibilități și conflicte de interese.

CAPITOLUL VII

ORGANISME ȘI FUNCȚII DE CONDUCERE LA NIVELUL UNIVERSITĂȚII.

MODALITĂȚI DE CONSTITUIRE/ÎNVESTITURĂ. COMPETENȚE

VII.1. SENATUL UNIVERSITAR

Art.46.

(1) Senatul universitar reprezintă comunitatea universitară și este cel mai înalt for de decizie și deliberare la nivelul universității. Ca organism colegial, Senatul este condus de un Președinte, sprijinit de 1 – 2 vicepreședinți și un cancelar general.

Art.47.

(1) Senatul universitar este compus din 75% personal didactic și de cercetare și din 25% reprezentanți ai studenților.

(2) Membrii Senatului universitar sunt aleși prin votul universal, direct și secret al tuturor cadrelor didactice și cercetătorilor titulari, respectiv al tuturor studenților.

(3) Președintele Senatului universitar este ales prin vot direct și secret, de către Senat, dintre membrii acestuia, pentru o perioadă de 4 ani. Acesta poate fi revocat de către Senatul universitar, prin vot direct și secret, la propunerea a cel puțin 1/3 dintre membrii acestuia.

(4) Președintele Senatului are următoarele atribuții:

- a) convoacă, organizează și conduce ședințele de senat universitar;
- b) stabilește ordinea de zi a ședințelor de senat universitar;
- c) coordonează comisiile Senatului;
- d) reprezintă Senatul universitar în raporturile cu rectorul, cu ministerul de resort cu alte persoane fizice sau juridice, în funcție de atribuțiile Senatului;
- e) încheie, în numele și pentru Senatul universitar, contractul managerial cu rectorul universității, după confirmarea acestuia prin ordin de ministru;
- f) controlează activitatea rectorului, a consiliului de administrație și a celorlalte funcții și structuri executive, prin intermediul comisiilor de specialitate, pe care le coordonează; rapoartele de monitorizare și control se prezintă Senatului, de regulă, semestrial și au caracter public. La nevoie, Senatul poate solicita rapoarte lunare pe diverse domenii de activitate;
- g) propune Senatului universitar demiterea rectorului, asigurându-se respectarea prevederilor legale.
- h) reprezintă Senatul universitar în raporturile interinstituționale naționale și internaționale;
- i) exercită și alte atribuții, în conformitate cu legea, Carta și regulamentele Universității „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu.

(5) Președintele Senatului universitar beneficiază de o indemnizație lunară, pe care o negociază cu Consiliul de Administrație în prezența liderului organizației sindicale. Cuantumul indemnizației nu poate fi sub nivelul indemnizației de rector.

(6) Președintele Senatului își exercită atribuțiile în limitele autonomiei universitare, fără a fi ținut de restricțiile mandatului imperativ. El răspunde exclusiv în fața plenului Senatului pentru activitatea desfășurată.

(7) Universitatea pune la dispoziția președintelui Senatului universitar un aparat propriu, format din personal didactic auxiliar și nedidactic, care formează cabinetul președintelui, și asigură întreaga logistică necesară desfășurării activității.

(8) Președintele Senatului poate să fie demis de către Senat cu o majoritate de două treimi “pentru” din voturile celor prezenți dacă:

- încalcă legislația și normele de etică universitară;
- nu îndeplinește din propria vină atribuțiile stabilite în Cartă.

VII.2. ALEGEREA SENATULUI U.C.B.

Art. 48.

(1) Procedura de alegere a Senatului universitar se bazează pe principiul reprezentativității.

(2) La alegerile pentru desemnarea membrilor Senatului universitar poate candida orice cadru didactic sau de cercetare titular al universității și orice student, indiferent de ciclul de studii, în limitele normei de reprezentare a facultății din care provine.

(3) Persoanele care candidează pentru un mandat în Senatul universitar, vor depune, în acest sens, o cerere la facultatea unde își desfășoară activitatea, cu 15 zile calendaristice înainte de data alegerilor.

(4) Nu se pot înscrie pe o listă pentru a candida în vederea obținerii unui mandat în Senatul universitar persoanele ai căror soți, afini sau rude până la gradul al III-lea sunt candidate pe vreuna din listele depuse.

(5) Nu pot candida pentru obținerea unui mandat în Senatul universitar persoanele condamnate definitiv pentru fapte în legătură cu serviciul, persoanele condamnate definitiv pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, precum și persoanele care au desfășurat activitate de poliție politică, constatată prin hotărâre judecătorească definitivă.

(6) Comisia de validare a mandatelor, constituită în prima ședință a noului Senat va verifica incompatibilitățile și conflictele de interese și va propune Senatului validarea mandatelor. În cazul invalidării unui mandat, comisia va propune ca mandatul să fie atribuit următoarei persoane de pe lista componentei respective.

Art. 49.

(1) Norma de reprezentare a cadrelor didactice și de cercetare în Senatul universității se stabilește în funcție de numărul cadrelor didactice și de cercetare titulare, astfel:

- facultățile cu un număr de cadre didactice și de cercetare mai mic de 15 vor avea 2 reprezentanți;

- facultățile cu un număr de cadre didactice și de cercetare cuprins între 16-25 vor avea 4 reprezentanți;
- facultățile cu un număr de cadre didactice și de cercetare cu peste 26 cadre didactice vor avea 5 reprezentanți.

(2) În cazul reorganizării facultăților pe perioada de 4 ani a mandatului membrilor Senatului, componența acestuia rămâne nemodificată pe toată perioada mandatului.

(3) În ceea ce privește reprezentarea studenților în senatul universității, norma de reprezentare se stabilește astfel:

- 2 studenți pentru facultățile care gestionează cel puțin două domenii de licență în care se școlarizează;
- 1 student pentru facultățile care gestionează un singur domeniu de licență în care se școlarizează.

Art.50.

(1) Pentru alegerea personalului didactic și de cercetare, care va compune noul Senat universitar, Senatul în funcție constituie **Comisia de organizare a alegerilor pentru Senatul universitar.**

(2) Pentru organizarea scrutinului în vederea desemnării studenților în Senatul universității, se va constitui, prin acordul organizațiilor studențești, Comitetul studențesc de organizare a alegerilor pentru Senatul universitar. Componența acestui comitet va fi adusă la cunoștința Senatului universitar.

Art.51.

Candidaturile pentru obținerea unui mandat în Senatul universitar sunt uninominale pe liste, atât pentru cadrele didactice, cât și pentru studenți. Listele cu personalul didactic și de cercetare sunt înaintate de fiecare facultate Comisiei de organizare a alegerilor.

Art.52.

(1) Comisia de organizare a alegerilor are următoarele atribuții:

- a. verifică listele întocmite de facultăți
- b. propune spre validare senatului candidaturile personalului didactic și de cercetare, verifică listele întocmite de facultăți,
- c. organizează scrutinul propriu-zis pentru personalul didactic și de cercetare,
- d. numără și centralizează voturile valide,
- e. întocmește procesul-verbal cu rezultatele scrutinului,
- f. înaintează rezultatele alegerilor Senatului în funcție pentru validarea acestora.

(2) Comisia de organizare a alegerilor este constituită din personal didactic și de cercetare, reprezentanți ai sindicatului și ai studenților. Membrii comisiei nu pot candida pentru obținerea unui mandat în Senatul universitar.

(3) Comisia de organizare a alegerilor are 5-7 membri, din care 1-2 studenți.

Art.53.

Pentru alegerile studenților se constituie Comitetul studențesc de organizare a alegerilor, format din 5 membri.

Comitetul studentesc de organizare a alegerilor are următoarele atribuții:

- a. validează candidaturile studenților pentru fiecare facultate,
- b. organizează scrutinul propriu-zis pentru studenți,
- c. numără și centralizează voturile valide,
- d. întocmește proces-verbal cu rezultatele scrutinului studentesc
- e. înaintează rezultatele alegerilor senatului în funcție pentru validarea acestora.

Art.54.

(1) În situația, în care pe listele prezentate de facultăți în alegerile pentru senat, sunt mai mulți candidați (cadre didactice și cercetători) decât numărul mandatelor atribuite acestora, ierarhizarea candidaților se va face descrescător, în interiorul fiecărei liste, în raport de numărul voturilor valabil exprimate, până la acoperirea numărului atribuit fiecărei facultăți. Procedura se aplică și studenților care candidează pentru obținerea mandatului de senator.

(2) Modalitatea concretă de vot constă în aplicarea ștampilei „votat” în pătratul din dreptul numelui candidatului.

(3) Votul se consideră valid, dacă în interiorul fiecărei liste, se aplică ștampila „votat” pentru cel puțin un candidat și cel mult pentru numărul de candidați atribuit fiecărei facultăți.

(4) Cu cel puțin o lună înainte de desfășurarea scrutinului, vor fi realizate informări privind modalitatea de exercitare a votului.

(5) Buletinele de vot sunt nule:

- a) dacă nu este aplicată ștampila „votat” pentru niciun candidat din lista fiecărei facultăți;
- b) dacă este aplicată ștampila „votat” pentru mai mulți candidați din listă decât numărul atribuit fiecărei facultăți;
- c) dacă pe buletinul de vot sunt scrieri realizate de votant.

(6) Buletinele de vot, pe care s-au făcut însemnări/scrieri ce reprezintă calomnii sau amenințări referitoare la persoane din comunitatea universitară, vor fi înaintate organelor competente pentru depistarea și tragerea la răspundere a celor vinovați.

Art.55.

(1) Condiția ca alegerile pentru constituirea Senatului universitar să fie validate este ca participarea la vot să fie în procent de 50%+1 din totalul celor cu drept de vot - cadre didactice și de cercetare titulare. Pentru validarea alegerilor studenților pentru reprezentarea în Senatul universitar participarea la vot trebuie să fie de cel puțin 50%+1 din numărul total al studenților.

(2) În situația, în care nu se îndeplinesc condițiile de participare la scrutin, prevăzute în alineatul precedent, Comisia de organizare a alegerilor și Comitetul studentesc de organizare a alegerilor pentru Senatul universitar vor organiza un alt doilea tur de scrutin, în termen de 7 zile calendaristice. Între cele două tururi de scrutin, nu se pot depune noi candidaturi.

(3) Pentru al doilea tur de scrutin trebuie respectate aceleași condiții de cvorum, pentru desemnarea cadrelor didactice.

(4) Pentru al doilea tur de scrutin nu mai trebuie respectate aceleași condiții de cvorum pentru desemnarea studenților în senatul universității.

Art.56.

(1) Alte aspecte legate de organizarea și desfășurarea alegerii Senatului universitar vor fi stabilite prin Regulamentul de organizare și desfășurare a alegerilor la nivelul universității și prin Regulamentul de organizare a alegerilor studentești pentru reprezentare în organele colegiale de conducere ale universității.

(2) Regulamentele de la alin. 1 vor fi adoptate cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de data desfășurării alegerilor.

VII.3. ATRIBUȚIILE SENATULUI

Art.57.

Atribuțiile Senatului universitar sunt următoarele:

1. aprobă structura anului universitar;
2. inițiază demersuri pentru realizarea de consorții și fuziuni cu alte universități și institute de cercetare-dezvoltare;
3. aprobă anual, cu cel puțin 3 luni înainte de începerea anului universitar, la propunerea Consiliului de Administrație, regulamentul privind activitatea profesională a studenților și calendarul activităților educaționale specifice semestrelor academice de studiu;
4. aprobă, la propunerea Consiliului de Administrație, regulamentul de organizare și funcționare a programelor de studiu pentru fiecare an de studiu, pentru fiecare ciclu universitar organizat;
5. aprobă, la propunerea Consiliului de Administrație, anual, regulamentul de organizare a admiterii în baza Metodologiei cadru elaborată anual de către ministerul de resort;
6. aprobă, la propunerea Consiliului de Administrație, regulamentul de organizare a examenelor de finalizare a studiilor pe baza Metodologiei – cadru aprobată prin Ordin al ministrului de resort, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a Legii nr.1/2011, cu modificările și completările ulterioare;
7. aprobă, la propunerea Consiliului de Administrație, metodologia de examinare pe parcursul studiilor;
8. aprobă, la propunerea Consiliului de Administrație, metodologia specifică de recunoaștere și echivalare a studiilor sau perioadelor de studii efectuate în țară sau în străinătate;
9. aprobă, la propunerea Consiliului de Administrație, repartizarea cifrei de școlarizare pe facultăți și programe de studii;
10. aprobă, la propunerea Consiliului de Administrație, taxele și numărul minim de credite necesar promovării anului universitar;
11. aprobă, anual, la propunerea Consiliului de Administrație, și comunică ministerului de resort, până la 1 februarie al fiecărui an, programele de studiu de master, în vederea publicării lor în regim centralizat;
12. aprobă, la propunerea Consiliului de Administrație, prelungirea cu 1-2 ani a duratei programului de studii universitare de doctorat, la propunerea conducătorului de doctorat și în limita fondurilor disponibile;

13. aprobă, la propunerea Consiliului de Administrație, regulamentul de organizare și desfășurare a programelor postuniversitare de formare și dezvoltare profesională continuă;
14. dispune reorganizarea sau desființarea departamentelor ori institutelor neperformante;
15. instituie, la propunerea Consiliului de Administrație, un sistem de aplicare și monitorizare a respectării prevederilor Codului drepturilor și obligațiilor studentului;
16. stabilește, la propunerea Consiliului de Administrație, condițiile de acordare, în afara cifrei de școlarizare aprobate, a cel puțin un loc pentru studii gratuite, absolvenților cu diplomă de bacalaureat proveniți din centrele de plasament;
17. stabilește, la propunerea Consiliului de Administrație, condițiile de modificare a statutului de student cu taxă;
18. alege și revocă, prin vot secret, președintele Senatului, conform Regulamentului de organizare și funcționare a Senatului Universității „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu;
19. stabilește cotele de reprezentare ale facultăților pentru constituirea noului senat;
20. înființează comisii de specialitate;
21. elaborează și aprobă regulamente pentru organizarea și desfășurarea alegerilor în universitate;
22. încheie cu rectorul, prin președintele ales, un contract de management;
23. elaborează proiectul de Cartă și adoptă Carta universitară, în urma dezbaterii de către comunitatea universitară; aprobă modificarea Cartei;
24. aprobă, la propunerea Rectorului, planul strategic de dezvoltare instituțională și planurile operaționale;
25. aprobă, la propunerea rectorului, cu respectarea legislației în vigoare, structura, organizarea și funcționarea universității;
26. aprobă proiectul de buget și execuția bugetară;
27. aprobă Codul de asigurare a calității, la propunerea Consiliului de Administrație și Codul de etică universitară;
28. adoptă Codul universitar al drepturilor și obligațiilor studentului, cu respectarea prevederilor Codului drepturilor și obligațiilor studentului;
29. aprobă metodologiile și regulamentele privind organizarea și funcționarea universității, la propunerea Consiliului de Administrație sau la cel puțin 1/3 din membri senatului;
30. controlează activitatea rectorului, a consiliului de administrație, a tuturor angajaților și membrilor comunității universitare, prin comisiile de specialitate;
31. aprobă, la propunerea Consiliului de Administrație, scoaterea posturilor la concurs, metodologia de concurs și rezultatele concursurilor pentru angajarea personalului didactic și de cercetare, personalului didactic auxiliar și nedidactic și evaluează periodic resursa umană;
32. aprobă, la propunerea rectorului și decanilor, sancționarea personalului cu performanțe profesionale slabe, în baza unei metodologii proprii și a legislației în vigoare;
33. aprobă, la propunerea Consiliului de Administrație, metodologia de percepere a taxelor, pentru activități neincluse în planul de învățământ, în conformitate cu prevederile legale;
34. aprobă, la propunerea Consiliului de Administrație, statutul de funcții al personalului didactic;

35. stabilește, la propunerea Consiliului de Administrație, numărul posturilor pentru personalul didactic și de cercetare auxiliar;
36. aprobă, la propunerea Consiliului de Administrație, metodologia de cuantificare a orelor convenționale;
37. aprobă, la propunerea Consiliului de Administrație, regulamentul de stabilire a normei didactice săptămânale minime;
38. aprobă participarea personalului didactic titular în comisiile de doctorat, disertație, licență la alte universități, precum și prestarea de activități didactice/de cercetare în alte universități;
39. aprobă, la propunerea Consiliului de Administrație, formațiunile de studiu și dimensiunile acestora;
40. aprobă, la propunerea Consiliului de Administrație, criteriile minime de performanță pentru personalul didactic și de cercetare;
41. adoptă, la propunerea Consiliului de Administrație, criteriile pentru reînnoirea contractelor de angajare pe perioadă determinată;
42. aprobă, la propunerea Consiliului de Administrație, publicarea posturilor scoase la concurs, însoțite de programa aferentă concursului, cu cel puțin două luni înainte de concurs;
43. aprobă, la propunerea Consiliului de Administrație, metodologia proprie de conferire a titlurilor și de ocupare a posturilor didactice și de cercetare în baza Metodologiei – cadru;
44. conferă titlul de Doctor Honoris Causa, a altor titluri și distincții prevăzute în regulamentele adoptate de Senat;
45. aprobă, la propunerea Consiliului de Administrație, metodologia de evaluare a rezultatelor și performanțelor activităților didactice și de cercetare;
46. stabilește, la propunerea Consiliului de Administrație, perioadele de efectuare a concediului de odihnă pentru fiecare cadru didactic;
47. avizează structura și componența Comisiei de etică universitară;
48. stabilește sancțiunile prevăzute la art. 312 (2) lit. c) – e);
49. aprobă comisiile de analiză pentru investigarea abaterilor disciplinare;
50. aprobă salarizarea personalului didactic de cercetare inclusiv salarizarea diferențiată în baza Metodologiei propusă de Consiliul de Administrație;
51. aprobă înființarea unităților de cercetare;
52. aprobă înființarea institutelor, stațiunilor experimentale, a centrelor sau laboratoarelor de cercetare-dezvoltare;
53. aprobă înființarea societăților comerciale, a fundațiilor sau asociațiilor;
54. demite rectorul, în condițiile specificate în Cartă și în contractul de management;
55. demite prorectorii, decanii, directorii structurilor departamentale și directorii de departamente din motive temeinice, inclusiv pentru slaba activitate managerială, în baza procedurii legale, cu consultarea rectorului;
56. stabilește criteriile și indicatorii de performanță managerială ale rectorului și drepturile și obligațiile cuprinse în contractul de management;

57. aprobă acordarea calității de membru al comunității academice pentru personalități din țară și străinătate, precum și acordarea calității de membru al comunității academice pentru personalități recunoscute în plan național și internațional;
58. aprobă statul de funcții pentru personalul didactic auxiliar și nedidactic și organigrama universității;
59. alege, prin vot secret, la propunerea președintelui, vicepreședinții și cancelarul general al Senatului;
60. aprobă comisiile proprii, președinții și componența nominală a acestora;
61. realizează, prin comisia de specialitate evaluarea curriculei;
62. aprobă, la propunerea Consiliului de Administrație, programele de mobilitati naționale și internaționale;
63. aprobă, la propunerea Consiliului de Administrație, desfășurarea examenelor de licență/diplomă cu studenți care au absolvit studiile de licență în alte universități;
64. aprobă, la propunerea Consiliului de Administrație, participarea la diferite competiții cu aplicații de proiecte de cercetare/educaționale;
65. aprobă categoriile și cuantumurile burselor acordate studenților;
66. decide asupra patrimoniului universității;
67. îndeplinește alte atribuții, conform cartei universitare și regulamentelor în vigoare.

Art.58.

(1) Mandatul senatului universitar este de 4 ani. Durata mandatului unui membru al senatului universitar este de 4 ani. Pentru studenți, durata mandatului este de 2 ani, cu posibilitate de reînnoire.

(2) În situația, în care unul sau mai mulți membri ai Senatului universitar își încetează exercitarea mandatului/mandatelor, înainte de termenul stipulat la alin.(1), se organizează alegeri parțiale în termen de maxim 3 luni. Până la desemnarea prin vot a noilor senatori, componența va fi reprezentată de senatorii rămași în funcție.

Art.59.

(1) Senatul universitar este convocat de președintele Senatului, de rector sau la cererea a cel puțin o treime din membrii Senatului universitar.

(2) Hotărârile Senatului se iau cu votul majorității membrilor prezenți, dacă numărul celor prezenți reprezintă cel puțin 2/3 din numărul total al membrilor.

Art.60.

(1) Senatul universitar învestește comisii de specialitate, prin care controlează activitatea conducerii executive a universității, a consiliului de administrație și a întregii comunități universitare.

(2) Comisiile de specialitate ale Senatului prezintă semestrial rapoarte de monitorizare și control asupra activității conducerii executive și a consiliului de administrație, pe baza cărora Senatul universitar adoptă rezoluții. Senatul poate solicita, la nevoie, rapoarte lunare.

(3) La ședințele Senatului universitar pot participa, cu statut de invitat, cu aprobarea președintelui Senatului, rectorul, prorectorii, decanii, lideri de sindicat, coordonatori ai unor structuri de specialitate, precum și personalități locale, naționale sau internaționale.

(4) Senatorii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru votul sau opiniile exprimate în exercitarea mandatului în legătură cu direcțiile de dezvoltare strategică a universității, evaluarea activității manageriale, didactice și de cercetare la nivelul comunității academice, exercitarea contractelor manageriale.

Art. 61.

(1) Activitatea operativă a Senatului se desfășoară în comisiile de specialitate. Bilunar sau de câte ori este nevoie, președintele Senatului convoacă președinții comisiilor de specialitate, vicepreședinții Senatului și cancelarul general în ședință comună. La ședința comună pot participa ca invitați și membri ai conducerii executive, prefectul studenților, liderul organizației de sindicat, alte persoane cu atribuții în domeniile analizate.

(2) Hotărârile adoptate prin consens în ședința comună se supun validării de către plenul Senatului.

(3) În ședința comună a președinților comisiilor de specialitate și conducerii Senatului se iau hotărâri privitoare la:

- a) aplicarea hotărârilor Senatului;
- b) asigurarea exercitării operative a atribuțiilor Senatului, luându-se decizii în problemele curente intervenite în intervalul dintre reuniunile Senatului;
- c) întocmirea ordinei de zi a ședințelor Senatului;
- d) coordonarea activității comisiilor de specialitate;
- e) pregătirea ședințelor Senatului și a proiectelor de hotărâri;
- f) convocarea Senatului în ședințe ordinare și extraordinare;
- g) comunicarea hotărârilor Senatului către toate structurile Universității;
- h) alte aspecte stabilite de Senatul universitar.

VII.4. CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Art.62.

(1) Consiliul de administrație este organismul colegial executiv, care asigură conducerea operativă a universității și aplică deciziile strategice ale Senatului universitar.

(2) Consiliul de administrație al universității este format din rector, prorectori, decani, directorul general administrativ și un reprezentant al studenților. La ședințele Consiliului de administrație pot participa ca invitate și alte persoane din Universitate, cu funcții de conducere sau de execuție, reprezentanți ai sindicatului ori persoane din afara sa, implicate direct în susținerea instituției. Președintele Senatului universitar are calitatea de invitat permanent la ședințele Consiliului de administrație. El poate desemna persoana care să-l reprezinte la Consiliul de administrație.

Art.63.

Consiliul de administrație este condus de rectorul universității și are următoarele atribuții:

1. realizează managementul operativ al universității;
2. stabilește în termeni operaționali bugetul instituțional;
3. avizează execuția bugetară și bilanțul anual;
4. avizează propunerile de scoatere la concurs a posturilor didactice și de cercetare;
5. avizează propunerile de programe noi de studii și formulează propuneri către Senatul universitar de intrare în lichidare a acelor programe de studii care nu se mai încadrează în misiunea universității sau care sunt ineficiente academic și financiar;
6. propune Senatului universitar strategii ale universității pe termen lung și mediu, precum și politici pe domenii de interes ale universității;
7. inițiază reorganizarea departamentelor și supune proiectul de reorganizare aprobării Senatului;
8. propune, anual, spre aprobarea Senatului personalul didactic asociat;
9. informează comunitatea universitară cu privire la propriile hotărâri;
10. propune Senatului aprobarea semestrială și nominală a normelor de plata cu ora;
11. hotărăște în privința achizițiilor cu valoare de până la 15000 de euro și informează trimestrial Senatul;
12. detectează posibilitățile de atragere a unor parteneri pentru desfășurarea de activități generatoare de venituri extrabugetare;
13. analizează și înaintează spre aprobare, Senatului, propunerile de investiții și de dezvoltare a infrastructurii didactice și de cercetare;
14. hotărăște cu privire la utilizarea și gestionarea eficientă a fondurilor și informează Senatul;
15. hotărăște cu privire la încadrarea personalului nedidactic;
16. stabilește și propune spre aprobare Senatului, anual, structura anului universitar;
17. întreprinde demersuri pentru realizarea de consorții și fuziuni cu alte universități și institute de cercetare-dezvoltare, pe care le supune aprobării Senatului universitar;
18. stabilește și supune aprobării Senatului, anual, cu cel puțin 3 luni înainte de începerea anului universitar, regulamentul privind activitatea profesională a studenților și calendarul activităților educaționale specifice semestrelor academice de studiu;
19. elaborează și transmite Senatului spre aprobare regulamentul de organizare și funcționare a programelor de studii pentru fiecare an de studiu, pentru fiecare ciclu universitar organizat;
20. elaborează metodologia de organizare a examenelor și o transmite Senatului spre aprobare;
21. elaborează, anual, regulamentul de organizare a admiterii în baza Metodologiei cadru elaborată anual de către ministerul de resort și îl supune aprobării Senatului;
22. elaborează și supune aprobării Senatului regulamentul de organizare a examenelor de finalizare a studiilor pe baza Metodologiei – cadru aprobată prin Ordin al ministrului de resort, în conformitate cu prevederile Legii nr. 1/2011;
23. stabilește metodologia de examinare pe parcursul studiilor și o supune aprobării Senatului;

24. adoptă metodologia specifică de recunoaștere și echivalare a studiilor sau perioadelor de studii efectuate în țară sau în străinătate și o supune aprobării Senatului;
25. stabilește numărul minim de credite necesar promovării anului universitar, cu aprobarea ulterioară a Senatului;
26. stabilește și supune aprobării Senatului taxele de studii și alte taxe;
27. analizează, avizează și propune Senatului spre aprobare, anual, până la 1 februarie al fiecărui an, programele de studiu de master, în vederea publicării lor centralizat;
28. propune Senatului prelungirea cu 1-2 ani a duratei programului de studii universitare de doctorat, la propunerea conducătorului de doctorat și în limita fondurilor disponibile;
29. elaborează și supune aprobării Senatului, regulamentul de organizare și desfășurare a programelor postuniversitare de formare și dezvoltare profesională continuă;
30. propune Senatului reorganizarea sau desființarea departamentelor ori institutelor neperformante;
31. propune spre aprobare Senatului condițiile de modificare a statutului de student cu taxă;
32. elaborează și propune spre aprobare Senatului regulamente pentru organizarea și desfășurarea activității în universitate;
33. adoptă planul strategic de dezvoltare instituțională și planurile operaționale, propuse de rector și le supune Senatului universitar spre aprobare;
34. adoptă, la propunerea rectorului, cu respectarea legislației în vigoare, structura, organizarea și funcționarea universității, pe care le supune aprobării Senatului universitar;
35. elaborează și supune aprobării Senatului metodologia de concurs și rezultatele concursurilor pentru angajarea personalului didactic și de cercetare și evaluează periodic resursa umană;
36. avizează statul de funcții al personalului didactic și de cercetare și îl supune aprobării Senatului;
37. propune numărul posturilor pentru personalul didactic și de cercetare auxiliar și le supune aprobării Senatului;
38. avizează susținerea de către personalul titular de activități de predare și cercetare în alte instituții de învățământ superior sau de cercetare, participarea cadrelor didactice în Comisii de doctorat, licență/diplomă, disertație;
39. avizează formațiunile de studiu și dimensiunile acestora;
40. avizează criteriile minime de performanță pentru personalul didactic și de cercetare;
41. propune Senatului criteriile pentru reînnoirea contractelor de angajare pe perioadă determinată;
42. propune Senatului universitar publicarea posturilor scoase la concurs, însoțite de programa aferentă concursului, cu cel puțin două luni înainte de concurs;
43. propune Senatului metodologia proprie de conferire a titlurilor și de ocupare a posturilor didactice și de cercetare în baza Metodologiei – cadru;
44. propune Senatului universitar aprobarea rezultatelor concursurilor;

45. propune Senatului metodologia de evaluare a rezultatelor și performanțelor activităților didactice și de cercetare;
46. avizează situațiile privind perioadele de efectuare a concediului de odihnă pentru fiecare cadru didactic;
47. propune Senatului universitar componența nominală a comisiilor de analiză pentru investigarea abaterilor disciplinare;
48. propune Senatului salarizarea personalului didactic și de cercetare; elaborează criteriile privind salarizarea diferențiată și le supune aprobării Senatului. În baza acestora se avizează salarizare diferențiată; propune Senatului acordarea de titluri, premii, stimulente materiale;
49. propune înființarea unităților de cercetare;
50. propune înființarea institutelor, stațiunilor experimentale, a centrelor sau laboratoarelor de cercetare-dezvoltare;
51. avizează înființarea și finanțarea societăților comerciale, a fundațiilor sau asociațiilor;
52. desemnează prin hotărâre conducerea societăților comerciale, reprezentarea la nivelul fundațiilor și a asociațiilor, precum și modul de salarizare al acestora.
53. îndeplinește și alte atribuții, conform Cartei universitare, legislației în vigoare sau stabilite prin hotărâri de Senat.

VII.5. RECTORUL

Art.64.

Rectorul realizează conducerea executivă a Universității și este reprezentantul legal al acesteia în relațiile cu terții.

Art.65.

Rectorul are următoarele atribuții:

- a) realizează managementul și conducerea operativă a universității, pe baza contractului de management;
- b) negociază și semnează contractul instituțional cu ministerul de resort;
- c) încheie contractul de management cu Senatul universitar;
- d) propune spre aprobare Senatului universitar structura și regulamentele de funcționare ale universității;
- e) propune spre aprobare Senatului universitar proiectul de buget și raportul privind execuția bugetară;
- f) prezintă Senatului universitar raportul prevăzut la art.130 alin.2. din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare. Senatul universitar validează raportul menționat, în baza referatelor realizate de comisiile sale de specialitate;
- g) conduce Consiliul de administrație;
- h) răspunde la orice solicitare a Senatului referitoare la activitatea proprie și a Consiliului de administrație;
- i) îndeplinește și alte atribuții stabilite de Senatul universitar, în conformitate cu contractul de management, Carta universitară și legislația în vigoare;

- j) exercită atribuțiile de ordonator de credite;
- k) delegă atribuții prorectorilor.

Art.66.

(1) Rectorul universității are obligația să prezinte anual, cel târziu până în prima zi lucrătoare a lunii aprilie a fiecărui an, un raport privind starea universității. Raportul este făcut public pe site-ul universității și este transmis tuturor părților interesate. Pentru întocmirea raportului rectorului privind starea universității, decanii și conducătorii celorlalte structuri din instituție vor prezenta anual, până în prima zi lucrătoare a lunii martie, rapoarte despre starea entităților coordonate.

(2) Raportul rectorului va conține în mod obligatoriu:

- a) situația financiară a universității;
- b) situația fiecărui program de studii;
- c) situația personalului universității;
- d) rezultatele activităților de cercetare;
- e) situația asigurării calității activităților din cadrul universității;
- f) situația respectării eticii universitare și a eticii activităților de cercetare;
- g) situația posturilor vacante;
- h) situația inserției profesionale a absolvenților din promoțiile precedente.

(3) Raportul anual al rectorului este o componentă a răspunderii publice și constituie o condiție fundamentală pentru accesul la finanțările din bugetul public.

Art.67.

(1) Rectorul universității este desemnat prin una dintre următoarele modalități:

- a) pe bază de concurs public, în baza unei metodologii aprobate de Senatul universitar nou-ales;
- b) prin vot universal, direct și secret al tuturor cadrelor didactice și de cercetare titulare din cadrul universității și al reprezentanților studenților din Senatul universitar și din consiliile facultăților.

(2) Modalitatea de desemnare a rectorului dintre cele două prevăzute la alineatul precedent, se stabilește cu minimum 6 luni înainte de fiecare desemnare a rectorului, prin vot universal, direct și secret al tuturor cadrelor didactice și de cercetare titulare din cadrul universității și al reprezentanților studenților din Senatul universitar și din consiliile facultăților.

(3) În cazul în care modalitatea aleasă pentru desemnarea rectorului este cea pe baza unui concurs public, Senatul universitar nou-ales stabilește o comisie de selecție și de recrutare a rectorului formată, în proporție de 50% din membri ai universității și, în proporție de 50% din personalități științifice și academice din afara universității, din țară și din străinătate. Această comisie conține minimum 12 membri, dintre care cel puțin un reprezentant al studenților sau un absolvent al universității desemnat de către studenții din Senatul universitar. În acest sens, Senatul universitar nou-ales elaborează și aprobă metodologia de avizare, de selecție și de recrutare a rectorului, stabilind criterii, standarde și probe de evaluare, prin care se validează competența didactică, de cercetare și managerială.

(4) Pentru desemnarea rectorului prin concurs public comisia de concurs este comisia de selecție și de recrutare a rectorului.

(5) La concursul de ocupare a funcției de rector pot participa personalități științifice sau academice din țară și din străinătate care, pe baza audierii în plenul Senatului universitar nou-ales, au obținut avizul de participare la concurs din partea acestuia. Avizul se acordă numai pe baza votului majorității simple a membrilor Senatului universitar nou-ales. Senatul universitar nou-ales are obligația de a aviza minimum doi candidați, care vor participa ulterior la concurs.

(6) Pentru mandatul 2016-2020, modalitatea de desemnare a rectorului în Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu stabilită în urma desfășurării scrutinului din 26.06.2015 de alegere a modalității de desemnare a rectorului, este pe bază de concurs public, în baza unei metodologii aprobate de Senatul universitar nou-ales. Metodologia va indica cu precizie criteriile de evaluare, condițiile obligatorii de îndeplinit pentru avizarea candidaturilor, modalitățile și probele de evaluare, etc.

Art.68.

Durata mandatului de rector este de 4 ani. O persoană nu poate ocupa funcția de rector la aceeași instituție de învățământ superior pentru mai mult de două mandate succesive, complete.

Art.69.

(1) Modalitatea de desemnare a rectorului Universității este cea prevăzută de art. 209 alin.1, din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, pe baza rezultatelor referendumului desfășurat pentru alegerea modalității de desfășurare a rectorului.

(2) Dacă modalitatea de desemnare a rectorului este cea prevăzută la art. 209, alin. (1), lit. b. din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, rectorul va fi desemnat prin vot universal, direct și secret al tuturor cadrelor didactice și de cercetare titulare din cadrul universității și al reprezentanților studenților din Senatul universitar și din consiliile facultăților.

(3) Funcțiile de președinte de Senat, rector, vicepreședinte de Senat, Cancelar general Senat, prorector, decan, prodecan, director de departament sau de unitate de cercetare- dezvoltare, proiectare, microproducție nu se cumulează.

(4) În cazul vacantării unui loc în funcțiile de conducere, se procedează la alegeri parțiale, în cazul directorului de departament, sau se organizează concurs public, potrivit Cartei universitare, în termen de maximum 3 luni de la data vacantării. Modalitatea de desemnare a rectorului, dintre cele prevăzute la art. 209 alin.(1), stabilită cu ocazia alegerilor generale, se menține valabilă.

Art.70.

Rectorul ales este confirmat prin ordin al ministrului educației în termen de 30 de zile de la data validării alegerilor respectiv a rezultatelor concursului de către Senatul universitar.

Art. 71.

În cazul care Ministerul de resort nu emite ordin de confirmare a rectorului, se consideră îndeplinite condițiile aprobării tacite.

Art.72.

(1) Rectorul ales încheie un contract instituțional cu Ministerul educației și un contract de management cu Senatul Universității. Contractul de management cuprinde criteriile și indicatorii de performanță managerială, drepturile și obligațiile părților.

(2) În cazul exercitării unei funcții de membru al Guvernului sau de secretar de stat, rectorul are obligația de a se suspenda din funcție pe perioada exercitării respectivei demnități.

(3) Rectorul Universității poate fi demis de către Senatul universitar, în condițiile legii.

VII.6. PROCEDURA DE ALEGERE A RECTORULUI

Art. 73.

(1) La alegerile pentru funcția de rector poate candida orice persoană, recunoscută ca personalitate științifică sau academică în țară și/sau în străinătate și care face dovada acestei calități cu documente puse la dispoziția Senatului.

Senatul stabilește prin *Regulamentul privind alegerea și constituirea organismelor colegiale și ocuparea funcțiilor executive în Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu* criteriile și grila de evaluare a candidaților în baza cărora validează candidaturile la funcția de rector.

(2) Persoanele care candidează pentru un mandat de rector, vor depune, în acest sens, o cerere la Senatul universitar nou-ales, cu **15 zile** calendaristice înainte de data alegerilor. Senatul se pronunță prin vot asupra acceptării/neacceptării fiecărei candidaturi.

Art.74.

Nu pot candida pentru obținerea unui mandat de rector persoanele condamnate definitiv pentru fapte în legătură cu serviciul, persoanele condamnate definitiv pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, precum și persoanele care au desfășurat activitate de poliție politică, constatată prin hotărâre judecătorească definitivă.

Art.75.

La scrutinul universal, direct și secret, organizat pentru alegerea rectorului participă toate cadrele didactice și de cercetare din Universitate și reprezentanții studenților din Senatul universitar nou-ales și din consiliile facultăților nou constituite.

Art.76.

Pentru organizarea alegerilor pentru funcția de rector, Senatul constituie o comisie de organizare a alegerilor, formată din cadre didactice, reprezentanți ai sindicatului și studenți. Membrii comisiei respective, cadre didactice și de cercetare, nu pot candida pentru ocuparea funcției de rector.

Art.77.

(1) Modalitatea concretă de vot constă în aplicarea ștampilei „votat” în pătratul din dreptul numelui candidatului.

(2) Votul se consideră valid, dacă se aplică ștampila „votat” pentru un singur candidat.

(3) Buletinele de vot sunt nule, dacă nu este aplicată ștampila „votat” pentru niciun candidat, dacă este aplicată ștampila „votat” pe mai mult de o poziție din buletin sau dacă pe buletinul de vot sunt scrieri realizate de votanți.

Art.78.

Condiția ca alegerile pentru desemnarea rectorului să fie validate este ca participarea la vot să fie minim 2/3 din totalul celor cu drept de vot. Persoana care a obținut cel puțin 50%+1 din voturile valabil exprimate va fi desemnată rector.

Art.79.

(1) În situația, în care nu se îndeplinesc condițiile de participare la scrutin de minim 2/3 din totalul celor cu drept de vot sau niciun candidat nu a obținut cel puțin 50%+1 din voturile valabil exprimate, Senatul universitar dispune, în termen de 7 zile, reluarea întregii proceduri de organizare și desfășurare a alegerilor.

(2) Scrutinul se desfășoară în termen de maximum 30 de zile calendaristice de la data publicării hotărârii Senatului universitar de reluare a alegerilor. Pentru cel de-al doilea tur de scrutin nu se depun noi candidaturi.

(3) La reluarea alegerilor condiția de cvorum se menține.

(4) În situație de balotaj, se organizează un tur de scrutin între primii doi clasati, în condițiile stipulate la alin. (2).

(5) Alte aspecte legate de organizarea și desfășurarea alegerii rectorului sunt stabilite prin Regulamentul de organizare și desfășurare a alegerilor la nivelul universității.

Art.80.

Pentru modalitatea de desemnare a rectorului prin concurs Senatul nou ales va elabora în maxim 30 zile de la învestire **Metodologia de avizare, de selecție și de recrutare a rectorului.**

VII.7. PRORECTORII

Art.81.

După consultarea Senatului universitar, rectorul numește prorectorii. La nivelul Universității numărul de posturi de prorectori este propus de noul rector și aprobat de Senatul Universității.

Art.82.

(1) După emiterea ordinului de confirmare a rectorului, acesta va supune validării Senatului prorectorii propuși, în termen de cel mult 30 de zile și va emite decizie de numire a acestora.

(2) Dacă prorectorii propuși nu sunt validați de Senatul universitar, rectorul va face alte propuneri.

(3) Pentru ocuparea funcției de prorector, persoana desemnată trebuie să aibă calitatea de cadru didactic sau de cercetare titular al universității și să dovedească experiență managerială.

(4) Dovada recunoașterii activității manageriale se face prin C.V., însoțit de copii certificate pentru conformitate ale actelor solicitate și alte documente edificatoare.

(5) Desemnarea prorectorilor se face prin hotărâre a Senatului, adoptată cu votul majorității absolute a membrilor Senatului.

(6) Prorectorii sunt subordonați Consiliului de administrație, Senatului Universității, și rectorului.

(7) Atribuțiile prorectorilor se stabilesc de rector, în concordanță cu domeniile pe care le gestionează, prin contractul de management încheiat între rector și aceștia.

Art.83.

- (1) Prorectorii sunt numiți de rector prin consultarea Senatului.
- (2) Atribuțiile prorectorilor sunt stabilite de către rector prin fișa postului, după consultarea Senatului. Durata mandatului de prorector este de maxim 4 ani.
- (3) Prorectorul răspunde pentru activitatea sa în fața rectorului și a Senatului.
- (4) Prorectorii pot fi demisi de către rector cu avizul Senatului, dacă nu-și îndeplinesc atribuțiile stabilite prin Contractul managerial, încalcă legislația și normele de etică universitară. De asemenea, prorectorii pot fi demisi la cererea a 1/3 dintre senatori, cu aprobarea Senatului.

CAPITOLUL VIII
ORGANISME ȘI FUNCȚII DE CONDUCERE LA NIVELUL STRUCTURILOR
COMPONENTE

VIII.1. FACULTĂȚILE ȘI DEPARTAMENTELE

Art.84.

Pentru îndeplinirea obiectivelor ce decurg din misiunea asumată Universitatea are ca structuri funcționale facultăți, departamente și structuri departamentale, institute conduse de decani și, respectiv, directori.

Art.85.

- (1) Facultatea este unitatea funcțională care elaborează și gestionează programele de studii. Facultatea corespunde unuia sau mai multor domenii ale științelor, artelor sau sportului.
- (2) Orice facultate se înființează, se organizează sau se desființează la propunerea și cu aprobarea senatului universitar, prin hotărâre a Guvernului privind structura instituțiilor de învățământ superior, inițiată anual de ministerul educației.
- (3) Facultatea poate include unul sau mai multe departamente, școli doctorale, școli postuniversitare și extensii universitare, care sunt responsabile de organizarea programelor de studii pe tipuri și cicluri universitare.

Art.86.

Organismele colegiale de conducere ale facultății și departamentului sunt Consiliul facultății, respectiv Consiliul departamentului.

VIII.2. CONSILIUL FACULTĂȚII

Art.87.

- (1) Consiliul facultății este organismal colegial de conducere al facultății, format din 9-17 membri, din care 75 % cadre didactice și de cercetare și 25 % studenți. Consiliul facultății este prezidat de decanul acesteia. Decanul, prodecanii și directorul de departament sunt membri de drept ai Consiliului facultății.
- (2) Reprezentarea departamentelor în Consiliile facultăților se face printr-o cotă de reprezentare stabilită prin hotărâre a Senatului, ținându-se cont de mandatele deținute de drept de

decani, prodecani și directori de departamente. Norma de reprezentare a departamentelor se stabilește proporțional cu numărul de membri (cadre didactice titulare și cercetători) ai acestora.

(3) La facultățile cu un număr de cadre didactice titulare și cercetători mai mare sau egal cu 30, Consiliul facultății este format din 17 membri: 12 cadre didactice și cercetători și 5 studenți.

(4) La facultățile cu un număr de cadre didactice titulare și cercetători cuprins între 20 și 30, Consiliul facultății este format din 13 membri: 9 cadre didactice și cercetători și 4 studenți.

(5) La facultățile cu un număr de cadre didactice titulare și cercetători mai mic de 20, Consiliul facultății este format din 9 membri: 6 cadre didactice și cercetători și 3 studenți.

(6) Reprezentanții personalului didactic și de cercetare în consiliul facultății sunt aleși prin votul direct și secret al tuturor cadrelor didactice și de cercetare titulare din facultate, iar reprezentanții studenților sunt aleși prin vot universal, direct și secret de către studenții facultății.

(7) Pentru alegerea reprezentanților cadrelor didactice și de cercetare, precum și a studenților în consiliul facultății, se aplică, în mod corespunzător, dispozițiile prevăzute în capitolul privind alegerea senatului universitar din prezenta Cartă.

(8) Consiliul facultății are următoarele competențe:

- a) aprobă, la propunerea decanului, structura, organizarea și funcționarea facultății;
- b) controlează activitatea decanului și aprobă rapoartele anuale ale acestuia privind starea generală a facultății, asigurarea calității și respectarea eticii universitare la nivelul facultății;
- c) definește și redefiinește obiectivele și misiunile facultății;
- d) propune înființarea sau desființarea programelor de studii;
- e) propune înființarea, desființarea de departamente, centre de cercetare;
- f) elaborează și avizează planurile de învățământ;
- g) avizează rapoartele de autoevaluare în vederea evaluării academice a programelor de studii;
- h) propune criteriile și standardele pentru evaluarea periodică a personalului didactic și de cercetare;
- i) evaluează periodic activitatea didactică și de cercetare din cadrul facultății;
- j) avizează posturile didactice și de cercetare scoase la concurs;
- k) propune criteriile și standardele specifice pentru ocuparea prin concurs a posturilor didactice și de cercetare, cu respectarea criteriilor și standardelor minime stabilite la nivel național sau la nivelul universității;
- l) propune comisiile de concurs pentru ocuparea posturilor didactice și de cercetare;
- m) propune spre validare Consiliului de Administrație dosarele cadrelor didactice asociate;
- n) avizează statele de funcții de personal didactic elaborate de către departamente;
- o) fundamentează și avizează cifrele de școlarizare;
- p) propune condițiile specifice de admitere la toate nivelurile de studii;
- q) organizează concursurile de admitere la nivelul facultății;
- r) stabilește criteriile și condițiile de înscriere la a doua specializare a absolvenților cu diplomă de licență;
- s) stabilește criteriile specifice pentru mobilitatea studenților;

- t) stabilește lista studenților care beneficiază de burse și de alte forme de sprijin;
- u) organizează manifestări științifice;
- v) adoptă proiectul de buget și planul de achiziții pentru facultate, cu respectarea procentului de 30% pentru investiții;
- w) utilizează resursele materiale puse la dispoziția facultății cu respectarea prevederilor legale;
- x) inițiază, cu aprobarea Consiliului de Administrație, activități pentru realizarea de venituri extrabugetare.

Art.88.

(1) Cvorumul necesar pentru ședințele Consiliului facultății este de 2/3 din numărul total al membrilor, iar hotărârile Consiliului facultății se adoptă cu votul a 50%+1 din numărul celor prezenți.

(2) La ședințele Consiliului facultății pot participa, ca invitați, și alte cadre didactice și de cercetare din Universitate, cu funcții de conducere sau de execuție, reprezentanți ai sindicatului ori persoane din afara instituției, implicate direct în susținerea facultății. Participarea persoanelor din conducerea Senatului și/sau conducerea executivă a Universității nu este condiționată de invitație.

VIII.3. CONSILIUL DEPARTAMENTULUI

Art.89.

(1) Consiliul departamentului este format din 5-7 membri aleși prin vot direct și secret al tuturor cadrelor didactice și de cercetare din departament. Consiliul departamentului este prezidat de directorul acestuia.

(2) Pentru alegerea consiliului departamentului se aplică, în mod corespunzător, dispozițiile prevăzute în capitolul privind alegerea Senatului universitar din prezenta Cartă.

(3) Consiliul departamentului are următoarele competențe:

- a) organizează și conduce întreaga activitate din departament;
- b) propune facultăților înființarea sau desființarea de programe de studii;
- c) propune înființarea unor centre și laboratoare de cercetare, ateliere artistice, școli postuniversitare și extensii universitare;
- d) elaborează și propune spre aprobare statele de funcții;
- e) elaborează și avizează planurile de învățământ;
- f) propune criteriile și standardele pentru evaluarea periodică a personalului didactic de cercetare;
- g) evaluează periodic activitatea didactică și de cercetare din cadrul departamentelor;
- h) elaborează propuneri pentru proiectul de buget al facultății/facultăților și pentru planul de achiziții;
- i) face propuneri pentru elaborarea criteriilor și standardelor specifice pentru ocuparea prin concurs a posturilor didactice și de cercetare;
- j) face propuneri pentru cifrele de școlarizare;

- k) propune condițiile specifice de admitere la toate nivelurile de studii;
- l) organizează manifestări științifice;
- m) utilizează resursele materiale puse la dispoziția departamentului cu respectarea prevederilor legale;
- n) organizează conferințe, simpozioane, mese rotunde pentru dezvoltarea științifică a domeniului/domeniilor care se circumscriu activității departamentului.

Art.90.

(1) Cvorumul necesar pentru ședințele Consiliului departamentului este de 2/3 din numărul total al membrilor, iar hotărârile acestuia se adoptă cu votul a 50%+1 din numărul celor prezenți.

(2) La ședințele Consiliului departamentului pot participa ca invitați și alte cadre didactice și de cercetare din Universitate, cu funcții de conducere sau de execuție, reprezentanți ai sindicatului ori persoane din afara instituției, implicate direct în susținerea departamentului.

VIII.4. DECANUL ȘI PRODECANII

Art.91.

(1) Decanul este reprezentantul legal al facultății și răspunde de managementul și conducerea facultății. Decanul este subordonat rectorului, prorectorilor, consiliului facultății și senatului.

(2) Decanul conduce ședințele consiliului facultății și aplică deciziile și hotărârile președintelui senatului, rectorului, senatului universitar și consiliului de administrație. De asemenea, pune în executare hotărârile consiliului facultății.

(3) Decanul prezintă anual un raport privind starea facultății, până în prima zi lucrătoare a lunii martie.

(4) Decanul se subordonează Consiliului facultății și răspunde în fața acestuia pentru exercitarea atribuțiilor.

(5) În momentul retragerii avizului de către Consiliul Facultății, decanul își încetează de drept exercitarea mandatului.

Art.92.

Decanul are următoarele atribuții:

- a) asigură managementul facultății;
- b) conduce activitatea curentă a facultății și a Consiliului facultății;
- c) conduce ședințele Consiliului facultății;
- d) prezintă anual un raport despre starea facultății;
- e) elaborează anual proiectul de buget și planul de achiziții pentru facultate;
- f) aprobă transferurile de la o specializare la alta în cadrul facultății;
- g) avizează transferul studenților de la o facultate la alta;
- h) propune Consiliului facultății înmatriculări, reînmatriculări, prelungiri de școlarizare și exmatriculări;
- i) aprobă programul orar și calendarul sesiunilor de examene;
- j) propune gratificații și sancțiuni în condițiile legii;
- k) semnează acordurile încheiate cu alte facultăți, matricolele, diplomele și atestatele;

- l) decanul răspunde de selecția, angajarea, evaluarea periodică, formarea, motivarea și încetarea relațiilor contractuale de muncă ale personalului din facultate;
- m) se preocupă de promovarea cadrelor didactice;
- n) decanul poate delega atribuții prodecanilor, în condițiile legii;
- o) îndeplinește și alte atribuții stabilite de rector și de organele colegiale de conducere
- p) alte atribuții stabilite prin contractul de management.

Art.93.

(1) Decanul răspunde pentru activitatea desfășurată în fața președintelui senatului, rectorului, consiliului facultății, consiliului de administrație și senatului.

(2) Mandatul decanului este de 4 ani. O persoană nu poate ocupa funcția de decan mai mult de două mandate succesive complete.

(3) Decanii facultăților sunt numiți de rectorul universității, pe bază de concurs. Concursul se organizează în baza unui Regulament propus de Consiliul de Administrație și aprobat de Senat. Decanul facultății poate fi revocat din funcție de către rector la propunerea a 2/3 din numărul total al membrilor Consiliului facultății, precum și la cererea rectorului, în condițiile stipulate în Regulamentul privind alegerea și constituirea organismelor colegiale și ocuparea funcțiilor executive în universitate. De asemenea, decanul poate fi revocat la cererea a 1/3 dintre senatori, cu aprobarea Senatului universitar.

Art.94.

(1) La concursul pentru ocuparea funcției de decan al facultății în cadrul universității poate candida orice persoană care îndeplinește următoarele condiții:

- este titular al universității;
- are experiență managerială;
- nu se află într-una dintre situațiile de incompatibilitate, conflict de interese ori altă interdicție prevăzută de Carta universitară sau legislația în vigoare.

(2) Dovada recunoașterii activității manageriale se face prin CV în format european, însoțit de copii certificate, alte documente edificatoare.

(3) Dosarul de concurs al candidatului va conține o ofertă managerială, planul strategic pentru întreg mandatul și planul operațional pentru primul an de mandat, precum și alte documente stabilite prin Regulamentul privind alegerea și constituirea organismelor colegiale și ocuparea funcțiilor de executive în universitate.

(4) Pentru înscrierea la concursul pentru ocuparea funcției de decan al facultății, candidatul va depune o cerere la registratura universității și dosarul de concurs la facultatea pentru care candidează, cu cel puțin 30 de zile înaintea organizării concursului.

(5) Participarea la concurs este condiționată de obținerea avizului din partea consiliului facultății. Avizul de participare se acordă în plenul consiliului facultății, cu cel puțin 15 zile înainte de data concursului.

(6) Consiliul facultății are obligația de a aviza cel puțin doi candidați care îndeplinesc condițiile legale și condițiile prevăzute de Carta universitară și Regulamentul privind alegerea și

constituirea organismelor colegiale și ocuparea funcțiilor de executive în universitate, cu excepția cazului în care la concurs se înscrie un singur candidat.

Art.95.

(1) Concursul pentru ocuparea funcției de decan al facultății constă în minimum două probe: prima probă – evaluarea ofertei manageriale și a planurilor – strategic și operațional și, a doua probă – interviul. Senatul în funcție poate stabili și alte probe, similare probelor susținute pentru concursul de rector.

(2) Interviul constă în verificarea cunoștințelor candidaților din legislația domeniului educațional și al managementului strategic.

(3) Tematica și bibliografia pentru proba interviului se publică pe site-ul universității cu cel puțin 15 zile înainte de data desfășurării concursului.

Art.96.

(1) La concursul pentru ocuparea funcției de decan este declarat admis candidatul care obține punctajul cel mai mare.

(2) După încheierea concursului, comisia va înainta Senatului universitar rezultatele concursului spre validare. Validarea concursului se face prin hotărâre a Senatului, adoptată cu votul majorității absolute a membrilor senatului.

(3) Senatul universitar poate să anuleze concursul pentru ocuparea funcției de decan pentru vicii de procedură, pentru încălcarea prevederilor legale, a Cartei universitare ori a regulamentelor universității.

Prodecanii

Art.97.

(1) După numirea de către rector, decanul își desemnează prodecanii și solicită Senatului universitar validarea acestora. Decanul poate destitui prodecanii, cu avizul Consiliului Facultății și cu aprobarea Consiliului de Administrație. Hotărârea Consiliului de Administrație se supune validării Senatului universitar.

(2) Numărul prodecanilor este stabilit de Senatul universitar, la propunerea Consiliului facultății.

Art.98.

(1) Prodecanii asigură conducerea curentă în diferite domenii din activitatea facultății. Aceștia răspund în fața decanului și a Consiliului Facultății.

(2) Prodecanii încheie contract managerial cu decanul facultății și au următoarele atribuții:

a) suplinesc decanul, cu acordul acestuia, în raporturile cu Universitatea, alte facultăți, instituții și organisme;

b) urmăresc buna desfășurare a activității la nivelul facultății și colaborează cu directorul general administrativ pentru eficientizarea acesteia;

c) realizează legătura cu departamentele în domeniile pe care le au în competență.

Departamentul

Art.99.

(1) Departamentul este unitatea academică funcțională care asigură producerea, transmiterea și valorificarea cunoașterii în unul sau mai multe domenii de specialitate. Departamentul organizează și coordonează activitatea de învățământ și cercetare științifică în domenii academice specifice, cuprinde personal didactic și, după caz, personal de cercetare titular.

(2) Departamentul poate avea în componență centre sau laboratoare de cercetare, ateliere artistice, școli postuniversitare și extensii universitare.

(3) Departamentul se înființează, se organizează, se divizează, se comasează sau se desființează prin hotărâre a Senatului universitar, la propunerea consiliului/consiliilor facultății/facultăților în care funcționează.

(4) Departamentul poate organiza centre sau laboratoare de cercetare care funcționează ca unități de venituri și cheltuieli în cadrul universității.

Art.100.

Departamentul are următoarele competențe:

- a) propune planurile de învățământ pentru specializări;
- b) evaluează și aprobă fișele disciplinelor de studiu și ale activităților de pregătire practică;
- c) fundamentează și transmite propunerile privind cifrele de școlarizare pentru specializările pe care le coordonează;
- d) stabilește modalitățile de evaluare a studenților în acord cu normele generale stabilite de consiliul facultății;
- e) analizează și avizează cererile de recunoaștere sau echivalare a creditelor de studii;
- f) întocmește proiectele de state de funcții;
- g) evaluează activitatea colectivului profesoral și a personalului de cercetare din departament;
- h) asigură realizarea de către colectivul profesoral și de către personalul de cercetare a obligațiilor din statele de funcții;
- i) propune recompense și sancțiuni pentru membrii colectivului profesoral și pentru personalul de cercetare;
- j) propune scoaterea la concurs a posturilor didactice și de cercetare;
- k) organizează concursurile pentru ocuparea posturilor didactice și de cercetare;
- l) propune cadrele didactice asociate și avizează cererile de prelungire a activității;
- m) coordonează activitatea de cercetare din departament și organizează manifestări cultural-științifice și sportive;
- n) avizează funcționarea centrelor și a unităților de cercetare care utilizează infrastructura facultății;
- o) utilizează resursele materiale și financiare puse la dispoziție, cu respectarea prevederilor legale;
- p) participă la competițiile pentru obținerea de fonduri suplimentare;
- q) propune stabilirea unor acorduri de colaborare cu parteneri din țară sau din străinătate.

VIII.5. DIRECTORUL DE DEPARTAMENT

Art.101.

(1) Directorul de departament realizează managementul și conducerea operativă a departamentului. În exercitarea funcției, directorul este ajutat de Consiliul departamentului.

(2) Directorul de departament răspunde de întocmirea planurilor de învățământ, statelor de funcții, de managementul cercetării și al calității și de managementul financiar al departamentului.

(3) Directorul de departament răspunde de selecția, angajarea, evaluarea periodică, formarea, motivarea și încetarea relațiilor contractuale de muncă ale personalului din departament.

(4) Directorul de departament este ales prin vot direct și secret al tuturor cadrelor didactice și de cercetare titulare din departament, conform Regulamentului privind alegerea și constituirea organismelor colegiale și ocuparea funcțiilor de executive în universitate

(5) Directorul de departament poate fi revocat din funcție de 50%+1 din totalul membrilor departamentului prin vot direct și secret. De asemenea, poate fi revocat la propunerea rectorului sau a 1/3 dintre senatori, cu aprobarea Senatului.

(6) Directorul de departament prezidează ședințele consiliului departamentului și se subordonează decanului, consiliului facultății și senatului.

VIII.6. DIRECTORUL STRUCTURII DEPARTAMENTALE

Art.102.

(1) Structurile departamentale sunt entități funcționale, organizate în subordinea Senatului/Consiliului de Administrație, care asigură buna desfășurare a activităților specifice cercetării științifice, asigurării calității, pregătirii personalului didactic, formării continue și învățării pe tot parcursul vieții. La nivelul Universității, structurile departamentale se înființează la propunerea Consiliului de Administrație, cu aprobarea Senatului.

(2) Structura departamentală este condusă de un director, numit prin concurs, organizat de rectorul universității și validat de Senatul universitar.

(3) Atribuțiile directorului de structură departamentală sunt stabilite de senatul universitar prin fișa postului.

(4) Incompatibilitățile prevăzute în prezenta Cartă sunt aplicabile și directorilor de structuri departamentale.

(5) Revocarea din funcție a directorilor de structuri departamentale se realizează în condiții similare revocării decanilor.

VIII.7. DIRECȚIA GENERALĂ ADMINISTRATIVĂ

Art.103.

(1) În structura Direcției generale administrative a Universității pot funcționa: direcții, servicii, birouri și compartimente în condițiile legii.

(2) Toate entitățile funcționale prevăzute la alin. 1 sunt structurate potrivit sarcinilor specifice ale domeniilor de activitate și pe baza indicatorilor de normare a posturilor.

Art.104.

(1) Direcția generală administrativă este condusă de directorul general administrativ, care face parte de drept din Consiliul de administrație al universității.

(2) Menținerea în funcție a directorului general administrativ se face pe baza acordului scris al acestuia de susținere executivă a planului managerial al noului rector.

(3) Demiterea Directorului General Administrativ se face în condițiile legii.

(4) Incompatibilitățile prevăzute în prezenta Cartă sunt aplicabile și directorului general administrativ.

Art.105.

(1) Directorul general-administrativ are următoarele competențe:

- a) coordonează întreaga activitate financiar-contabilă și administrativă a Universității pe baza hotărârilor Senatului, ale Consiliului de administrație și deciziilor rectorului. Acesta se subordonează conducerii academice a Universității, președintelui Senatului și are în subordine contabilul - șef și serviciile de specialitate, organizate la nivelul direcției generale administrative;
- b) coordonează activitatea de administrare și întreținere a patrimoniului universității;
- c) duce la îndeplinire deciziile rectorului, hotărârile Consiliului de administrație și ale Senatului în ceea ce privește administrarea universității;
- d) participă la managementul strategic al universității;
- e) pune în practică politica universității în domeniile: finanțe, buget, gestionarea personalului, gestionarea patrimoniului;
- f) propune conducerii universității acțiuni pentru obținerea de resurse suplimentare de finanțare;
- g) coordonează activitatea de achiziții și investiții a Universității;
- h) coordonează întreg personalul nedidactic și personalul didactic auxiliar aflat în subordinea sa;
- i) coordonează activitatea structurilor din subordine, cu privire la asigurarea condițiilor optime de studiu pentru studenți;
- j) emite dispoziții privind activitatea economico-administrativă curentă a sectoarelor de activitate din domeniul de coordonare, cu avizul consiliului de administrație;
- k) propune sancțiuni și premii pentru personalul din structurile financiar - contabile și administrative ale universității.

(2) Directorul general administrativ răspunde pentru activitatea desfășurată în fața rectorului, a prorectorilor, Consiliului de administrație, Senatului și președintelui Senatului.

Art.106.

Contabilul - șef al universității are următoarele competențe:

- a) organizează compartimentul financiar-contabil;
- b) angajează Universitatea alături de rector în raporturile patrimoniale și are întreaga responsabilitate pentru documentele contabile întocmite;

- c) conduce, coordonează, îndrumă și controlează activitatea salariaților din compartimentul financiar-contabil;
- d) întocmește bugetul de venituri și cheltuieli și bilanțul contabil pe baza proiectelor de buget elaborate de către structurile universității și aprobate în Senat;
- e) organizează evidența patrimoniului și stabilește modul de organizare și efectuare a inventarierii;
- f) urmărește încadrarea cheltuielilor în limitele stabilite prin bugetul de venituri și cheltuieli;
- g) răspunde de gestionarea integrală a resurselor financiare și de legalitatea operațiilor economico-financiară;
- h) identifică și atrage resurse financiare suplimentare.

Art.107.

(1) Contabilul - șef răspunde de activitatea desfășurată în fața directorului general administrativ, a prorectorilor, a rectorului, a Consiliului de administrație și Senatului.

(2) Incompatibilitățile prevăzute în prezenta Cartă sunt aplicabile și contabilului-șef.

CAPITOLUL IX GESTIUNEA RESURSELOR U.C.B.

Art.108.

(1) Resursele Universității sunt constituite pe trei coordonate: resurse umane, resurse materiale și resurse financiare, iar gestiunea și protecția acestora se realizează cu respectarea legii, în baza planului strategic și operațional de dezvoltare instituțională.

IX.1. RESURSA UMANĂ

Art.109.

(1) Resursa umană a Universității este alcătuită din cadre didactice și de cercetare, cercetători științifici, personal didactic-auxiliar, personal nedidactic și din studenți.

(2) Drepturile și îndatoririle acestora sunt reglementate prin prezenta Cartă și prin regulamentele interne ale Universității.

(3) Personalul didactic și personalul de cercetare din învățământul superior se pensionează la vârsta de 65 ani.

(4) Personalul didactic și de cercetare care împlinește vârsta legală de pensionare poate solicita prelungirea activității.

(5) În baza unei metodologii speciale, senatul, la propunerea consiliului departamentului, cu avizele directorului de departament, consiliului facultății și decanului, poate aproba prelungirea activității dar nu mai târziu de împlinirea vârstei de 70 de ani.

(6) Pe perioada prelungirii activității, departamentul evaluează anual activitatea didactică și de cercetare. În situația în care performanțele nu sunt mulțumitoare directorul de departament propune retractarea aprobării de prelungire.

(7) Pe perioada prelungirii activității, cadrul didactic beneficiază de statutul de titular și are toate drepturile conferite prin lege titularilor.

(8) Cadrele didactice aflate în situația alin.5 au dreptul de a alege, a fi alese și a revoca pe cei aleși, în condițiile prezentei legi și Cartei universitare.

(9) Pensionarea se realizează de regulă la sfârșitul anului școlar dar poate interveni, pe motive bine justificate, în timpul anului universitar.

Art.110.

(1) Cadrele didactice și de cercetare titulare efectuează activitățile prevăzute în normele universitare, conform statelor de funcții aprobate anual de Senatul universității.

(2) Cercetătorii științifici efectuează activitățile prevăzute în fișa postului, precum și obligațiile specifice asumate în cadrul contractelor de cercetare științifică prin care sunt angajați în cadrul Universității.

(3) Cadrele didactice și de cercetare și cercetătorii științifici au toate drepturile și îndatoririle care derivă din legislația în vigoare, prevederile prezentei Carte precum și regulamentele interne ale Universității.

(4) Selecția, angajarea, evaluarea periodică, formarea, motivarea și încetarea relațiilor contractuale de muncă ale personalului din departamente, respectiv facultăți, institutul universității/centre de cercetare se face în conformitate cu legislația în vigoare.

(5) Angajarea și promovarea cadrelor didactice și de cercetare și a cercetătorilor științifici în Universitate se face cu respectarea cadrului legal, a criteriilor stabilite la nivel național și a standardelor și indicatorilor proprii Universității.

(6) Rezultatele și performanțele activităților didactice și de cercetare ale personalului didactic și de cercetare din Universitate sunt evaluate periodic, la intervale de maxim 5 ani, în conformitate cu metodologia aprobată de Senatul Universității.

(7) Conform art.303, al alin. (4) din Legea nr.1/2011, Legea Educației Naționale, contractele de muncă ale personalului didactic și de cercetare includ asumarea de către angajat a unor standarde minimale ale rezultatelor activităților didactice și de cercetare, aprobate de către senatul universitar, și clauze privind sancționarea angajatului în condițiile neîndeplinirii acestor standarde minimale, în conformitate cu legislația în vigoare.

(8) Salarizarea personalului didactic și de cercetare se face diferențiat, ținând seama de rezultatele și performanțele profesionale în cadrul Universității, cu respectarea prevederilor legale și a standardelor interne.

(9) Evaluarea de către studenți a prestației profesionale a cadrelor didactice se realizează semestrial, conform metodologiei propuse de Departamentul de Asigurare a Calității și aprobată de Senatul Universității. Rezultatele evaluărilor sunt informații publice.

Art. 111.

(1) Activitățile efectuate de personalul didactic-auxiliar și nedidactic din Universitate sunt prevăzute în fișa postului.

(2) Personalul didactic-auxiliar și nedidactic din Universitate are toate drepturile și îndatoririle care derivă din legislația în curs, din prevederile prezentei Carte, precum și din regulamentele interne ale Universității.

(3) Angajarea personalului didactic-auxiliar și nedidactic se face prin concurs, în condițiile legii.

(4) Evaluarea personalului didactic-auxiliar și nedidactic se face anual, de către conducătorul direct, în baza unui set de indicatori specifici, elaborat de Consiliul de Administrație și aprobat de Senat.

Art. 112.

(1) Universitatea acordă personalului propriu stimulente sub formă de salarizare diferențiată și sprijin financiar pentru efectuarea de activități de cercetare științifică și de formare profesională, titluri, distincții și recompense bănești, în limita fondurilor disponibile, cu respectarea regulamentelor interne ale Universității și a cadrului legal.

(2) Neîndeplinirea atribuțiilor care revin cadrelor didactice și de cercetare și cercetătorilor științifici prin fișa postului se sancționează, conform regulamentelor interne ale Universității cu respectarea cadrului legal.

(3) Constatarea abaterii și propunerea de sancționare se pot face fie de șeful ierarhic direct, fie de oricare dintre structurile ierarhice superioare.

(4) Încetarea relațiilor contractuale de muncă ale unui cadru didactic sau cercetător științific în Universitate se poate face la cerere, prin pensionare, la expirarea unui contract de muncă pe perioadă determinată sau prin desfacerea disciplinară a contractului de muncă, în baza hotărârii Senatului Universității, votată de cel puțin 50 % +1 din membri Senatului. Sunt aplicabile și prevederile Codului de Etică. Încetarea raporturilor de muncă intervine și în situații de incompetență profesională.

Art. 113.

(1) Studenții Universității au toate drepturile și îndatoririle care derivă din legislația în vigoare, din prevederile prezentei Carte precum și din regulamentele interne ale Universității.

(2) Admiterea, derularea și finalizarea studiilor se fac cu respectarea cadrului legal, a hotărârilor Senatului și a regulamentelor interne ale Universității.

(3) Universitatea poate acorda premii sau burse ocazionale studenților sau grupurilor de studenți care au rezultate profesionale, artistice, sportive sau civice deosebite.

(4) Universitatea sprijină studenții cu probleme sociale deosebite, prin scutiri parțiale sau totale de taxe, în condițiile legii și cu respectarea regulamentelor interne ale Universității. Condițiile de acordare a diverselor forme de sprijin social sunt stabilite de Senatul Universității, pentru fiecare an universitar.

IX.2. RESURSELE MATERIALE. CONSTITUIREA ȘI UTILIZAREA BAZEI MATERIALE. PATRIMONIUL U.C.B.

Art.114.

(1) Patrimoniul propriu este gestionat de instituție, conform legii.

(2) Universitatea are asupra bunurilor din patrimoniul propriu următoarele drepturi:

a) drept de proprietate, drept de folosință dobândit prin închiriere, concesiune, comodat și altele asemenea ori drept de administrare, în condițiile legii;

b) drepturi de creanță izvorâte din contracte, convenții sau hotărâri judecătorești;

c) drepturi subiective asupra bunurilor din domeniul public al statului care pot fi drepturi de administrare, de folosință, de concesiune ori de închiriere, în condițiile legii;

Art.115.

(1) Universitatea are în patrimoniu bunuri mobile și imobile din domeniul public, din domeniul privat al statului și bunuri aflate în proprietatea sa exclusivă.

(2) Universitatea are drept de proprietate asupra bunurilor aflate în patrimoniul său și poate dispune de acestea în conformitate cu legea.

IX.3. RESURSELE FINANCIARE

1. Finanțarea universității

Art.116.

(1) Universitatea funcționează ca instituție finanțată din fondurile alocate de la bugetul de stat, venituri extrabugetare și din alte surse, potrivit legii. Toate resursele de finanțare sunt venituri proprii.

(2) Universitatea asigură autonomie financiară tuturor componentelor, în condiții legale.

Art.117.

Sumele alocate din bugetul Ministerului se realizează, pe bază de contract, pentru finanțarea de bază, finanțarea complementară și finanțarea suplimentară.

Art.118.

Finanțarea de bază este multianuală și se asigură pe toată durata unui ciclu de studiu, de către minister, prin granturi de studii calculate pe baza costului mediu per student echivalent, per domeniu, per cicluri de studiu și per limbă de predare.

Art.119.

Granturile de studii vor fi alocate prioritar spre acele domenii care asigură dezvoltarea sustenabilă și competitivă a societății, iar în interiorul domeniului, prioritar, celor mai bine plasate programe în ierarhia calității acestora, numărul de granturi de studii alocate unui program variind în funcție de poziția programului în această ierarhie.

Art.120.

Finanțarea complementară se realizează de Ministerul de resort prin:

a) subvenții pentru cazare și masă;

b) fonduri alocate pe bază de priorități și norme specifice pentru dotări;

c) alte cheltuieli de investiții și reparații capitale;

d) fonduri alocate pe baze competiționale pentru cercetarea științifică universitară, conform prevederilor legale.

Art.121.

Finanțarea suplimentară se acordă din fonduri publice de către Ministerul de resort pentru a stimula excelența instituțiilor și a programelor de studii.

Art.122.

Finanțarea Universității se efectuează pe bază de contract încheiat cu Ministerul de resort după cum urmează:

a) contract instituțional pentru finanțarea de bază, pentru fondul de burse și protecție socială a studenților, pentru fondul de dezvoltare instituțională, precum și pentru finanțarea de obiective de investiții;

b) contract complementar pentru finanțarea reparațiilor capitale, a dotărilor și a altor cheltuieli de investiții, precum și subvenții pentru cazare și masă.

Art.123.

(1) Fondurile pentru burse și protecție socială a studenților se alocă în funcție de numărul de studenți de la învățământul cu frecvență, fără taxă de studii.

(2) Studenții beneficiază, pentru stimularea excelenței, de burse de performanță sau de merit, iar studenții cu venituri reduse beneficiază, pentru susținerea financiară, de burse sociale.

(3) Universitatea poate suplimenta fondul de burse din venituri proprii extrabugetare.

Art.124.

Veniturile se pot constitui și din sume alocate pe bază competițională pentru dezvoltare instituțională și din fonduri alocate pe bază competițională pentru incluziune.

Art.125.

Categoriile de cheltuieli eligibile și metodologia de distribuire a acestora din finanțarea complementară și suplimentară se stabilesc prin Hotărâre a Guvernului, la inițiativa Ministerului de resort.

2. *Constituirea și utilizarea fondurilor proprii*

Art.126.

Veniturile extrabugetare se pot constitui din taxele de școlarizare percepute de la studenții care urmează studiile în regim cu taxă, alte taxe aprobate de Senat, donații, sponsorizări, prestări-servicii de consultanță și editoriale, contracte de cercetare și alte surse.

Art.127.

Pot fi percepute taxe de la studenții care urmează studiile în regim fără taxă pentru depășirea duratei de școlarizare prevăzută de lege, admitere, înmatriculare, reînmatriculare, repetarea examenelor și a altor forme de verificare, care depășesc prevederile planului de învățământ.

Art.128.

Pot fi percepute taxe pentru activitățile neincluse în planul de învățământ, conform metodologiei aprobată de Senatul universitar.

Art.129.

(1) Fondurile neconsumate la sfârșitul anului din execuția bugetului prevăzut în contractul instituțional și complementar, precum și fondurile aferente cercetării științifice universitare și

veniturile extrabugetare rămân la dispoziția universității și se cuprind în bugetul de venituri și cheltuieli al instituției, fără vărsăminte la bugetul de stat și fără afectarea alocațiilor de la bugetul de stat pentru anul următor.

(2) Execuția bugetară anuală a Universității se face publică, după aprobarea în Senatul universitar.

Art.130.

(1) Veniturile proprii ale Universității sunt utilizate eficient pentru realizarea misiunii asumate, pe baza necesităților și oportunităților desprinse din diagnozele și prognozele ce fundamentează procesul educațional și de cercetare.

(2) Veniturile proprii sunt distribuite procentual, pe baza hotărârii Senatului universitar, pentru finanțarea cercetării științifice, dezvoltarea instituțională, prin investiții în infrastructura necesară educației și cercetării, dotarea sălilor de curs, de seminar și a laboratoarelor, a centrelor și unităților de cercetare, etc. Din veniturile proprii sunt acoperite cheltuieli materiale și cu salarizarea personalului didactic și de cercetare, didactic auxiliar și nedidactic, precum și pentru stimularea performanței.

(3) Universitatea constituie din veniturile proprii fonduri speciale de cercetare și de dezvoltare și cofinanțează, cu aprobarea Senatului, proiecte și granturi în care universitatea este beneficiar sau partener.

(4) Veniturile obținute de personalul didactic, de cercetare, didactic auxiliar și nedidactic din contractele de cercetare sunt neplafonabile, cu respectarea prevederilor legale și clauzelor stipulate în fiecare contract.

CAPITOLUL X RELAȚII DE COOPERARE. PARTENERIATE

X.1. PARTENERIATE INTERNE ȘI INTERNATIONALE

Art.131.

(1) Universitatea poate stabili relații de colaborare și parteneriat cu instituții de drept public sau privat cu care identifică interese comune, cu instituții de evaluare a activităților academice sau cu Academii din țară sau din străinătate.

(2) Colaborările, parteneriatele, contractele de asociere sunt încheiate de Universitate în scopul realizării misiunii sale, creșterea vizibilității și întărirea prestigiului Universității prin contribuții la dezvoltarea durabilă.

Art. 132.

(1) Universitatea poate încheia contracte cu terți pentru realizarea unor programe de cercetare fundamentală și aplicativă sau a creșterii nivelului de calificare a specialiștilor cu studii universitare.

(2) Contractele încheiate cu partenerii trebuie să cuprindă un obiect determinat, termene de realizare certe și obligațiile reciproce riguros determinate.

Art.133.

(1) Colaborările cu mediul exterior se propun de către structurile din Universitate, se avizează de către Rector și se aprobă de Senatul universitar.

(2) Universitatea pune la dispoziție formulare unitare pentru acordurile de parteneriat și colaborare.

(3) Evidența tuturor colaborărilor cu mediul exterior se va ține la nivelul structurilor departamentele/facultăților care au inițiat colaborarea și la nivelul Universității.

X.2. ASOCIEREA, CONSORTIONAREA SAU FUZIONAREA U.C.B. CU ALTE UNIVERSITĂȚI SAU ORGANIZAȚII

Art.134.

(1) Universitatea “Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu poate fuziona, poate absorbi sau se poate asocia în Consorții cu alte universități în condiții de performanță și eficiență, cu aprobarea Senatului Universitar.

(2) Universitatea “Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu poate forma consorții de cercetare cu instituții de cercetare științifică sau cu entități care au cercetare științifică în domeniul de activitate, pentru realizarea în comun de programe de cercetare științifică în domeniile de interes și/sau pentru dezvoltarea de programe de studii.

(3) Consorțiile universitare, parteneriatele sau fuzionările se organizează astfel încât universitatea să-și realizeze misiunea, să asigure criteriile și standardele de calitate, să gestioneze în mod eficient activitățile de învățământ, cercetare și transfer tehnologic și să asigure sprijinul financiar și administrativ adecvat membrilor comunității universitare. În aceleași condiții se înființează și Polul de excelență din care Universitatea face parte.

(4) În vederea realizării unor asocieri, consorționări sau fuzionări cu alte instituții de învățământ superior sau institute de cercetare-dezvoltare se constituie, la nivelul Senatului universitar, o comisie, care să gestioneze activitățile respective, în baza regulamentului aprobat de Senatul universitar.

(5) La constituirea societăților comerciale, a fundațiilor sau a asociațiilor, instituția de învățământ superior public poate contribui exclusiv cu bani, brevete de invenție, alte drepturi de proprietate intelectuală.

Universitatea poate acorda prin contract dreptul de administrare și folosință asupra bunurilor patrimoniale societăților comerciale sau asociațiilor în care are calitatea de asociat sau acționar ori fundațiilor în care are calitatea de fondator, cu aprobarea senatului universitar. Dreptul de folosință și administrare asupra bunurilor proprietate publică nu poate constitui aport al universității la capitalul social al unei societăți comerciale, fundații sau asociații.

X.3. RELAȚIA CU SINDICATUL ȘI ASOCIAȚIILE STUDENȚEȘTI.

Art.135.

(1) Personalul didactic, de cercetare, tehnic și administrativ al Universității are dreptul la liberă asociere în organizații sindicale, legal constituite.

(2) Structurile de conducere ale Universității promovează dialogul social în relația cu sindicatul reprezentativ al cadrelor didactice și de cercetare, al personalului nedidactic, bazat pe transparență decizională, pentru realizarea unui consens instituțional și rezolvarea tuturor aspectelor legate de raportul patronat-sindicat.

(3) Raporturile dintre structurile de conducere ale Universității și sindicat se concretizează în:

a) participarea sindicatului, prin reprezentanții săi, care au statut de invitați permanenți, la luarea deciziilor în cadrul structurilor de conducere ale Universității;

b) negocierea contractului colectiv de muncă;

c) asigurarea prezenței sindicatului la negocierea contractului individual de muncă încheiat cu Universitatea;

d) negocieri între cele două părți pentru stingerea conflictelor de muncă și a conflictelor de interese;

e) includerea reprezentanților de sindicat în comisii de analiză, de monitorizare, de recrutare și de concurs, de achiziții etc.;

f) sprijinirea sindicatului în acțiunile orientate spre dezvoltarea carierei personale și întărirea statusului profesional al angajaților.

Art.136.

(1) Studenții se pot organiza în asociații sau pot deschide filiale ale unor asociații studențești naționale sau internaționale dacă reprezintă interesele studenților privind facilitățile de instruire, sociale și de parteneriat național și internațional în formarea inițială.

(2) Asociațiile studențești noi sunt recunoscute la cerere, dacă fac dovada că reprezintă o componentă semnificativă a comunității studenților din Universitate.

Art.137.

(1) Relația structurilor de conducere ale Universității cu organizațiile studențești are la bază principiile educației centrate pe student, consultării partenerilor din raportul educațional, transparenței decizionale și respectării drepturilor și libertăților studențești.

(2) Organizațiile studențești sunt reprezentate la nivelul tuturor organelor colegiale de conducere, participând activ la luarea deciziilor. Organizațiile studențești sunt consultate în privința elaborării politicilor și strategiilor majore ale Universității referitoare la îndeplinirea misiunii acesteia de educație și cercetare.

(3) Universitatea susține financiar și logistic, funcție de resursele disponibile, organizațiile studențești în activitățile pe care le organizează-cercetare științifică, conferințe, școli de vară, etc. Organizațiile studențești sunt parteneri în toate acțiunile pe care le promovează Universitatea, atât în privința promovării imaginii acesteia, cât și în demersuri de cercetare științifică și parteneriate naționale/internaționale.

(4) Organizațiile studențești sunt partenerii Universității în organizarea și desfășurarea alegerilor la nivelul universității, având reprezentanți în comisiile constituite în acest sens.

Art.138.

(1) Universitatea sprijină funcționarea asociației absolvenților Alunni și promovează crearea de filiale ale acesteia în țară și în străinătate, în conformitate cu statutul asociației.

(2) Universitatea își încurajează studenții să se implice în acțiuni de voluntariat, pentru care aceștia pot primi un număr de credite de studii transferabile peste cele prevăzute în Planul de Învățământ, în condițiile stabilite prin hotărâre a Senatului.

Art. 139.

(1) Studenții pot desfășura activități de voluntariat atât în universitate cât și în alte instituții, conform reglementărilor legale în vigoare.

(2) Activitățile de voluntariat sunt organizate, desfășurate și gestionate conform unui regulament propriu.

(3) Studenții pot face parte din societăți studențești, oficii studențești.

(4) Studenții beneficiază de facilități în conformitate cu *Regulamentul de acordare a bursei și altor forme de sprijin material*, inclusiv de burse de merit susținute prin contribuția privată a cadrelor didactice.

CAPITOLUL XI CALITATEA. ASIGURAREA CALITĂȚII

Art.140.

(1) Calitatea, definită ca set de însușiri de nivel superior, reprezintă o coordonată esențială a educației durabile. Calitatea se manifestă într-o dublă ipostază:

a) ca produs, reprezentată de nivelul calitativ al educației la un moment dat, exprimat prin standarde și indicatori de referință pentru:

(i) calitatea resursei umane, ca recunoaștere a valorii profesionale și științifice individuale și de grup;

(ii) calitatea activităților didactice și științifice exprimată prin criterii și standarde de performanță raportate la optimul educațional și finalitățile educației superioare;

(iii) calitatea infrastructurii didactice și de cercetare;

(iv) calitatea managementului academic, legitimată prin validarea strategiilor aplicate de către societate/comunitate.

b) ca proces, calitatea reprezintă dinamica ascendentă a însușirilor de nivel superior, tendința continuă spre perfecțiune prin promovarea unor standarde și criterii care generează capital educațional, sporesc valoarea individuală și valoarea comunității universitare, dezvoltă performanța în condiții de competiție.

(2) Calitatea – ca proces și produs – reprezintă performanța individuală/instituțională, competitivitatea educației ca bun public și asigură prestigiul individual/instituțional, identitatea, raritatea, unicitatea produselor educației de nivel superior.

(3) Educația durabilă, ca imperativ al societății cunoașterii în devenire, impune elaborarea de strategii care au ca finalitate promovarea calității în învățământul superior și în cercetare.

(4) Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu elaborează propria strategie de promovare a calității, raportându-se la standardele naționale/internaționale în domeniu și luând în calcul prevederile alin. (1) lit. a).

Art.141.

(1) Asigurarea calității exprimă capacitatea Universității Constantin Brâncuși din Târgu Jiu de a oferi programe de educație în conformitate cu standardele anunțate și este realizată printr-un ansamblu de acțiuni de dezvoltare a capacității instituționale de a elabora, planifica și implementa programe de studiu, prin care se formează încrederea beneficiarilor că instituția îndeplinește standardele de calitate.

(2) Studenții sunt parteneri cu drepturi depline în procesul de asigurare a calității.

Art.142.

(1) Îmbunătățirea continuă a calității proceselor și activităților din universitate reprezintă o prioritate permanentă pentru managementul și pentru angajații acesteia.

(2) Sistemul de management al calității din cadrul Universității Constantin Brâncuși din Târgu Jiu, este condus de către Rector, care stabilește strategia, politica și obiectivele în domeniul calității, urmărește cunoașterea și aplicarea lor în întreaga instituție, alocă și verifică utilizarea corespunzătoare a resurselor alocate. La nivelul Universității funcționează Comisia pentru evaluarea și asigurarea calității, care asigură implementarea strategiei aprobate de Senatul Universității și atingerea obiectivelor asumate.

Art.143.

(1) Senatul Universității aprobă strategia și regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei pentru evaluarea și asigurarea calității.

(2) Comisia pentru Evaluarea și Asigurarea Calității urmărește implementarea strategiilor și politicilor de asigurare a calității, în raport cu viziunea, misiunea și politicile Universității și în concordanță cu dinamica națională, europeană și internațională în domeniu.

(3) Conducerea operativă a Comisiei pentru evaluarea și asigurarea calității este asigurată de conducătorul organizației sau de un reprezentant desemnat de acesta.

(4) Comisia pentru evaluarea și asigurarea calității are în componență, în mod obligatoriu:

- a) 1-3 reprezentanți ai corpului profesoral, aleși prin vot de către Senat;
- b) un reprezentant al sindicatului reprezentativ, desemnat de acesta;
- c) un reprezentant al studenților, desemnat de organizația studentescă.

(5) Membrii Comisiei pentru evaluarea și asigurarea calității nu pot îndeplini funcții de conducere în Universitate, cu excepția persoanei care asigură conducerea operativă a acesteia.

Art.144.

(1) Comisia pentru Evaluarea și Asigurarea Calității coordonează aplicarea procedurilor și activitățile de evaluare și asigurare a calității, elaborează anual un raport de evaluare internă privind calitatea educației în Universitate. Raportul este adus la cunoștința tuturor beneficiarilor prin afișare pe site-ul Universității.

(2) Comisia pentru Evaluarea și Asigurarea Calității formulează propuneri de îmbunătățire a calității educației, stabilește și inițiază analize și evaluări pe baza criteriilor de calitate stabilite pentru facultăți, departamente și alte structuri. Evaluarea de către studenți a prestației cadrelor didactice este obligatorie. Rezultatele evaluărilor sunt informații publice.

Art.145.

Structura Departamentală pentru Asigurarea Calității se organizează și funcționează în concordanță cu prevederile Legii nr. 87/2006, prin care a fost aprobată, cu modificări, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2005, a Legii Educației Naționale nr.1/2011, cu modificările și completările ulterioare, ale prezentei carte și ale hotărârilor Senatului Universității, pe baza Regulamentului de organizare și funcționare a Structurii Departamentale pentru Asigurarea Calității.

Art.146.

(1) Structura Departamentală pentru Asigurarea Calității reprezintă o structură funcțională, cu rol de coordonare și execuție, care sprijină Comisia pentru Evaluare și Asigurare a Calității în realizarea managementului calității, prin planificarea acțiunilor, organizarea echipelor de lucru pentru elaborarea documentelor și instruirea personalului privind asigurarea calității.

(2) Structura Departamentală pentru Asigurarea Calității are resursele umane și financiare asigurate de Universitate, dispune de un patrimoniu limitat pentru desfășurarea activității. Departamentul nu are personalitate juridică.

(3) Activitatea structurilor care au în competență asigurarea calității se circumscrie misiunii Universității și obiectivelor de dezvoltare cuprinse în Planul Strategic.

(4) Structura Departamentală aplică politica Senatului și a rectorului în domeniul calității.

Art. 147.

(1) În Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu calitatea resursei umane este evaluată anual iar la intervale de maximum 5 ani se realizează evaluarea internă și clasificarea departamentelor, conform metodologiei adoptate de Senat.

(2) Senatul universitar, la propunerea rectorului, pe baza evaluării interne, poate dispune reorganizarea sau desființarea departamentelor, fără a prejudicia studenții.

(3) Evaluarea de către studenți a prestației cadrelor didactice este obligatorie. Rezultatele evaluărilor sunt informații publice.

(4) Cadrele didactice sunt evaluate de către studenți, colegi, respectiv de către conducerea departamentelor și a U.C.B, sub aspectul calificării și competenței profesionale, precum și al abilităților didactice;

(5) Rezultatele și performanțele personalului didactic auxiliar și de cercetare sunt evaluate anual, în funcție de fișa postului, în conformitate cu metodologia proprie, aprobată de către Senatul universitar.

CAPITOLUL XII
NORMA UNIVERSITARĂ

Art. 148.

(1) Norma universitară cuprinde:

- a) norma didactică;
- b) norma de cercetare.

(2) Norma didactică poate cuprinde:

- a) activități de predare;
- b) activități de seminar, lucrări practice și de laborator, îndrumare de proiecte de an;
- c) îndrumarea elaborării lucrărilor de licență;
- d) îndrumarea elaborării disertațiilor de master;
- e) îndrumarea elaborării tezelor de doctorat;
- f) alte activități didactice, practice și de cercetare științifică înscrise în planurile de învățământ;
- g) conducerea activităților didactico-artistice sau sportive;
- h) activități de evaluare;
- i) tutorat, consultații, îndrumarea cercurilor științifice studențești, a studenților în cadrul sistemului de credite transferabile;
- j) participarea la consilii și în comisii în interesul învățământului.

(3) Norma didactică săptămânală în învățământul superior se cuantifică în ore convenționale.

(4) Norma didactică se stabilește conform planului de învățământ și se calculează ca normă medie săptămânală, indiferent de perioada semestrului universitar în care este efectuată. Norma medie săptămânală se stabilește prin împărțirea numărului de ore convenționale din fișa individuală a postului la numărul de săptămâni înscris în planul de învățământ pentru activitatea didactică de predare și de seminar din întregul an universitar.

(5) Norma didactică săptămânală minimă se stabilește după cum urmează:

- a) profesor universitar: 7 ore convenționale, dintre care cel puțin 4 ore convenționale de activități de predare;
- b) conferențiar universitar: 8 ore convenționale, dintre care cel puțin 4 ore convenționale de activități de predare;
- c) lector universitar/șef de lucrări: 10 ore convenționale, dintre care cel puțin două ore convenționale de activități de predare;
- d) asistent universitar: 11 ore convenționale.

(6) Prin excepție, norma personalului didactic care, datorită specificului disciplinelor, nu are în structura postului ore de curs se majorează cu două ore convenționale.

(7) Norma didactică nu poate depăși 16 ore convenționale pe săptămână.

(8) Norma didactică reprezintă limita minimă privind normarea activității didactice. Senatul universitar poate mări, prin regulament, norma didactică săptămânală minimă, cu respectarea standardelor de asigurare a calității, fără a depăși limita maximă prevăzută de lege.

(9) Norma didactică a personalului didactic care nu desfășoară activități de cercetare științifică sau echivalente acestora este superioară celei minime, fără a depăși limita maximă, conform deciziei consiliului facultății, la propunerea directorului de departament, sau deciziei consiliului școlii doctorale.

(10) Prin excepție, în situația în care norma didactică nu poate fi alcătuită conform alineatelor precedente, diferențele până la norma didactică minimă se completează cu activități de cercetare științifică, cu acordul consiliului facultății, la propunerea directorului de departament, respectiv cu acordul consiliului școlii doctorale. Diminuarea normei didactice este de cel mult 1/2 din norma respectivă, iar ora de cercetare este echivalentă cu 0,5 ore convenționale. Cadrul didactic își menține calitatea de titular în funcția didactică obținută prin concurs.

(11) Cadrele didactice titulare a căror normă didactică nu poate fi constituită conform prevederilor precedente pot fi trecute temporar, la cererea acestora, cu normă integrală de cercetare științifică, menținându-și calitatea de titular în funcția didactică obținută prin concurs. În această perioadă, cadrul didactic are obligațiile personalului de cercetare din învățământul superior.

(12) Senatul universitar stabilește, diferențiat, norma universitară efectivă, în funcție de domeniu, de specializare, de ponderea disciplinelor în pregătirea de specialitate a studenților și de dimensiunea formațiunilor de studiu.

(13) În departamente, școli doctorale, unități sau centre de cercetare și microproducție poate funcționa pe posturi distincte și personal de cercetare cu contract de muncă pe perioadă determinată sau nedeterminată.

(14) Personalul de cercetare din Universitate desfășoară activități specifice, stabilite în fișa individuală a postului de către conducerea departamentului sau a școlii doctorale.

(15) Personalul didactic auxiliar și nedidactic din învățământul superior desfășoară activități specifice stabilite în fișa individuală a postului.

(16) Personalul care exercită o funcție de conducere în cadrul Universității poate beneficia de o reducere a normei didactice de cel mult 30%, cu aprobarea Senatului universitar.

(17) Personalul didactic și de cercetare care face parte din organismele colegiale – Senat, Consiliul facultății – poate beneficia de normă didactică minimă săptămânală, în condițiile realizării normei de cercetare.

(18) Suma totală a orelor de muncă dintr-o normă didactică și de cercetare, realizată prin cumularea ponderilor activităților este de 40 ore pe săptămână.

Art. 149.

(1) Activitățile didactice care excedează o normă didactică sunt remunerate în regim de cumul sau plată cu ora.

(2) Activitățile din granturi sau contractele de cercetare se remunerează conform deciziei directorului de grant, conform legii. Decizia directorului de grant se confirmă de către Senat.

(3) Susținerea de către personalul titular de activități de predare și cercetare în alte instituții de învățământ superior sau de cercetare se poate face doar cu acordul scris al Senatului universitar.

(4) Activitățile de cercetare pe bază de contract sunt remunerate conform prevederilor contractuale. Contractul de cercetare stabilește atât modalitatea de plată efectivă, cât și cuantumul.

CAPITOLUL XIII CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ

Art.150.

Activitatea de cercetare, dezvoltare și inovare în Universitatea Constantin Brâncuși din Târgu Jiu cuprinde:

- a) cercetarea (fundamentală și aplicativă);
- b) dezvoltarea experimentală;
- c) inovarea și implementarea în mediul socio-economic a serviciilor și produselor inovative.

Art.151.

Strategia Universității „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu în domeniul cercetării științifice și prioritățile de cercetare sunt adoptate de către Senatul UCB o dată la patru ani, la propunerea Consiliului de Administrație al UCB. Strategia cercetării ține seama de potențialul științific existent, de prioritățile strategice ale UCB și de direcțiile de dezvoltare pe plan național și internațional.

Art.152.

Cercetarea științifică are ca obiectiv fundamental dezvoltarea științei și a capacității profesionale a personalului didactic. Ea constituie o componentă majoră a obligațiilor corpului profesoral și reprezintă o condiție pentru ocuparea posturilor în universitate.

Art.153.

Cercetarea științifică este o obligație de bază a fiecărui cadru didactic. Universitatea stimulează participarea în programele naționale și internaționale de cercetare. Cercetarea științifică de vârf se concentrează în centre de cercetare. Conducerile facultăților și departamentelor stimulează participarea studenților la cercetarea științifică.

Art.154.

Departamentele, colectivele de cercetare, cadrele didactice și cercetătorii folosesc întreaga gamă de posibilități existente la nivel național și internațional: seminarii de cercetare ale departamentelor, manifestări științifice, contracte de cercetare, granturi, programe naționale de cercetare, programe internaționale de cercetare, vizite de documentare, activitate editorială, etc. Studenții participă la activitatea de cercetare din departamente și din colectivele de cercetare.

Art.155.

Universitatea aplică criteriile universale de evaluare a cercetării științifice. În evaluarea prestației individuale, se iau în considerare: prezența în publicațiile Universității, în publicațiile naționale și internaționale, cărțile realizate, rezultatele obținute aplicabile în economie și

societate, premii naționale, internaționale, brevete de invenție, prezența la manifestările științifice naționale și internaționale, articole științifice publicate în diverse publicații, contractele de cercetare, granturile.

Art.156.

Evaluarea cadrelor didactice se realizează anual în conformitate cu procedura privind evaluarea și asigurarea calității corpului profesoral. Evaluarea activității de cercetare a personalului didactic auxiliar se face de către facultate/departament pe baza fișei tip de evaluare.

Art.157.

Veniturile obținute din realizarea contractelor de cercetare, a granturilor și a altor activități (prestări servicii, consultanță etc.), după scăderea cotei de regie aferente Universității, se pot utiliza, la propunerea responsabililor de proiecte, cu aprobarea ordonatorului de credite. Aceste venituri se pot utiliza pentru salarizarea personalului care a realizat cercetarea, pentru dezvoltarea bazei materiale a unității, pentru deplasări, organizare de conferințe, subvenționarea apariției revistelor și cărților etc.

Art.158.

(1) Personalul implicat în activități de cercetare în institute, laboratoare sau centre de cercetare din universitate, dispune, în limita proiectelor de cercetare pe care le coordonează, de autonomie și de responsabilitate personală, delegată de ordonatorul de credite, gestionarea resurselor alocate derulării proiectelor. Aceste activități se desfășoară conform reglementărilor legale în vigoare și fac obiectul controlului financiar intern. Atribuțiile legate de gestionarea resurselor proiectului/grantului/contractului sunt delegate odată cu numirea persoanei în funcția de responsabil/coordonator/director de proiect.

(2) Activitățile din granturi sau contractele de cercetare se remunerează conform legii și prevederilor contractuale prin decizia directorului de grant confirmată de Senatul universitar. Contractul de cercetare stabilește atât modalitatea de plată efectivă, cât și cuantumul, în baza unei metodologii aprobate de senat.

Art.159.

(1) La sfârșitul fiecărui an bugetar, conducerea universității prezintă Senatului universitar un raport referitor la cuantumul regiei pentru granturile de cercetare și la modul în care regia a fost cheltuită.

(2) Cuantumul maximal al regiei pentru granturile și contractele de cercetare este stabilit de universitate sau de autoritatea contractantă și nu poate fi modificat pe perioada derulării acestora.

Art.160.

Pozițiile în ierarhia didactică sunt condiționate de performanțele în activitatea didactică, în cercetarea științifică, în inovația psihopedagogică, evidențiate în lucrări relevante publicate.

Art.161.

Cadrele didactice și de cercetare care au rezultate deosebite în cercetare sunt sprijinite prin politici financiare adecvate să-și desfășoare și să-și dezvolte programele de cercetare științifică. De același sprijin beneficiază și cadrele didactice pensionate care continuă activitatea de

cercetare și contribuie prin performanțele lor, prin afiliere, la creșterea prestigiului Universității „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu.

Art.162.

În Universitate se asigură echivalența pe nivele a posturilor didactice cu cele de cercetare, conform legii. Personalul din unitățile de cercetare poate participa la procesul instructiv-educativ și este remunerat pentru aceste activități.

Art.163.

Personalul de cercetare științifică din Universitate beneficiază gratuit de serviciile întregii rețele de informare și documentare a bibliotecilor.

Art.164.

Universitatea poate acorda din fonduri proprii, prin concurs, burse și indemnizații de cercetare pentru cadre didactice, cercetători și studenți. Cuantumul, durata și condițiile de acordare ale acestora se stabilesc de către Senatul universitar.

Art.165.

Studenții cu rezultate în cercetare sunt sprijiniți să obțină burse naționale și internaționale.

Art.166.

Cercetarea științifică se compatibilizează sub aspectul organizării, tematicii și finalizării rezultatelor cu sistemul național și internațional de cercetare.

Art.167.

Formele interacțiunii cercetării științifice în sistemul național și internațional constau în programe universitare proprii, granturi colective și individuale, de la organisme naționale și internaționale specializate, cercetări comune în baze cu utilizatori multipli sau în programe finanțate de diverse instituții și organisme naționale sau internaționale, cooperări interuniversitare, interregionale, internaționale pe probleme specifice sau cu profil multidisciplinar, contracte cu agenți economici, cu administrația centrală și locală etc.

Art.168.

Comunitatea universitară se poate angaja în competiții științifice naționale și internaționale, în elaborarea și publicarea unor lucrări de relevanță națională și mondială, în susținerea științifică de publicații și în schimburile științifice naționale și internaționale.

Art.169.

Membrii comunității universitare au obligația să participe la manifestări științifice, la organizarea de conferințe, simpozioane, congrese naționale și internaționale și în realizarea de contacte pentru promovarea cercetării. Cadrele didactice sunt obligate să-și realizeze sarcinile de cercetare, stabilite prin direcțiile de cercetare ale Universității și ale departamentelor, concretizate în fișa postului și clauzele contractului individual de muncă.

Art.170.

Activitatea de cercetare, dezvoltare, inovare și creație artistică se organizează și funcționează pe baza legislației naționale și a Uniunii Europene în domeniu. În universitate activitatea de cercetare științifică se organizează funcție de prevederile Regulamentului privind organizarea, funcționarea și finanțarea cercetării științifice.

Art.171.

(1) În Universitate cercetarea se efectuează în cadrul unor institute/unități de cercetare dezvoltare și inovare, în departamente, centre de cercetare și colective de cercetare.

(2) În departamente și colective, cercetarea se realizează, în principal, de către corpul didactic. În cazul facultăților în colective sunt angajați cercetători și tehnicieni care sunt salariați din resurse extrabugetare.

Art.172.

(1) Activitatea de cercetare științifică este organizată în cadrul Structurii Departamentale de Cercetare-Dezvoltare.

(2) Institutul/unitatea de cercetare – dezvoltare – inovare este o structură a universității având ca obiectiv principal activitatea de cercetare științifică.

(3) Centrul de cercetare este o structură a institutului/unității de cercetare, a facultății sau departamentului, având obiective de cercetare științifică sau/și inovare pe domenii.

(4) Prin institute/unități și centre de cercetare se pot derula activități cuprinse în programele de master, studii academice postuniversitare, de doctorat, studii postuniversitare de specializare, cursuri de perfecționare postuniversitară, de formare continuă și de conversie profesională, cu respectarea reglementărilor legale și a regulamentelor Universității.

(5) Centrele de cercetare se evaluează pe baza Procedurii pentru înființarea, evaluarea și ierarhizarea centrelor de cercetare și se confirmă prin atestare/ acreditare internă sau externă.

(6) Centrele de cercetare se dezvoltă și funcționează în regim de autofinanțare.

(7) Centrele de cercetare care au rezultate de excepție, configurează direcțiile de cercetare prioritare ale universității.

Art.173.

În Universitate pot funcționa centre de consultanță, transfer tehnologic, producție și prestări de servicii, structuri prin care Universitatea oferă servicii plătite unor terți. Acestea pot funcționa numai în regim de autofinanțare, cu respectarea obligațiilor față de Universitate. Aprobarea înființării unor astfel de centre este de competența Senatului.

Art.174.

(1) Laboratorul este o structura care poate funcționa în subordinea departamentelor sau centrelor de cercetare, și are în dotare instalații și echipamente dedicate unui program formativ și/sau de cercetare științifică.

(2) Înființarea unui laborator este de competența departamentului sau centrului de cercetare, cu aprobarea Senatului.

Art.175.

(1) Universitatea poate înființa, pe perioadă determinată și pe proiecte, unități de cercetare distincte sub raportul bugetului de venituri și cheltuieli, care au autonomie și statute proprii, aprobate de Senatul universitar.

(2) Unitățile de cercetare sunt organizate, astfel încât, să asigure criteriile și standardele de calitate, să gestioneze în mod eficient activitățile de învățământ, cercetare, producție sau transfer

cognitiv și tehnologic și să asigure sprijinul administrativ adecvat membrilor comunității universitare.

(3) Conducerea acestor unități este asigurată de un director numit de Senatul universității.

Art.176.

(1) În departamente, unități sau centre de cercetare și microproducție poate funcționa pe posturi distincte și personal de cercetare cu contract de muncă pe perioadă determinată sau nedeterminată.

(2) Personalul de cercetare desfășoară activități specifice, stabilite în fișa individuală a postului de către conducerea departamentului.

Art.177.

Structura Departamentală de Cercetare-Dezvoltare asigură managementul activităților de cercetare și a proiectelor de cercetare-dezvoltare derulate de personalul instituției răspunzând optim cerințelor personalului implicat în cercetare. Funcționarea acestuia se realizează pe baza Regulamentului de organizare și funcționare al Departamentului de Cercetare-Dezvoltare.

CAPITOLUL XIV RĂSPUNDEREA JURIDICĂ

Art.178.

(1) Răspunderea juridică reprezintă acea formă a răspunderii sociale generată de încălcarea normelor de drept printr-un fapt ilicit și care determină suportarea consecințelor corespunzătoare de către cel vinovat.

(2) Răspunderea juridică poate fi de natură disciplinară, patrimonială, civilă, contravențională sau penală.

Art.179.

Răspunderea juridică se bazează pe următoarele principii:

- principiul legalității răspunderii;
- principiul răspunderii pentru fapta săvârșită cu vinovăție;
- principiul răspunderii personale;
- principiul unicității răspunderii;
- principiul justeței sau proporționalității răspunderii;
- principiul umanismului răspunderii;
- principiul celerității sau operativității tragerii la răspundere.

1. Răspunderea disciplinară

Art.180.

(1) Universitatea dispune de prerogativa disciplinară, având dreptul de a aplica, potrivit legii, sancțiuni disciplinare salariaților săi ori de câte ori constată că aceștia au săvârșit o abatere disciplinară.

(2) Abaterea disciplinară este o faptă în legătură cu munca și care constă într-o acțiune sau inacțiune săvârșită cu vinovăție de către salariat, prin care acesta a încălcat normele legale, cartă, regulamentul intern, contractul individual de muncă sau contractul colectiv de muncă aplicabil, ordinele și dispozițiile legale ale conducătorilor ierarhici.

(3) Pentru aceeași abatere disciplinară se poate aplica numai o singură sancțiune.

(4) Formele vinovăției sunt intenția și culpa.

Art. 181.

Angajatorul stabilește sancțiunea disciplinară aplicabilă în raport cu gravitatea abaterii disciplinare săvârșite de salariat, avându-se în vedere următoarele:

- a) împrejurările în care fapta a fost săvârșită;
- b) gradul de vinovăție a salariatului;
- c) consecințele abaterii disciplinare;
- d) comportarea generală în serviciu a salariatului;
- e) eventualele sancțiuni disciplinare suferite anterior de către acesta.

2. Sancțiuni disciplinare

Art.182.

(1) Personalul didactic și de cercetare, personalul didactic și de cercetare auxiliar din Universitate răspunde disciplinar pentru încălcarea îndatoririlor ce îi revin potrivit contractului individual de muncă, precum și pentru încălcarea normelor de comportare care dăunează interesului învățământului și prestigiului instituției.

(2) Sancțiunile disciplinare care se pot aplica personalului didactic și de cercetare sunt următoarele:

- a) avertisment scris;
- b) diminuarea salariului de bază, cumulat, când este cazul, cu indemnizația de conducere;
- c) suspendarea, pe o perioadă determinată de timp, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcții didactice superioare ori a unei funcții de conducere, ca membru în comisii de doctorat, de master sau de licență;
- d) destituirea din funcția de conducere din învățământ;
- e) desfacerea disciplinară a contractului de muncă.

Art.183.

(1) În Universitate, propunerea de sancționare disciplinară se face de către șeful de departament sau de unitate de cercetare, proiectare, microproducție, de către decan ori rector sau de cel puțin 2/3 din numărul total al membrilor departamentului, consiliului facultății sau Senatului universitar, după caz. Aceștia acționează în urma unei sesizări primite sau se autosesizează în cazul unei abateri constatate direct.

(2) Avertismentul scris și diminuarea salariului de bază, cumulat, când este cazul, cu indemnizația de conducere, se stabilesc de către consiliile facultăților, iar suspendarea, pe o perioadă determinată de timp, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcții

didactice superioare ori a unei funcții de conducere, ca membru în comisii de doctorat, de master sau de licență, destituirea din funcția de conducere din învățământ și desfacerea disciplinară a contractului de muncă se stabilesc de către senatele universitare.

(3) Decanul sau rectorul, după caz, pune în aplicare sancțiunile disciplinare.

(4) Sancțiunile se comunică, în scris, personalului didactic și de cercetare, precum și personalului didactic și de cercetare auxiliar din subordine de către serviciul de resurse umane al instituției.

Art.184.

Sancțiunea disciplinară se aplică numai după efectuarea cercetării faptei sesizate, audierea celui în cauză și verificarea susținerilor făcute de acesta în apărare.

Art.185.

(1) Sub sancțiunea nulității absolute, nicio măsură nu poate fi dispusa mai înainte de efectuarea unei cercetări disciplinare prealabile.

(2) În vederea desfășurării cercetării disciplinare prealabile, salariatul va fi convocat în scris de comisia de analiză a abaterilor disciplinare, precizându-se obiectul, data, ora și locul audierii.

(3) Neprezentarea salariatului la convocare fără un motiv obiectiv dă dreptul Universității să dispună sancționarea acestuia, fără efectuarea cercetării disciplinare prealabile.

(4) În cursul cercetării disciplinare prealabile salariatul are dreptul să formuleze și să susțină toate apărările în favoarea sa și să ofere comisiei de analiză a abaterilor disciplinare toate probele și motivațiile pe care le consideră necesare.

(5) Pentru investigarea abaterilor disciplinare săvârșite de personalul didactic, personalul din cercetare sau personalul administrativ, se constituie comisii de analiză formate din 3 - 5 membri, cadre didactice care au funcția didactică cel puțin egală cu a celui care a săvârșit abaterea și un reprezentant al organizației sindicale.

(6) Comisiile de analiză sunt numite, după caz, de:

a) rector, cu aprobarea Senatului universitar;

b) Ministerul Educației Naționale, pentru personalul de conducere al Universității și pentru rezolvarea contestațiilor privind deciziile senatelor universitare.

Art.186.

(1) Rectorul universității dispune aplicarea sancțiunii disciplinare printr-o decizie emisă în formă scrisă, în termen de 30 de zile calendaristice de la data luării la cunoștință despre săvârșirea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de 6 luni de la data săvârșirii faptei.

(2) Sub sancțiunea nulității absolute, în decizie se cuprind în mod obligatoriu:

a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară;

b) precizarea prevederilor din lege, carta universitară, regulamente, contractul individual de munca sau contractul colectiv de muncă aplicabil care au fost încălcate de salariat;

c) motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de salariat în timpul cercetării disciplinare prealabile sau motivele pentru care nu s-a putut efectua cercetarea;

d) temeiul de drept în baza căruia sancțiunea disciplinară se aplică;

e) termenul în care sancțiunea poate fi contestată;

f) instanța competentă la care sancțiunea poate fi contestată.

(3) Decizia de sancționare se comunică salariatului în cel mult 5 zile calendaristice de la data emiterii și produce efecte de la data comunicării.

(4) Comunicarea se face personal salariatului, cu semnătură de primire, ori, în caz de refuz al primirii, prin scrisoare recomandată, la domiciliul sau reședința comunicată de acesta.

(5) Decizia de sancționare poate fi contestată de salariat la instanțele judecătorești competente în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării.

Art.187.

Sancțiunea disciplinară se radiază de drept în termen de 12 luni de la aplicare, dacă salariatului nu i se aplică o nouă sancțiune disciplinară în acest termen. Radierea sancțiunilor disciplinare se constată prin decizie a angajatorului emisă în formă scrisă.

Art.188.

(1) Orice persoană poate sesiza conducerea Universității cu privire la săvârșirea unei fapte ce poate constitui abatere disciplinară. Sesizarea se face în scris, sub semnătură și se înregistrează la registratura unității/instituției de învățământ.

(2) Dreptul persoanei sancționate disciplinar de a se adresa instanțelor judecătorești este garantat.

(3) Abaterile grave de la normele de etică universitară sunt asimilate abaterilor disciplinare.

3. Răspunderea patrimonială

Art.189.

Personalul didactic, de cercetare, didactic auxiliar și nedidactic răspunde patrimonial, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, pentru pagubele materiale produse angajatorului din vina și în legătură cu munca lor.

Art.190.

(1) Universitatea este obligată, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, să îl despăgubească pe angajat în situația în care acesta a suferit un prejudiciu material sau moral din culpa Universității în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în legătură cu serviciul.

(2) În situația în care Universitatea a plătit despăgubiri unor persoane fizice sau juridice din culpa unui angajat aceasta își va recupera prejudiciul de la angajatul vinovat.

Art.191.

(1) Personalul didactic, de cercetare, didactic auxiliar și nedidactic nu răspunde pentru pagubele provocate de forța majoră sau de alte cauze neprevăzute care nu puteau fi înlăturate și nici de pagubele care se încadrează în riscul normal al activității.

Art.192.

(1) Când paguba produsă Universității este produsă de mai mulți angajați, cuantumul răspunderii fiecăruia se stabilește în raport cu măsura în care a contribuit fiecare la producerea ei.

(2) Dacă măsura în care s-a contribuit la producerea pagubei nu poate fi determinată, răspunderea fiecăruia se stabilește proportional cu salariul său net de la data constatării pagubei.

Art.193.

(1) Dacă un angajat al Universității a încasat de la aceasta o sumă nedatorată angajatul este obligat să o restituie.

(2) Dacă un angajat al Universității a primit bunuri care nu i se cuveneau și care nu mai pot fi restituite în natură sau dacă acestuia i s-au prestat servicii la care nu era îndreptățit, este obligat să suporte contravaloarea lor. Contravaloarea bunurilor sau serviciilor în cauză se stabilește potrivit valorii acestora de la data plății.

Art.194.

(1) Suma stabilită pentru acoperirea daunelor se reține în rate lunare din drepturile salariale care se cuvin persoanei în cauză din partea Universității, conform legii.

(2) Ratele nu pot fi mai mari de o treime din salariul lunar net, fără a putea depăși, împreună cu celelalte rețineri pe care le-ar avea cel în cauză, jumătate din salariu.

Art.195.

În cazul în care acoperirea prejudiciului prin rețineri lunare din salariu nu se poate face într-un termen de maximum 3 ani de la data la care s-a efectuat prima rată de rețineri, Universitatea se poate adresa executorului judecătoresc în condițiile Codului de procedură civilă, conform legii.

**CAPITOLUL XV
DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII**

Art.196.

(1) Carta Universității se adoptă de Senatul Universității prin votul majorității membrilor Senatului.

(2) După adoptare, Carta se transmite spre avizare Ministerului educației, care va emite o rezoluție în acest sens, în termen de maximum 30 de zile de la data solicitării înaintate de Universitate.

(3) În condițiile în care Ministerul educației nu emite rezoluție de avizare în termen de 30 de zile, Carta se consideră avizată tacit, conform legii.

Art.197.

Prezenta Carta universitară intră în vigoare de la data emiterii rezoluției de avizare de către Ministerul educației sau în termen de 30 de zile de la data la care a fost transmisă ministerului solicitarea de avizare.

Art.198.

Propunerea de modificare a Cartei se face la inițiativa președintelui senatului sau a 1/3 din membrii Senatului și se adoptă cu majoritatea calificată a Senatului.

Art.199.

Începând cu data intrării în vigoare a prezentei Carte orice dispoziție contrară se abrogă.

Art.200.

Codul de etică universitară face parte integrantă din prezenta Cartă. Aplicarea prevederilor prezentei Carte și detalierea procedurilor corespunzătoare se realizează prin regulamente specifice, adoptate de către Senatul universitar.

Art.201.

Prezenta Cartă a fost supusă dezbaterii publice prin postare pe website-ul Universității, discuții în catedre, consiliile facultăților și în Senatul universitar.

Prezenta Cartă a fost modificată în ședința Senatului din data de 09 iulie 2015.

CODUL DE ETICĂ UNIVERSITARĂ

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE. NORME DEFINIȚII

Art.1.

(1) Prezentul Cod de etică universitară se aplică tuturor angajaților U.C.B (personalului didactic titular și asociat, personalului de cercetare titular și asociat, personalului didactic și de cercetare auxiliar și personalului nedidactic – indiferent de tipul contractului de muncă) și tuturor studenților cuprinși în ciclurile și formele de învățământ ale universității.

(2) Codul se întemeiază în prevederile Legii educației, în Carta U.C.B, în alte acte normative cu incidență în domeniu, precum și în principiile, valorile și normele morale ce guvernează viața universitară.

Art.2.

(1) Codul de etică universitară reglementează conduitele individuale ale membrilor comunității universitare, relațiile dintre aceștia, dintre ei și instituția de învățământ superior, prin raportare la valorile și principiile morale asumate individual și în comun.

(2) Asumarea valorilor și principiilor morale decurge din acceptarea voluntară a apartenenței la comunitatea universitară, presupunând acceptarea concomitentă a drepturilor și obligațiilor corelative.

Art.3.

(1) Sub incidența Codului intră abaterile de la normele etice de conduită universitară și abaterile de la normele etice de conduită în cercetarea științifică.

(2) În U.C.B, ca în oricare instituție de învățământ superior, răspunderea pentru încălcarea normelor ce reglementează raporturile specifice comunității academice îmbracă forma *răspunderii juridice* și *răspunderii extrajuridice*.

(3) Răspunderea juridică are ca forme: răspunderea penală, răspunderea administrativă (inclusiv contravențională), răspunderea civilă (delictuală și contractuală) și răspunderea disciplinară. Răspunderea juridică nu face obiectul prezentului Cod însă tragerea la răspundere juridică a unei persoane nu o exonerează de răspunderea morală dacă fapta (ele) intră și sub incidența normelor morale.

(4) Pe lângă normele și valorile formale, în comunitatea academică operează și principii, valori și norme informale, cele mai importante dintre acestea reprezentând domeniul eticii universitare.

(5) Încălcarea cu vinovăție a valorilor și normelor etice prin acțiuni sau inacțiuni, reprezintă fapte *anetice*, fiind sancționate ca abateri de la etica universitară.

Art.4.

(1) Autonomia universitară, libertatea academică și strategiile de dezvoltare instituțională sunt însoțite inevitabil în Universitate de o moralitate specifică, de *ethosul universitar*.

(2) Ethosul universitar – înțeles ca *moralitate* a tuturor membrilor comunității universitare – cuprinde:

- a) valori morale;
- b) principii morale;
- c) idealul și scopul etic;
- d) atitudini, caractere, tradiții morale, obiceiuri etice, artefacte, simboluri specifice culturii universitare, comunității academice;
- e) norme morale.

(3) Ethosul universitar include precumpănitor ideile de *Bine, Datorie, Dreptate, Cinste, Corectitudine, Imparțialitate, Adevăr, Solidaritate, Merit profesional, Onestitate* etc, idei în jurul cărora se cristalizează valorile morale universitare.

(4) Etica universitară (morală universitară) reprezintă setul de principii, valori și norme privitoare la comportamentul universitar.

(5) Fiind o etică aplicată, etica universitară vizează fenomene sau cazuri morale particulare – în esență problemele *mediului universitar* – și ierarhizează conduitele în termenii unui binom apreciativ: membrii comunității universitare sunt apreciați ca *buni*, iar acțiunile lor *morale, corecte, etice* sau apreciați ca persoane *imorale, incorecte, anetice*.

(6) În Universitate conduitele nu pot îmbrăca forma *amoralului*, faptele fiind apreciate ca morale (etice) sau imorale (anetice).

(7) Etica universitară este *impersonală, obiectivă și constantă* și presupune raportare atât la *caracterul individual*, cât și la *normele universitare* care guvernează și limitează comportarea fiecărui membru din universitate, îndeosebi cele referitoare la ceea ce este bine și ceea ce este rău pentru instituție și membrii ei.

(8) Etica (morală) universitară se circumscrie *scopului etic*.

Art.5.

Scopul etic al U.C.B. este proiecția ideală asupra unei conviețuiri în activitate *cu și pentru celălalt*. În corespondență cu scopul, etica universitară exprimă o perspectivă asupra modului în care Universitatea, fiecare membru al ei, înțeleg să formeze personalități individuale prin integrare socială și transmitere culturală și să realizeze cercetare științifică în condiții de competitivitate.

Art.6.

(1) Universul valoric – normativ al U.C.B transcende fiecare status individual și profesional. El precede intrarea în comunitatea academică și implică asumarea conștientă și benevolă a valorilor și normelor comunității.

(2) Socializarea – înțeleasă ca apartenență intrinsecă la comunitatea universitară, ca integrare individuală – exprimă modalitatea în care *împreună* (prin *coparticipare activă*), toți membrii comunității (și fiecare în parte) asimilează și modifică liantul dintre valorile în care *cred* și valorile pe care le *respectă*, raportându-se la scopul etic.

Art.7.

Cultura organizațională – definită în termenii conștiinței de sine a apartenenței – se întemeiază în prezumția absolută că fiecare membru al comunității (definit prin atributele statusului individual, componentă a statusului de grup, profesional), fiind înzestrat cu rațiune, *este capabil să aprecieze* faptele, lucrurile, acțiunile, evenimentele, dar și pe ceilalți (semenii lui), prin termeni precum: *bine* (bun) – *rău*, *demn* – *nedemn*, *util* – *vătămător*, *cinstit* – *necinstit*, *rațional* – *demagog*, *drept* – *nedrept*, *integru* – *părtinitor*, *onest* – *infatuat* etc.

Art.8.

(1) Judecățile de apreciere pot fi adevărate sau false, valorizarea implicând *preferințe* diferite. Întemeierea judecăților de apreciere în U.C.B, precum și validitatea lor depind de gradele de obiectivitate prin care sunt exprimate și urmărite interesele în interiorul relației: *interes public* – *interes personal*.

(2) Relația interes public – interes personal se obiectivează în *drepturi* și *obligații corelative*.

(3) Ethosul universitar al U.C.B. presupune, atât drepturi, libertăți, privilegii legitime, cât și obligații, constrângeri asumate, recunoașterea meritelor fiecăruia, responsabilizare și răspundere.

(4) Judecățile de apreciere și atitudine pot fi morale – imorale, etice – anetice, corecte – incorecte (cinstite – necinstite), adevărate – false.

(5) Judecățile de apreciere și atitudine se obiectivează în *conduite* morale – imorale, etice – anetice, corecte – incorecte, reale – disimulate etc.

(6) Conduitele pot contribui la *binele* U.C.B. și membrilor comunității academice (vizibilitate și apreciere pozitivă, prestigiu instituțional și profesional, respect, poziție egal acceptată în competiții, recunoaștere a valorii activităților și valorii absolvenților, civilizație academică, legitimare și legitimitate ș.a) sau la *răul* UCB și, implicit, al membrilor comunității (apreciere negativă, degradare a statutului profesional și cadru referențial negativ, dezordine și dezorganizare instituțională, decredibilizare, anomie funcțională, dispreț, considerarea aprioric inferioară a prestației personalului din U.C.B. prin raportare la alte universități, nerecunoașterea și aprecierea în termeni negativi a activităților, considerarea – aprioric – a absolvenților ca slab pregătiți, conduite iresponsabile, neacademice, izolare a instituției, rază negativă de încredere a capitalului educațional ș.a).

(7) Binele este valoare morală și nu o simplă reacție subiectivă – de plăcere sau neplăcere, satisfacție sau insatisfacție, atașament sau respingere.

Fiind *valoare*, binele incumbă reciprocitate între membrii comunității academice, reciprocitate corelată *drepturilor, îndatoririlor, răspunderilor* personale. În U.C.B. fiecare individ se raportează la ceilalți (în totalitate, dar și la fiecare în parte). Membrul comunității academice este *singular*, dar nu singur. El nu poate fi solitar ci, în baza intereselor legitime ale celorlalți (în măsură egală cu legitimitatea propriilor interese), a nevoilor lor și nevoilor instituției, individul singular trebuie să fie *solidar*.

(8) Dacă *preferințele* fac ca indivizii să se deosebească între ei, valorile morale îi unesc în *comunitatea spirituală supraindividuală*; *judecata rațională* este facultatea unică și aptă să

conceapă și să legitimeze ceea ce este *general și durabil* (valorile) în condiția de universitar și nu plăcerile, înclinațiile hipersubiectuale sau capriciile egocentrice, depersonalizante.

Art.9.

(1) În U.C.B. educația morală este – alături de educația științifică, tehnologică, estetică – latură esențială a educației durabile. Având calitatea de formatori, membrii corpului didactic trebuie să se manifeste ca veritabile modele morale.

Relativismul generalizat, generator de atitudini și comportamente constant unidimensional – contestatoare la adresa celorlalți, suprapus peste o supraevaluare a propriului «eu» nu are nimic comun cu ethosul universitar. Etica instrumentalist – utilitară, uneori chiar mercantilă, golită de valori și norme nu este compatibilă cu etica promovată în U.C.B.

(2) În U.C.B. *cinstea, onestitatea, binele, bunătatea, loialitatea, toleranța, compasiunea, prudența, cumpătarea, buna – credință, simplitatea, altruismul, solidaritatea, responsabilitatea publică asumată individual* sunt *valori morale*. Faptele întemeiate în aceste valori sunt etalon în apreciere. Expresiile jignitoare, rostite în tonalități amenințătoare sau în spații nelegitime ce permit conduite lașe, nedemne sunt repudiate în comunitatea academică.

Art.10.

(1) Personalul didactic, de cercetare și auxiliar, studenții precum și ceilalți angajați din U.C.B. trebuie să înțeleagă rolul conștiinței de sine al culturii organizaționale, cultură exprimată în conștiința apartenenței la același sistem de valori, la viața academică activă, la înfăptuirea finalităților educaționale, la promovarea instituției în plan național și internațional. Valoarea individuală nu stă nici în opiniile calomnioase rostite în spații nelegitime, nici în nemunca acoperită prin procedee relativist – contestatoare.

(2) În U.C.B. valoarea este relația de apreciere a *bunului public*, creat de universitate, în care se regăsește munca fiecărui membru al comunității, în virtutea corespondenței dintre însușirile acestuia (raritatea, unicitatea, competitivitatea) și năzuințele oamenilor din societatea cunoașterii.

(3) Valoarea activității din U.C.B. nu are nimic comun cu tehnicile repetitive și informația deja perisabilă ce se transmite încă de unele cadre didactice.

Valoarea muncii în U.C.B. – suport axiologic al calității – presupune un produs – *bunul public* – flexibil, adaptabil contextual, cu deschidere permanentă spre îmbogățire creativă, spre asimilarea noului, spre abordarea inter și transdisciplinară.

Valoarea activității din universitate este centrată în apreciere pe student și circumscrisă competențelor și finalităților ancorate în viitor pentru oricare dintre specializări.

(4) Valorile morale întemeiază normele morale.

CAPITOLUL II NORMELE MORALE

Art.11.

Normele morale sunt o categorie a normelor sociale care reprezintă reguli de conduită instituite sau recunoscute de opinia publică în baza unui sistem de valori morale, obligatorii în

raporturile dintre subiecții morali, a căror aplicare este asigurată prin conștiința morală, iar la nevoie, prin forța coercitivă a opiniei publice.

Art.12.

(1) Caracteristicile normelor morale universitare sunt: asumarea conștiință a prescripțiilor normelor, semnificația lor socială și supraindividuală, dimensiunea rațională și rezonabilă, funcția de model, prototip de acțiune și raportare, funcția de standard de apreciere prin intermediul conștiinței comunității universitare.

(2) Norma morală universitară este etalon, criteriu unic (standard) de îndrumare și apreciere a conduitei membrilor comunității academice, în funcție de care o anumită conduită este considerată etică sau anetică (morală sau imorală).

(3) Normele morale universitare exprimă concepțiile general – acceptate despre automia universitară, libertatea academică instituțională și individuală, răspunderea publică, dreptate, ordine instituțională, cinste, onestitate, corectitudine etc. concepții formate și sedimentate funcție de un sistem de valori.

(4) Normele morale se raportează în principal la *valori* și, în plan secund, la persoane individuale, la *comportamente* și *atitudini*. Prin raportare la comportamente și atitudini se realizează raportarea la persoane ce săvârșesc diverse fapte imorale.

(5) Caracterul *general* și *impersonal* al normelor morale explică și că norma morală se constituie ca o unitate de măsură egală pentru toți subiecții conduitei prescrise, indiferent de pozițiile de status în universitate.

(6) Caracterul *general* al normei morale mai presupune că:

a) normele morale se aplică, în principiu, în mod *repetat*, la un număr de cazuri de același gen;

b) conduita morală generală impusă de norma morală urmează să fie realizată în condițiile prescrise de norma respectivă;

c) norma morală se aplică ori de câte ori sunt întrunite condițiile prevăzute de ipoteza ei.

(7) Caracterul *impersonal* al normelor morale universitare, la rândul său, presupune unele consecințe ce decurg din gradul de generalitate al normei respective:

a) unele norme se adresează *tuturor membrilor* comunității universitare, indiferent de calificarea profesională, calitatea subiectului, statutul juridic;

b) unele norme se adresează doar unor categorii de persoane din universitate: cadre didactice, studenți, personal de conducere etc.;

c) unele norme se adresează exclusiv unor funcții unipersonale: rector, decan, director, etc.

(8) Normele morale universitare manifestă și alte particularități precum:

a) au caracter *volitiv*, la originea lor fiind voința comunității academice, însă caracterul volitiv nu presupune că ele ar exprima arbitrariul; voința celui (celor) care reglementează trebuie să se manifeste în corespondență cu investiția și cu sistemul de valori universitare. Ele trebuie să țină cont, în conținut, de legile obiective;

b) nu se limitează în a reglementa doar conduite și raporturi moral – universitare existente, ci, în anumite situații, ele pot determina apariția unor raporturi moral – universitare care nu ar apărea *altfel* în sfera relațiilor universitare;

c) în anumite situații, normele morale universitare pot să prevadă și să reglementeze apariția, stingerea sau modificarea unor raporturi sau efecte morale care sunt consecința unor evenimente ce se produc independent sau relativ independent de voința subiecților morale (moartea, accidentul, calamitățile naturale, împlinirea unui termen etc.);

d) în practica universitară, normele morale se pot realiza numai trecând prin conștiința membrilor comunității academice. Fiind un spațiu eminent cultural, spațiul universitar indică prezumția că toate persoanele ce compun comunitatea universitară au *capacitatea morală* și, prin urmare, membrul comunității universitare vizat de norma morală are *discernământ* prezumat; conduita morală universitară poate fi *morală* sau *imorală*, niciodată *amorală*;

e) normele morale universitare au caracter obligatoriu: prevederile lor trebuie respectate. Obligativitatea este dispusă între *limitele imperativității* (a dispozițiilor *onerative* și *prohibitive*) și *limitele permisivului* (pentru acest tip de norme morale care *deși* permit acele conduite, caracterul nu e facultativ, ci obligatoriu în sensul necesității respectării lor);

f) obligativitatea normelor morale universitare nu se identifică nici cu exercitarea constrângerii statale, nici cu exercitarea constrângerii opiniei publice; obligativitatea exprimă și modul în care norma universitară are aplicabilitate *imediată, directă, continuă* și necondiționată pe perioada în care este în vigoare și pentru toate cazurile când i se îndeplinesc condițiile de aplicare.

Art.13.

(1) Normele morale universitare care protejează sistemul de valori în U.C.B. pot fi:

a) norme generale (prescripții ce exprimă conduite solicitate *permanent* condiției umane); ele pot fi *onerative* : „Fii demn!”, „Fii cinstit!”, „Fii onest!”, „Fii loial!”, „Fii corect!” etc. sau *prohibitive*: „Nu fi mincinos!”, „Nu fi ipocrit!”, „Nu fi părtinitor!”, „Nu fi nedemn!” etc.

b) norme particulare (prescripții ce solicită conduite exclusiv aplicabile grupului ce constituie mediul universitar): „Nu plagia!”, „Nu dezonoara!”, „Nu defăima!”, „Fii empatic!”, „Fii corect!” etc.

c) norme morale speciale (prescripțiile se referă la cadre didactice, la studenți, la personalul didactic auxiliar etc., în termeni de conduite active sau abținere).

(2) Normele morale universitare nu sunt acoperite doar prin cele *onerative* și *prohibitive*, fiind și norme de *recomandare*, norme permissive (inclusiv supletive), norme *stimulative*, norme definiții.

(3) Sancțiunea normei morale universitare se deosebește de sancțiunea normei juridice. În cazul normei juridice sancțiunea este aplicată de o instanță și poate fi impusă prin decizie administrativă. Sancțiunea morală nu implică obligatoriu coerciția prin intervenția forței de drept.

(4) Sancțiunea morală presupune blamul, disprețul, stigmatizarea prin care se semnalează și judecă dur imoralitatea. Sancțiunea morală poate fi decretată din exteriorul persoanei – judecata opiniei publice la nivelul comunității universitare – sau din interiorul conștiinței individuale –

când individul își dă seama de greșeală, o conștientizează și regretă, se autoblamează, manifestă remușcare sinceră, durabilă.

Art.14.

(1) Abaterile de la normele etice de conduită universitară, precum și cele de la normele etice de cercetare științifică sunt sancționate în conformitate cu prevederile Legii educației, Cartei U.C.B. și prezentului Cod.

(2) Cercetarea abaterilor de la normele de etică și stabilirea sancțiunilor intră în competența Comisiei de etică a U.C.B.

(3) Comisia de etică a U.C.B. funcționează pe baza unui regulament aprobat de Senatul universitar.

CAPITOLUL III

IDEALUL ETIC. PRINCIPIILE ETICE PROMOVATE ÎN U.C.B.

Art.15.

(1) Calitatea de universitar ca și calitatea de student – calitate voluntar asumată în baza unei alegeri raționale – presupune, pe lângă atributele circumscrise statusului profesional, două coordonate intrinseci statusului individual:

a) incompatibilitatea între profesie – ca act de alegere – și stări comportamentale precum: dezinteresul, insensibilitatea, nepăsarea, neimplicarea, calomnierea, denigrarea ș.a.

b) întemeierea orientării și organizării vieții de universitar / student într-un set de trebuințe și interese, de intenții și aspirații *calitativ* – selective presupun interese și *aspirații de rang înalt*, ceea ce exclude posibilitatea de a trăi și lucra *oricum*, de a manifesta disponibilitate spre a accepta *orice*. Standardele morale ale vieții universitare implică, deopotrivă, *libertatea individuală și responsabilitatea asumată*.

(2) Alegerea trebuie să fie *întemeiată*. Temeiul alegerii, deși are aceeași natură *apreciativ – opțională*, ca orice alegere, trebuie să fie de ordin *nesubiectiv, suprapersonal, rațional – obiectiv*.

(3) Alegerea se raportează, voluntar sau nu, *la idealul etic*, fundamentat, la rândul lui, într-un sistem de valori care legitimează *cultura organizațională* a U.C.B.

Art.16.

(1) În acoperirea sferei ethosului universitar operează ca elemente structurale: idealul etic al U.C.B., sistemul de valori care legitimează cultura organizațională, principiile etice, standardele morale și normele morale.

(2) Idealul etic al U.C.B. constă în formarea unei culturi organizaționale care să întemeieze relații funcționale între membrii comunității universitare, între fiecare membru al comunității și comunitate ca sistem în vederea dezvoltării capitalului educațional și întăririi prestigiului instituțional și individual.

(3) Cultura organizațională se exprimă în conștiința de sine a apartenenței în solidar la viața U.C.B, fiind legitimată prin sistemul de valori care asigură afirmarea identității instituției.

Art.17.

(1) Principiile etice promovate cu preponderență în U.C.B. sunt:

- a) principiul binelui distributiv;
- b) principiul complementarității interesului individual și interesului public;
- c) principiul corelării libertății academice cu asumarea răspunderii individuale;
- d) principiul afirmării autonomiei universitare;
- e) principiul egalei demnități și egalei măsuri în evaluarea meritelor și conduitelor;
- f) principiul recompensei funcție de contribuția la afirmarea instituției;
- g) principiul transparenței;
- h) principiul echității;
- i) principiul promovării adevărului și asumării propriilor fapte;
- j) principiul imparțialității;
- k) principiul nediscriminării;
- l) principiul egalei exigențe în autoapreciere și aprecierea celorlalți;
- m) principiul corectitudinii și loialității față de instituție, față de fiecare membru al comunității academice;
- n) principiul contribuției fiecărui membru al comunității academice la creșterea performanței U.C.B.;
- o) principiul respectării etice universitare și eticii cercetării științifice;
- p) principiul empatiei și promovării pedagogiei de sprijin;
- q) principiul asigurării dreptului de proprietate intelectuală, atât la nivelul fiecărui individ, cât și la nivelul instituției, corelat cu răspunderea publică pentru prejudiciile create terților prin exploatarea ilegală și imorală a acestui drept;
- r) principiul evitării situațiilor de incompatibilitate și conflicte de interese, așa cum sunt ele reglementate prin Legea nr.1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și alte legi cu incidență în domeniu;
- s) principiul independenței instituționale față de orice politică partinică;
- ș) principiul răspunderii în solidar a autorilor și îndrumătorilor lucrărilor de licență, disertație, teze de doctorat pentru inexactitățile ce afectează conținutul științific, precum și pentru fapte de plagiat și comercializare a conținuturilor către terți interesați în elaborarea acestor genuri de lucrări;
- t) principiul răspunderii individuale a autorilor de studii, articole, monografii, tratate, ghiduri, lucrări cu conținut didactic, etc. pentru calitatea științifică, exactitatea datelor și originalitatea conținuturilor, în condițiile legii; Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu sancționează plagiatul, precum și încredințarea de către orice autor a produselor științifice publicate, către o altă persoană, spre a fi republicată sub alte nume decât cel al autorului (autorilor) primari. Fapta de acest tip reprezintă complicitate la plagiat;
- ț) principiul respectării adevărului în documentațiile elaborate pentru participarea la competițiile de granturi și contracte naționale/internaționale;

u) principiul respectării adevărului în întocmirea dosarelor pentru participarea la concursurile privind ocuparea posturilor didactice/de cercetare;

v) principiul publicității contribuției personale la dezvoltarea științifică a domeniului de referință pentru fiecare membru al comunității academice;

w) principiul răspunderii în solidar a referenților la diferite lucrări publicate și a autorilor acestor lucrări pentru conținutul științific al acestora; principiul contribuțiilor personale la dezvoltarea cercetării;

x) principiul transparenței evaluării și asumării răspunderii pentru evaluările incorecte;

z) principiul încurajării tinerilor în promovarea contribuțiilor personale la dezvoltarea cercetării științifice și psihopedagogice;

aa) principiul reparării prejudiciului creat prin excedarea nelegitimă și ilegală a dreptului de proprietate intelectuală de către cei vinovați;

ab) principiul stimulării creativității și remunerării corespunzătoare a activităților performante;

ac) principiul responsabilizării personalului Universității „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu pentru inserția eficientă a absolvenților;

ad) principiul stimulării parteneriatelor în educație.

(2) Principiile etice sunt învestite cu titlu obligatoriu pentru toți membrii comunității academice. Încălcarea lor atrage după sine răspunderea morală.

Art.18.

(1) Standardele morale se stabilesc funcție de idealul etic asumat și presupun fixarea și utilizarea unor *criterii* în judecățile morale.

(2) Un *criteriu al moralității* reprezintă, în fapt, un procedeu de ordin *apreciativ* prin care se dobândește convingerea că subiectul se poziționează într-o conduită morală sau imorală.

(3) Standardele morale universitare:

a) fac referire la comportament, comportament ce are legătură cu un principiu moral;

b) vizează prioritatea de rang, prin raportare la celelalte standarde, inclusiv în fața propriului interes;

c) sunt just întemeiate;

d) se întemeiază atât în valori generale, cât și în valori specifice universitare; includ atât norme morale specifice, cât și principii morale mai generale.

CAPITOLUL IV
VALORI MORALE ALE U.C.B.

IV.1. LIBERTATEA ACADEMICĂ

Art.19.

Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu este o instituție apolitică partinic în care este promovată libertatea academică în condițiile statului de drept și a respectării drepturilor omului.

Art.20.

(1) Universitatea este un spațiu liber de ingerințe, presiuni și constrângeri politice, religioase și de putere economică, exceptând constrângerile de natură științifică, legală și etică.

(2) Credințele religioase, atașamentele politice, alte categorii de credințe sau convingeri sunt, în spațiul universitar laic, o problemă privată a membrilor comunității academice. Ele nu pot să fie impuse altora, prin abuz de putere și autoritate.

(3) Aparența la comunitatea universitară nu îngrădește în nici un mod opțiunile politice ale membrilor ei, ca persoane particulare, în afara spațiului Universității.

(4) Afilierea unui membru al comunității universitare la un partid politic este o opțiune strict personală și nu angajează cu nimic instituția sau o subdiviziune a acesteia.

Art.21.

(1) Membrii comunității academice au libertate în selectarea și discutarea subiectelor relevante, în examinarea critică a valorilor, normelor, instituțiilor și practicilor sociale în spiritul onestității intelectuale și al responsabilității pentru producerea și răspândirea cunoașterii.

(2) Membrii comunității academice sunt protejați față de cenzură, manipulări, persecuții, în condițiile respectării standardelor științifice și responsabilităților profesionale.

Art.22.

Orice membru al comunității universitare trebuie să evite lezarea libertății celorlalți, pe baza respectului pentru diferențe. În același timp, sunt încurajate: abordarea critică, parteneriatul intelectual și cooperarea, indiferent de opiniile politice sau de credințele religioase, cu condiția nelezării demnității celorlalți.

IV.2. AUTONOMIA PERSONALĂ

Art.23.

Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu promovează un mediu propice exercitării autonomiei personale.

Art.24.

Autonomia personală în spațiul universitar presupune posibilitatea de a alege individual, în cunoștință de cauză, programele de studiu și cercetare, traseele de carieră academică, oportunitățile și nivelul de excelență la care o persoană dorește să acceadă. În acest sens, toate informațiile de importanță pentru membrii comunității academice sunt puse la dispoziția tuturor celor interesați și publicate pe pagina web ale universității.

IV.3. DREPTATEA ȘI ECHITATEA

Art.25.

(1) Membrii comunității universitare trebuie să fie tratați drept, corect și echitabil.

(2) Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu promovează principiul potrivit căruia dreptatea și echitatea se bazează pe distribuirea corectă și echitabilă a puterii și prevenirea abuzului de putere.

(3) Singurele forme de autoritate admise sunt autoritatea legii și autoritatea epistemică. Ierarhia administrativă este obligatorie.

Art.26.

Realizarea deplină a valorilor morale de dreptate și echitate în mediul universitar presupune, în special:

- a) nediscriminarea și egalitatea șanselor;
- b) prevenirea și eliminarea conflictelor de interese;
- c) prevenirea și combaterea corupției.

Art.27.

(1) În Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu nu sunt admise discriminări pe criterii de vârstă, etnie, sex, origine socială, orientare politică sau religioasă, orientare sexuală sau alte tipuri de discriminare, cu excepția măsurilor afirmative prevăzute de lege.

(2) Universitatea asigură egalitatea de șanse și de tratament cu privire la dezvoltarea personală a tuturor membrilor comunității academice.

(3) Membrii comunității universitare sunt obligați să examineze și să aplice cu obiectivitate criteriile de evaluare a competenței profesionale, excluzând orice formă de tratament discriminator.

(4) Politica de nediscriminare acoperă toate domeniile activității universitare și în special: admiterea și înmatricularea studenților, evaluarea lor academică, angajarea și evaluarea personalului didactic, didactic-auxiliar sau nedidactic, promovarea profesională, promovarea în organisme sau funcții de conducere, accesul la drepturile oferite de Carta Universitară.

Art.28.

(1) Universitatea ia măsurile necesare pentru a evita situațiile care pot conduce la conflicte de interese.

(2) Persoanele care se află în relație de soți, afini și rude până la gradul al III-lea inclusiv nu pot ocupa concomitent funcții astfel încât unul sau una să se afle față de celălalt sau cealaltă într-o poziție directă de conducere, control, autoritate sau evaluare instituțională la orice nivel în universitate și nu pot fi numiți în comisii de doctorat, comisii de evaluare sau comisii de concurs ale căror decizii afectează soții, rudele sau afinii până la gradul al III-lea inclusiv.

(3) Membrilor comunității universitare le sunt interzise practici precum favoritismul, nepotismul, aplicarea unor standarde duble în evaluare, calomnierea, insulta.

(4) Calitatea de cadru didactic este incompatibilă cu conduitele imorale.

Art.29.

Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu ia măsuri pentru a elimina și sancționa orice formă de corupție, cum ar fi: luarea sau darea de mită, primirea de foloase necuvenite, traficarea clientelărilor a examenelor de admitere, a examenelor din sesiuni și a examenelor de absolvire sau a concursurilor pentru ocuparea posturilor, ori pentru promovare, inclusiv practicarea „pilelor” ierarhice sau colegiale.

IV.4. MERITUL

Art.30.

(1) Singura ierarhizare calitativă acceptată în Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu este cea a meritului.

(2) Universitatea asigură recunoașterea, cultivarea și recompensarea meritelor personale și colective care conduc la împlinirea menirii sale instituționale. Printre acestea se numără dedicarea față de profesie și studiu, față de instituție și membrii comunității academice, creativitatea și talentul, eficiența și performanța, vizibilitatea în plan național și internațional.

(3) Evaluarea meritului se face în exclusivitate după rezultate.

(4) În cazul cadrelor didactice și al cercetătorilor, meritul se stabilește, în principal, în funcție de: calitatea cursurilor, a seminarelor, a activității de îndrumare a studenților, a publicațiilor științifice, câștigarea de granturi de dezvoltare și cercetare individuală și instituțională, rezultatele evaluării activității didactice, de cercetare, colegială și la cea realizată de către studenți, implicarea în dezvoltarea instituțională, a programului de studiu, al domeniului propriu, în rezolvarea problemelor studenților, atitudinea față de progresul personal, prestigiul adus instituției.

(5) În cazul studenților, meritul se stabilește în contextul unor criterii de evaluare a performanțelor la cursuri, seminare și laboratoare, la concursuri profesionale, la sesiuni de comunicări științifice studențești, la licențe și disertații, în implicarea în viața asociativă, acțiuni civice, de voluntariat etc.

IV.5. ONESTITATEA ACADEMICĂ ȘI CORECTITUDINEA INTELECTUALĂ

Art.31.

(1) Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu apără dreptul de proprietate intelectuală.

(2) Proprietatea intelectuală include invențiile, inovațiile și drepturile de autor pentru diferite categorii de lucrări științifice de specialitate, psihopedagogie și didactice.

(3) Cadrele didactice și de cercetare au obligația să respecte dreptul la calitatea de autor al operei pe care o utilizează în realizarea oricărei lucrări de creație intelectuală prin citarea corectă și/sau indicarea sursei de documentare.

(4) Studenții de la programele de studii universitare de licență și de masterat, precum și doctoranzii au obligația să respecte dreptul la calitatea de autor al operei pe care o utilizează în realizarea articolelor, referatelor, lucrărilor de diplomă, de disertație și de doctorat prin citarea corectă și/sau indicarea sursei de documentare.

(5) Îndrumătorii lucrărilor de licență, de diplomă, de disertație și de doctorat răspund în solidar cu autorii acestora de asigurarea originalității conținutului acestora.

(6) Membrii comunității academice care au participat la diferite stagii de cercetare vor fi menționați atunci când rezultatele cercetării devin publice, în spiritul onestității profesionale, al recunoașterii meritelor acestora.

Art.32.

În Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu sunt interzise:

- a) comercializarea de lucrări științifice în vederea facilitării falsificării de către cumpărător a calității de autor al unei lucrări de licență, de diplomă, de disertație sau de doctorat și a altor lucrări;
- b) plagiatul;
- c) încredințarea de către orice autor a produselor științifice publicate către o altă persoană spre a fi republicate sub alt nume decât cel al autorului;
- d) însușirea fără drept a calității de autor al unei opere de creație intelectuală în alte situații care nu intră sub incidența prevederilor art.18 lit.a-c din prezentul Cod;
- e) includerea unor date false în documentațiile elaborate pentru participarea la competițiile de granturi și contracte naționale/internaționale, în dosarul pentru participarea la concursurile privind ocuparea posturilor didactice / de cercetare ori în dosarul de angajare;
- f) orientarea activității de cercetare a studenților, masteranzilor, doctoranzilor în scopul obținerii unui folos material sau personal nepatrimonial de către cadrul didactic îndrumător;
- g) orice altă formă de fraudă intelectuală precum: copiatul în cadrul examenelor sau concursurilor, „fabricarea” rezultatelor cercetărilor, substituirea lucrărilor sau a identității persoanelor examinate;
- h) comercializarea lucrărilor de diplomă coordonate anterior;
- i) condiționarea studenților de intrarea la examene sau de promovarea acestora prin cumpărarea unor lucrări sau cărți ale cadrelor didactice;
- j) multiplicarea sub orice formă a unor lucrări, fără acordul autorului.

Art.33.

(1) Constituie plagiat însușirea ideilor, metodelor, procedurilor, rezultatelor științifice tehnologice, rezultatelor cercetării științifice realizate de un alt autor, fără ca autorul să fie indicat precum și preluarea integrală sau parțială a unui material realizat de un alt autor, fără a se indica sursa.

(2) O acuzație de plagiat, pentru a fi validă, trebuie însoțită de dovada clară a plagierii, prin indicarea textului sau textelor din care se presupune că s-a plagiat și a depunerii întregii documentații asupra lucrării ce urmează a fi analizată.

IV.6. TRANSPARENȚA

Art.34.

(1) Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu respectă principiul transparenței tuturor categoriilor de informații care interesează membrii comunității universitare, potențialii candidați, absolvenții, instituțiile cu care colaborează și publicul larg, asigurând o informare consistentă și corectă.

(2) Transparența este asigurată în toate activitățile care privesc admiterea, evaluarea, angajarea, promovarea și utilizarea resurselor universității. Toate aceste informații sunt publicate pe pagina web a instituției.

(3) Este interzisă ascunderea, falsificarea sau denaturarea informațiilor la care au dreptul membrii săi și publicul larg.

(4) Sunt exceptate de la publicitate:

- a) informațiile clasificate;
- b) datele personale;
- c) datele care prin lege sunt definite ca fiind confidențiale.

(5) Activitățile didactice (cursuri, seminarii, activități practice ș.a), precum și activitățile de evaluare sunt publice în U.C.B. Caracterul public al activităților nu poate afecta ordinea academică.

Art.35.

Studentii au dreptul la acces în privința informațiilor despre criteriile de evaluare la examene, colocvii etc., încă de la începutul fiecărui curs (seminar, laborator etc.), precum și la explicații privind notele obținute.

Art.36.

Acolo unde este cazul, membrii comunității academice au obligația ca în cercetările și publicațiile lor să menționeze, în mod expres, sprijinul material acordat de universitate sau de alte organizații, instituții, firme sau persoane fizice pentru realizarea cercetării sau publicației respective.

IV.7. RESPONSABILITATEA PERSONALĂ ȘI PROFESIONALĂ

Art.37.

(1) Universitatea încurajează aplicarea principiului responsabilității personale și profesionale care impune evitarea comportamentelor de natură a provoca rău unei alte persoane și, totodată, adoptarea unui comportament respectuos în scopul menținerii unui climat adecvat mediului academic.

(2) Membrii comunității universitare trebuie să se distingă prin implicare activă în problemele profesionale și publice, prin colegialitate și atitudine civică, precum și printr-un comportament respectuos în scopul creșterii prestigiului instituției.

Art.38.

Răspunderea pentru respectarea dispozițiilor prezentului Cod revine fiecărui membru al comunității universitare. Responsabilitatea individuală se exercită în limitele libertății academice instituționale și autonomiei universitare.

Art.39.

Sunt interzise și supuse sancționării: prejudicierea, în orice mod și prin orice mijloace a prestigiului Universității, dezinformarea, manipulările denigratoare, denigrarea publică a programelor, proiectelor, ofertelor manageriale, strategiilor elaborate de cadre didactice, precum și atingerile aduse onoarei, reputației și demnității persoanelor din propria instituție și din alte instituții universitare, de către membrii comunității universitare.

IV.8. RESPECTUL ȘI TOLERANȚA

Art.40.

(1) Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu promovează un tip de comunitate universitară în care este respectată demnitatea fiecăruia într-un climat de cooperare, care exclude orice manifestări și forme de hărțuire, umilire, dispreț, intimidare, defăimare.

(2) Respectul față de ceilalți presupune rezolvarea eventualelor dispute prin argumente raționale și nu prin utilizarea unor tipuri de limbaj trivial sau acțiuni care reprezintă atacuri la persoană.

(3) Studenții au obligația să respecte autoritatea personalului didactic, de cercetare, didactic auxiliar și nededactic, precum și autoritatea organismelor de conducere ale Universității și ale facultăților.

(4) Universitatea cultivă spiritul de toleranță față de diferențele între oameni, între opinii, credințe și preferințe intelectuale, cu condiția ca acestea să nu afecteze prestigiul instituției.

Art.41.

(1) În Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu sunt interzise și supuse sancționării:

a) orice manifestare sau comportament cu caracter misogin, mizantrop, naționalist - șovin, de instigare la ură rasială sau națională, orice tratament discriminator pe motiv de orientare sau apartenență politică, convingeri religioase, etnie, handicap sau origine socială, precum și orice formă de hărțuire;

b) adresarea de injurii și jigniri celorlalți membri ai comunității academice indiferent de raporturile ierarhice; imixtiunea în viața privată a angajaților și studenților este interzisă;

c) orice alt comportament ce aduce atingere demnității sau creează o atmosferă intimidantă, ostilă, degradantă, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unei persoane sau a unui grup de persoane.

(2) Încălcarea cu vinovăție a acestor interdicții se sancționează.

IV.9. BUNĂVOINȚA ȘI GRIJA

Art.42.

(1) Universitatea promovează bunăvoința și grija față de membrii comunității academice încurajând recunoștința față de cei merituoși, compasiunea, sprijinul față de cei aflați în nevoie, amabilitatea, politețea, altruismul, înțelegerea, solidaritatea, sollicitudinea, promptitudinea și încrederea față de toți membrii comunității academice. Totodată, sunt descurajate comportamentele care denotă invidie, cinism, vanitate, lipsă de amabilitate, dezinteres, neimplicare.

(2) Bunăvoința și grija nu trebuie să submineze imparțialitatea în evaluare și nu pot să fie folosite ca pretext pentru părtiniri.

IV.10. COLEGIALITATEA

Art.43.

Activitatea în comunitatea academică presupune colaborarea membrilor acesteia, în spirit de colegialitate și respect reciproc.

Art.44.

Colegialitatea implică, în special:

- a) respect datorat fiecărui membru al comunității academice;
- b) obligația de asistență între membrii comunității academice, materializată în suplinirea colegială la nevoie, acordarea de sprijin în activitatea didactică și administrativă, cooperarea cu bună credință în cadrul proiectelor ce implică participarea mai multor persoane, interasistențe la activități cu rol remedial;
- c) înțelegere, respect și sprijin pentru persoanele cu nevoi speciale;
- d) obligația de confidențialitate în privința datelor și informațiilor transmise de un membru al comunității academice unui alt membru, cu titlu privat. În privința situației școlare a unui student obligația de confidențialitate operează în limitele stabilite prin hotărâre a Senatului, în condițiile Legii privind protecția datelor cu caracter personal;
- e) atragerea atenției asupra minusurilor în activitate, conduitelor anetice și neacademice și luarea de atitudine față de asemenea acte.

Art.45.

Constituie încălcări ale principiului colegialității și se sancționează:

- a) abuzul de autoritate la adresa unui membru al comunității academice, indiferent de poziția ocupată de acesta în cadrul Universității (student, cadru didactic, membru al conducerii universității, membru al personalului administrativ);
- b) discreditarea în mod injust a ideilor, ipotezelor sau rezultatelor cercetărilor unui coleg; defăimarea colegilor și/sau instituției;
- c) formularea în fața studenților a unor comentarii la adresa pregătirii profesionale, a ținutei morale sau a unor aspecte ce țin de viața privată a unui coleg;
- d) sfătuirea studenților să nu urmeze un curs al unui coleg, din antipatie față de acesta;
- e) formularea repetată de plângeri sau sesizări vădit neîntemeiate la adresa unui coleg;
- f) denunțurile anonime la adresa activității oricărei persoane din Universitate;
- g) plagierea unor idei, lucrări, pasaje din lucrări elaborate de un membru al comunității universitare, fără a se indica sursa legitimă.

IV.11. LOIALITATEA

Art.46.

Loialitatea față de Universitate presupune obligația fiecărui membru al comunității academice de a acționa în interesul universității, de a susține obiectivele, strategiile și politicile acesteia, în scopul realizării misiunii, creșterii competitivității și vizibilității ei.

Art.47.

Constituie încălcări ale obligației de loialitate și se sancționează:

- a) desfășurarea de acțiuni menite să ducă la pierderea unor drepturi patrimoniale sau nepatrimoniale dobândite în mod legal de către Universitate;
- b) sfătuirea studenților, în cadrul activităților didactice, să abandoneze cursurile Universității în favoarea unei alte instituții de învățământ;
- c) angajarea în afara universității a unor activități specifice învățământului superior care, în condițiile legii, constituie concurență neloială;
- d) desfășurarea de acțiuni menite să discrediteze Universitatea sau să afecteze în mod grav imaginea și prestigiul acesteia;
- e) blamarea U.C.B. prin manipularea opiniei publice.

IV.12. CONFIDENȚIALITATEA

Art.48.

(1) Personalul didactic și administrativ are obligația să respecte confidențialitatea în problemele care țin de viața privată a colegilor, a studenților, să nu dea informații decât cu consultarea persoanelor împuternicite și numai când există motive îndreptățite.

(2) Membrii personalului care au acces la documente și informații trebuie să mențină caracterul confidențial și privat al unor astfel de informații și să protejeze persoanele care nu doresc ca aceste informații să devină publice. Membrii universității trebuie să mențină caracterul privat al solicitărilor de confidențialitate. Dosarele personale sunt confidențiale.

CAPITOLUL V INCOMPATIBILITĂȚI ȘI CONFLICTE DE INTERESE

Art.49.

(1) Incompatibilitatea reprezintă interdicția de a exista raporturi ierarhice directe între personalul didactic, de cercetare sau auxiliar care ocupă o funcție de conducere și soții, afini sau rudele până la gradul al III-lea inclusiv ai acestora. În conformitate cu prevederile legii, incompatibilitatea presupune și interdicții privind exercitarea concomitentă a unor funcții și demnități.

(2) Conflictul de interese reprezintă o situație, concretă sau posibilă, în care un cadru didactic, de cercetare sau didactic auxiliar ori o societate, la care acesta este asociat sau acționar, are interese personale ori patrimoniale contrare sau neloiale universității, exercitate astfel încât să influențeze negativ realizarea obiectivă a atribuțiilor funcției ocupate sau să afecteze votul în cadrul organelor colegiale de conducere.

Art.50.

(1) Funcțiile din Universitate aflate într-o poziție directă de conducere, control, autoritate sau evaluare instituțională, se află în relație de incompatibilitate, în sensul art.295 alin.(4) din Legea educației naționale nr.1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și nu pot fi ocupate concomitent de către soți, afini și rude până la gradul al III-lea inclusiv, după cum urmează:

a) președintele Senatului universității cu rectorul, vicepreședintele Senatului, cancelarul general, președinții comisiilor Senatului, senatorii;

b) rectorul cu prorectorii, decanii, prodecanii, directorul general administrativ, membrii consiliului de administrație, directorii de departamente, conducătorii școlilor doctorale și conducătorii unităților din cadrul universității;

c) prorectorul cu decanii, prodecanii, directorul general administrativ, membrii consiliului de administrație, directorii de departamente, conducătorul școlii doctorale și conducătorii unităților aflate în subordonarea prorectorului sau directorului;

d) membrii consiliului de administrație cu decanii, prodecanii, directorul general administrativ, directorii de departamente, conducătorul școlii doctorale și conducătorii unităților din cadrul universității;

e) directorul general administrativ cu decanii, prodecanii, cu persoanele cu funcții de conducere în cadrul departamentului/serviciilor tehnico-administrative și cu personalul aflat în subordine;

f) decanul cu prodecanii facultății respective, directorii de departamente din cadrul facultății respective, conducătorul școlii doctorale subordonate facultății respective și conducătorii unităților subordonate facultății;

g) prodecanul cu directorii de departamente din cadrul facultății respective, conducătorul școlii doctorale subordonate facultății respective și conducătorii unităților subordonate facultății respective;

h) directorul de departament cu conducătorii unităților subordonate departamentului respectiv;

i) conducătorul școlii doctorale cu conducătorii unităților subordonate școlii doctorale respective;

j) conducătorul de doctorat cu studenții - doctoranzi conduși de acesta.

(2) Orice persoana se află în incompatibilitate cu calitatea de membru într-o comisie de evaluare, de contestație, de concurs sau de promovare având ca obiect evaluarea activității profesionale și/sau științifice a unui angajat al universității cu care se află în relație de soți, afini și rude până la gradul al III-lea inclusiv.

(3) Prezența ca membru în următoarele structuri colective de conducere nu generează incompatibilități în sensul art.295 alin.(4) din Legea educației naționale nr.1/2011, cu modificările și completările ulterioare:

a) senatul universitar;

b) consiliul facultății;

c) consiliul departamentului;

d) consiliul pentru studiile universitare de doctorat;

e) consiliul școlii doctorale.

(4) În cadrul unui departament, definit conform art.133 din Legea educației naționale nr.1/2011, cu modificările și completările ulterioare, se află în relație de incompatibilitate în sensul art.295 alin.(4) din Legea educației naționale nr.1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și nu pot fi ocupate concomitent de persoane care se află unul/una față de

celălalt/cealaltă într-o poziție de conducere, control, autoritate sau evaluare instituțională directă la orice nivel, funcțiile didactice de profesor, conferențiar, lector/șef de lucrări, asistent care desfășoară activități didactice aferente aceleiași discipline sau unități didactice (curs) din planul de învățământ al unui program de studii universitare sau al unui program postuniversitar, respectiv cursuri, seminarii/lucrări de laborator asociate disciplinelor din planul de învățământ gestionat de același departament.

(5) Potrivit art. 7 din Metodologia-cadru de concurs pentru ocuparea posturilor didactice și de cercetare vacante din învățământul superior, adoptată prin Hotărârea Guvernului nr.457/2011, în situația în care, în urma câștigării unui concurs de către un candidat, una sau mai multe persoane din universitate urmează să se afle într-o situație de incompatibilitate conform art.295 alin.(4) din Legea educației naționale nr.1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și precizărilor transmise de către Ministerul educației, numirea pe post și acordarea titlului universitar de către universitate sau a gradului profesional de cercetare-dezvoltare poate avea loc numai după soluționarea situației sau situațiilor de incompatibilitate. Modalitatea de soluționare a situației de incompatibilitate se comunică Ministerului Educației Naționale în termen de două zile lucrătoare de la soluționare.

(6) Admiterea la studii universitare de doctorat are loc cu respectarea regimului incompatibilităților prevăzute în prezenta Cartă, pe baza precizărilor transmise de Ministerul educației emise în aplicarea Legii educației naționale nr.1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Persoana care ocupă funcția de rector într-o universitate și este numită sau aleasă într-o funcție de conducere sau de demnitate publică sau de conducere în cadrul unui partid politic trebuie să opteze, la solicitarea Senatului, pentru una din cele două funcții în termen de 30 de zile de la numirea sau alegerea în funcția de conducere sau demnitate publică sau de conducere în cadrul unui partid politic. În cazul în care funcția de rector se vacantează, se organizează concurs public sau alegeri parțiale pentru aceasta, potrivit art.209 din Legea educație naționale nr.1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(8) Persoana care ocupă o funcție de conducere sau de demnitate publică sau de conducere în cadrul unui partid politic și este desemnată în funcția de rector într-o universitate, trebuie să opteze, la solicitarea Senatului, pentru una din cele două funcții în termen de 15 zile de la numirea sau alegerea în funcția de rector. În cazul în care persoana nu renunță în acest termen la funcția sau funcțiile de conducere sau de demnitate publică sau de conducere în cadrul unui partid politic, funcția de rector nu se ocupă și se organizează concurs public sau alegeri parțiale pentru aceasta, potrivit art.209 din Legea educație naționale nr.1/2011, cu modificările și completările ulterioare. În acest caz, modalitatea de desemnare a noului rector este aceeași cu modalitatea de desemnare a persoanei desemnate în funcția de rector care nu a ocupat această funcție ca urmare a incompatibilității și nu se organizează un nou referendum pentru stabilirea modalității de desemnare a rectorului.

(9) Funcțiile din categoria înalților funcționari publici, funcțiile de conducere sau de demnitate publică se pot cumula cu funcțiile didactice și/sau de cercetare.

Art.51.

(1) Cadrele didactice și/sau de cercetare titulare, care ocupa funcțiile de rector, prorector, director general administrativ, decan, prodecan și director de departament și au soțul/soția, afini sau rude până la gradul al III-lea pe o funcție aflată în subordonarea și coordonarea directă a acestor funcții, au la dispoziție 30 zile calendaristice pentru ieșirea din incompatibilitate.

(2) Personalul didactic, de cercetare și didactic auxiliar, care deține o funcție de conducere sau o calitate în cadrul unui organ colegial de conducere și este ales pentru exercitarea unui mandat pe o altă funcție de conducere, ce nu poate fi cumulată conform legii, cu funcția inițială, are obligația ca în termen de 30 de zile calendaristice de la ivirea incompatibilității să opteze pentru una dintre cele două funcții.

(3) Nu pot să facă parte din comunitatea universitară persoanele care, prin orice mijloace, au adus atingere prestigiului și bunei funcționări a universității, persoanele care au avut calitatea de titulari și au renunțat la această calitate, precum și persoanele, care au avut calitatea de titulari ai universității și au fost excluși din această comunitate. Excluderea din comunitatea universitară se dispune prin hotărâre a Senatului.

Art.52.

Personalul didactic, de cercetare și didactic auxiliar, titular, este în conflict de interese dacă se afla în una dintre următoarele situații:

a) este chemat să rezolve cereri, să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane fizice și juridice, cu care are relații cu caracter patrimonial;

b) este chemat să rezolve cereri, să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane fizice, care sunt soțul/soția, afini sau rude până la gradul al III-lea inclusiv;

c) participă în cadrul aceleiași comisii sau aceluiași organ colegial de conducere, constituite conform legii, cu alte cadre didactice, de cercetare sau didactice auxiliare, care au calitatea de soț, afin sau rudă până la gradul III inclusiv;

d) interesele sale patrimoniale, ale soțului, afinilor sau rudelor sale până la gradul III inclusiv pot influența deciziile, pe care trebuie să le ia în exercitarea funcției;

e) desfășoară activități în cadrul unor comisii de doctorat, de masterat sau de licență, organizate de către alte universități, fără aprobarea Senatului universitar;

f) ocupă funcții sau desfășoară activități de predare sau cercetare la alte instituții de învățământ superior publice sau private, fără aprobarea Senatului universitar;

g) desfășoară activități ce presupun o conduită neconformă cu etica universitară ori aduc prejudicii de imagine Universității, prin propagandă de destructurare instituțională, campanii de dezinformare în mass-media ori alte activități, care pot afecta realizarea misiunii instituției;

h) deține o funcție de conducere la universitate și este administrator al unei societăți comerciale, care a avut sau are contracte comerciale, contracte de lucrări sau de servicii cu universitatea;

i) deține o funcție de conducere la universitate și funcția de președinte al unui partid politic la nivel național.

Art.53.

(1) În cazul existenței unui conflict de interese, personalul didactic, de cercetare sau didactic auxiliar, este obligat să se abțină de la rezolvarea cererii, luarea deciziei sau participarea la luarea unei decizii și să-l informeze de îndată pe șeful ierarhic căruia îi este subordonat direct ori să informeze președintele organului colegial de conducere despre abținerea sa.

(2) Conducerea Universității și conducerile celorlalte structuri sunt obligate să ia măsurile care se impun pentru exercitarea cu imparțialitate a funcțiilor didactice, de cercetare și didactice auxiliare și pentru rezolvarea situațiilor prevăzute de Cartă.

(3) Pentru situațiile prevăzute de Cartă, Senatul universitar dispune, la propunerea rectorului, ieșirea din starea de conflict de interese prin destituirea din funcția de conducere sau, după caz, desfacerea contractului individual de muncă.

(4) În situația în care Senatul constată o situație de conflict de interese a rectorului, și rectorul nu a întreprins diligențele necesare în termenul legal, se declanșează procedura legală privind revocarea din funcție a acestuia.

Art.54.

(1) Orice persoană poate sesiza, sub semnătură proprie, existența situațiilor de incompatibilitate și conflicte de interese. Sesizările anonime nu sunt luate în considerare.

(2) Persoanele care se află în una dintre situațiile de incompatibilitate sau conflict de interese au la dispoziție de 30 zile calendaristice, pentru a ieși din această situație juridică, sub sancțiunea desfacerii contractului individual de muncă.

(3) Răspunderea publică pentru rezolvarea situațiilor de incompatibilitate și de conflicte de interese incumbă Senatului universitar, președintelui Senatului, rectorului și tuturor persoanelor ce ocupă funcții de conducere, în subordinea cărora se ivesc situații de incompatibilitate și conflicte de interese.

(4) Încălcarea dispozițiilor referitoare la incompatibilitate și conflicte de interese atrage, după caz, răspunderea disciplinară, administrativă, civilă ori penală, potrivit legii.

(5) Personalul didactic, de cercetare și didactic auxiliar, care ocupă o funcție de conducere, de control sau de evaluare ori candidează pentru ocuparea unei astfel de funcții va da o declarație pe propria răspundere referitoare la incompatibilități și conflicte de interese.

Art.55.

(1) Nu pot deține sau candida pentru ocuparea unei funcții de conducere:

a) persoanele condamnate definitiv pentru săvârșirea unor infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul ori pentru infracțiuni săvârșite cu intenție;

b) persoanele care au desfășurat activitate de poliție politică, constatată prin hotărâre judecătorească definitivă;

c) persoanele care au avut calitatea de titular și au părăsit universitatea prin demisie, contribuind la slăbirea calitativă a resursei umane.

(2) Prevederile alin.(1) se aplică și personalului didactic și de cercetare din U.C.B.

Art.56.

(1) Funcțiile de conducere din universitate, cu excepția rectorului, sunt confirmate de Senatul universitar.

(2) Persoana aflată într-o funcție de conducere poate pierde calitatea respectivă prin revocare, destituire, demisie, deces, pierderea calității de membru al comunității universitare.

(3) Persoana aleasă într-o funcție de conducere poate fi revocată din funcție prin procedura folosită pentru alegere, la inițiativa unei treimi din numărul total al electorilor, după audierea prealabilă a acesteia. Persoana numită prin concurs într-o funcție de conducere, poate fi revocată la inițiativa unei treimi din Senatul universitar sau prin procedura stabilită în Regulamentul special.

(4) Funcțiile de președinte al Senatului, rector, prorector, director general administrativ, decan, prodecan, director de departament, director de structură departamentală nu pot fi cumulate.

**CAPITOLUL VI
COMISIA DE ETICĂ**

Art.57.

(1) La nivelul Universității funcționează comisia de etică universitară.

(2) Structura și componența comisiei de etică universitară este propusă de Consiliul de administrație, avizată de Senatul universitar și aprobată de rector. Membrii comisiei sunt persoane cu prestigiu profesional și autoritate morală. Nu pot fi membri ai comisiei de etică universitară persoanele care ocupă vreuna dintre funcțiile: rector, prorector, decan, prodecan, director general administrativ, director de departament sau de unitate de cercetare-dezvoltare, proiectare, microproducție.

(3) Comisia de etică universitară are următoarele atribuții:

a) cercetează și soluționează abaterile de la etica universitară, pe baza sesizărilor sau prin autosesizare, conform Codului de etică universitară;

b) realizează un raport anual referitor la situația respectării eticii universitare și a eticii activităților de cercetare, care se prezintă rectorului, Senatului universitar și constituie un document public;

c) contribuie la elaborarea Codului de etică universitară, care se propune Senatului universitar pentru adoptare și includere în Carta universitară;

d) exercită atribuțiile cuprinse în Legea nr.206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, cu modificările și completările ulterioare;

e) exercită alte atribuții prevăzute de lege sau stabilite în Carta universitară.

Art.58.

(1) Orice persoană, din universitate sau din afară Universității, poate sesiza Comisiei de etică universitară abateri săvârșite de membri ai comunității universitare.

(2) Comisia trebuie sesizată în termen de 30 de zile de la săvârșirea faptei considerată că reprezintă abatere de la prevederile prezentului Cod.

(3) Sesizările se formulează în scris și conțin cât mai multe date relevante privind identitatea celei sau celui care reclamă (inclusiv datele de contact), identitatea părții acuzate de abatere, faptele imputate, locul și data săvârșirii acestora, eventualii martori, orice alte informații considerate relevante.

(4) Sesizările se primesc la biroul Comisiei, în plic închis și sunt înregistrate de secretarul acesteia.

(5) Sesizarea este luată în calcul numai dacă este semnată.

(6) Comisia de etică universitară păstrează confidențială identitatea autorului sesizării.

(7) Comisia răspunde autorului sesizării în termen de 30 de zile de la primirea sesizării.

Art.59.

(1) În urma unei sesizări, comisia de etică universitară demarează procedurile de soluționare a sesizării.

(2) Partea învinuită va fi notificată despre primirea sesizării, în scopul de a formula o poziție scrisă cu privire la faptele imputate. În notificarea adresată părții învinuite, Comisia va preciza conținutul sesizării, natura informațiilor solicitate și o va invita pe aceasta să-și exprime eventualele obiecții cu privire la capacitatea membrilor Comisiei de a judeca respectivul caz.

(3) Lipsa unei poziții scrise și, în general, lipsa de cooperare a părții învinuite nu vor împiedica derularea procedurilor ulterioare.

(4) Pentru constatarea naturii faptelor imputate și a măsurii în care acestea constituie abateri sau acte discutabile în sensul Codului de etică, Comisia va desfășura o investigație, inclusiv prin interviuarea martorilor.

(5) Comisia poate decide să citeze pentru audiere, la cererea părților sau din oficiu, orice persoană ce deține informații necesare soluționării cauzei a căror identitate va fi păstrată confidențială la cererea lor.

(6) După colectarea informațiilor relevante, Comisia va solicita audierea separată a fiecăreia dintre părți pentru a comunica informațiile obținute în urma investigațiilor, pentru a le verifica și pentru a obține poziția părților cu privire la acestea. Audierile au loc în ședință secretă iar membrii comisiei sunt ținuți să păstreze secretul audierilor și deliberărilor până la redactarea raportului final. În cazul în care întrevvedere nu este posibilă, Comisia va comunica informațiile în scris și va solicita părților o poziție scrisă.

(7) Dacă apreciază că este necesară pentru soluționarea cazului, Comisia poate propune confruntarea directă a părților. Confruntarea părților are loc după audierea separată a acestora și numai dacă ambele își exprimă consimțământul în acest sens.

(8) Comisia va întocmi un raport de caz, pe baza datelor colectate și a audierilor /confruntării părților, în decursul unei perioade de maximum 30 de zile de la data înregistrării sesizării, cu excepția situațiilor de urgență, precum și a cazurilor care suspendă prescripția.

(9) Raportul de caz va conține o constatare cu privire la natura și veridicitatea faptelor imputate și a altor fapte relevante. Constatarea va fi motivată pe baza probelor obținute de

Comisie în urma investigațiilor și audierilor. Pe baza acesteia, Comisia va lua o decizie cu privire la măsura în care faptele imputate constituie sau nu o încălcare a Codului de etică.

(10) În cazul în care Comisia găsește o încălcare a Codului de etică, va înainta un raport final de caz părților, precum și organismelor cu prerogative să aplice sancțiunile indicate de acesta. În cazul în care Comisia consideră că natura problemei permite sau necesită concilierea între părți, pe cale amiabilă, iar încălcarea eticii academice este minoră (de exemplu, neglijențe minore, lipsa de amabilitate sau impolitețea etc.), această soluție va fi propusă părților.

Art.60.

(1) Hotărârile Comisiei de etică cu privire la soluționarea sesizărilor se vor adopta cu majoritatea simplă a voturilor membrilor.

(2) Hotărârile comisiei de etica universitară sunt avizate de consilierul juridic al universității. Răspunderea juridică pentru hotărârile și activitatea comisiei de etica universitară revine universității.

Art.61.

(1) Părțile pot contesta hotărârea Comisiei, în termen de maximum 15 de zile de la comunicarea acesteia la Senatul Universității „Constantin Brâncuși” din Târgu-Jiu.

(2) Comisia va acorda Senatului tot sprijinul său, inclusiv prin punerea la dispoziție a raportului, a documentelor în baza cărora acesta a fost întocmit și a oricăror alte documente relevante aflate în posesia sa.

(3) Hotărârea Senatului este definitivă.

CAPITOLUL VII SANCTIUNI

Art.62.

(1) Pe lângă faptele enumerate în cuprinsul prezentului Cod, constituie abateri de la etica universitară:

a) propaganda cu caracter politic partinic desfășurată în interiorul sau în legătură cu acțiuni ale Universității;

b) desfășurarea în spațiul academic a unor activități ofensatoare cultelor care funcționează în mod legal în România;

c) solicitarea de către membrii comunității academice de bani, cadouri sau altor foloase materiale, a unor servicii personale, de orice tip, de la persoane care sunt sau urmează să fie în proces de evaluare, angajare, sau promovare, precum și oferirea acestora în schimbul indulgenței sau favoritismului;

d) traficarea clientelară a examenelor de admitere, a examenelor din sesiuni și a examenelor de absolvire sau a concursurilor pentru ocuparea posturilor, ori pentru promovare, inclusiv practicarea intervențiilor ierarhice sau colegiale;

- e) comercializarea de lucrări științifice în vederea facilitării falsificării de către cumpărător a calității de autor al unei lucrări de licență, de diplomă, de disertație sau de doctorat;
- f) plagiatul;
- g) încredințarea de către orice autor a produselor științifice publicate către o altă persoană spre a fi republicate sub alt nume decât cel al autorului/autorilor primari;
- h) însușirea fără drept a produselor științifice care au ca autor o altă persoană;
- i) includerea unor date false în documentațiile elaborate pentru participarea la competițiile de granturi și contracte naționale/internaționale, în dosarul pentru participarea la concursurile privind ocuparea posturilor didactice/de cercetare ori în dosarul de angajare;
- j) orientarea activității de cercetare a studenților, masteranzilor, doctoranzilor în scopul obținerii unui folos material sau personal nepatrimonial de către cadrul didactic îndrumător;
- k) orice formă de fraudă intelectuală precum: copiatul în cadrul examenelor sau concursurilor, modificarea rezultatelor cercetărilor, substituirea lucrărilor sau a identității persoanelor examinate;
- l) orice manifestare sau comportament cu caracter misogin, naționalist – șovin, de instigare la ură rasială sau națională, orice tratament discriminator pe motiv de orientare sau apartenență politică, convingeri religioase, etnie, handicap sau origine socială, precum și orice formă de hărțuire;
- m) adresarea de injurii și jigniri celorlalți membri ai comunității academice indiferent de raporturile ierarhice;
- n) orice alt comportament ce aduce atingere demnității sau creează o atmosferă intimidantă, ostilă, degradantă, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unei persoane sau a unui grup de persoane; manipularea prin orice mijloc a opiniei publice în vederea obținerii unui venit sau poziții nemeritate;
- o) abuzul de autoritate la adresa unui membru al comunității academice, indiferent de poziția ocupată de acesta în cadrul Universității (student, cadru didactic, membru al conducerii universității, membru al personalului administrativ);
- p) discreditarea în mod injust a ideilor, ipotezelor sau rezultatelor cercetărilor unui coleg;
- q) formularea în fața studenților a unor comentarii la adresa pregătirii profesionale, a ținutei morale sau a unor aspecte ce țin de viața privată a unui coleg; defăimarea instituției;
- r) sfătuirea studenților să nu urmeze un curs al unui coleg, din antipatie față de acesta;
- s) formularea repetată de plângeri sau sesizări vădit neîntemeiate la adresa unui coleg;
- t) desfășurarea de acțiuni menite să ducă la pierderea unor drepturi patrimoniale sau nepatrimoniale dobândite în mod legal de către Universitate;
- u) sfătuirea studenților, în cadrul activităților didactice, să abandoneze cursurile Universității în favoarea unei alte instituții de învățământ;
- v) angajarea în afara universității a unor activități care afectează în mod semnificativ timpul consacrat obligațiilor didactice și de cercetare în Universitate ale persoanei în cauză;
- w) desfășurarea de acțiuni menite să discrediteze Universitatea sau să afecteze în mod grav imaginea și prestigiul acesteia;

x) participarea la activități didactice și manifestări științifice sub influența alcoolului, a drogurilor ori a altor substanțe halucinogene sau îndeplinirea atribuțiilor de serviciu sub influența acestora;

y) distrugerea, alterarea sau falsificarea documentelor și a bazelor de date ale Universității, ca și utilizarea lor în scopuri ilicite;

z) confecționarea de rezultate sau înlocuirea rezultatelor cu date fictive;

aa) vânzarea către studenți de cursuri și alte materiale destinate însușirii conținutului unei discipline în afara librăriei Universității;

bb) condiționarea studenților de intrarea la examene sau de promovarea acestora prin cumpărarea unor lucrări sau cărți ale cadrelor didactice.

(2) Constituie abateri de la etica universitară și se sancționează faptele prin care se încalcă prevederile prezentului Cod.

Art.63.

În cazul abaterilor de la prevederile Codului de etică universitară, Comisia de etică universitară stabilește una sau mai multe dintre sancțiunile din prezentul Cod.

Art.64.

Sancțiunile care se pot aplica personalului didactic și de cercetare și personalului didactic și de cercetare auxiliar de către comisia de etică universitară pentru încălcarea eticii universitare sau pentru abateri de la buna conduită în cercetarea științifică sunt identice cu sancțiunile disciplinare:

a) avertisment scris;

b) diminuarea salariului de bază, cumulat, când este cazul, cu indemnizația de conducere, de îndrumare și de control;

c) suspendarea, pe o perioadă determinată de timp, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcții didactice superioare ori a unei funcții de conducere, de îndrumare și de control, ca membru în comisii de doctorat, de master sau de licență;

d) destituirea din funcția de conducere din Universitate;

e) desfacerea disciplinară a contractului de muncă.

Art.65.

Sancțiunile care se pot aplica de către comisia de etică universitară studenților și studenților-doctoranzi pentru încălcarea eticii universitare sunt următoarele:

a) avertisment scris;

b) suspendarea bursei;

c) exmatricularea.

Art.66.

Sunt de natură să atragă excluderea din universitate a oricărui membru al comunității academice:

a) condamnarea prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă pentru o infracțiune de corupție în legătură cu activitatea desfășurată în Universitate;

b) plagierea rezultatelor sau publicațiilor altor autori;

- c) introducerea de informații false în solicitările de granturi sau de finanțare;
- d) comercializarea de lucrări științifice în vederea facilitării falsificării de către cumpărător a calității de autor al unei lucrări de licență, de diplomă, de disertație sau de doctorat.

Art.67.

Se interzice ocuparea posturilor didactice și de cercetare de către persoane cu privire la care s-a dovedit că au realizat abateri grave de la buna conduită în cercetarea științifică și activitatea universitară, stabilite conform legii. Se anulează concursul pentru un post didactic sau de cercetare ocupat, iar contractul de muncă cu universitatea încetează de drept, indiferent de momentul la care s-a dovedit că o persoană a realizat abateri grave de la buna conduită în cercetarea științifică și activitatea universitară. Constatarea abaterilor se face de către Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării, conform legii.

CAPITOLUL VIII
DISPOZIȚII FINALE

Art.68.

Pe data intrării în vigoare a prezentului Cod se abrogă orice prevedere contrară.

Art.69.

Prezentul Cod a fost discutat și aprobat în ședința Senatului universitar din data de 09 iulie 2015.

Art.70.

Codul de etică universitară poate fi modificat și completat. Orice modificare sau completare ulterioară a Codului va trebui să aibă în vedere eventualele modificări intervenite în legislația specifică domeniului de activitate al universității, precum și necesitățile interne ale instituției.